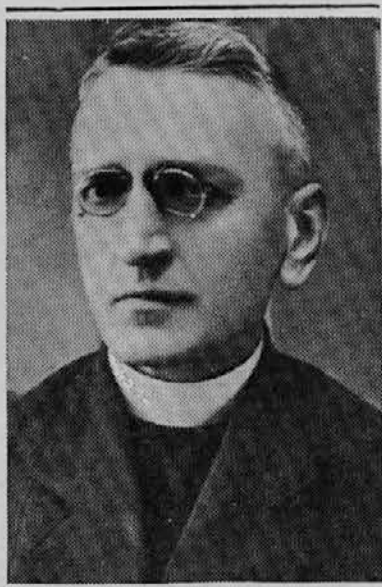

Žarja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

† Dr. Franc Trdan

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

 83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislard,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE
v AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SZZ.....1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA....1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
1135 East 71st St.
Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N. E. Broadway St., Portland, Ore.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1941

NOVEMBER

1941

1	S	Vsi svetniki	9	N	23. pb. Zahv.	17	P	Gregor Čud.	25	T	Katarina, d.
2	N	22. pb. Just	10	P	Andrej Av., sp.	18	T	Roman, Odon	26	S	Janez Berhm.
3	P	Verne duše	11	T	Martin, škof	19	S	Elizabeta	27	C	Virgilij, škof
4	T	Karel Bor.	12	S	Martin, papež	20	Č	Feliks Val., sp.	28	P	Gregor III., p.
5	S	Zahar, in Eliz.	13	Č	Stanislav K.	21	S	Darov. M. D.	29	S	Saturnin, muč.
6	Č	Lenart, opat	14	P	Jozafat, škof	22	S	Cecilija, d. m.	30	N	1. adv. Andr.
7	P	Engelbert	15	S	Leopold, sp.	23	N	25. pb., Klem.			
8	S	Brigita, vdova	16	N	24. pb., Jedert	24	T	Janez od Križa			

Bring a New Member in December MEMBERSHIP CAMPAIGN

Starts

December 1—

SWUA

Fifteen Years Young December 19, 1941

NOVA KAMPANJA

se prične prvega decembra

Slovenska ženska zveza v Ameriki

bo mlada

15 let dne 19. decembra, 1941

Najlepše darilo za 15-letnico bo nova članica
v decembru!

Vsaka podružnica naj bi sprejela geslo:
PETNAJST NOVIH ČLANIC V DECEMBRU!

THE BIRTHDAY BOUQUET FOR NOVEMBER FLOWER: Chrysanthemum (Love, truth) BIRTHSTONE: Topaz (Fidelity) HISTORICAL EVENTS IN NOVEMBER

- All Saints Day
- Stamp act becomes law, 1765
- All Souls Day
- Kansas adopts Prohibition, 1880
- Austria surrenders to Allies, 1918
- Chinese exclusion act, 1892
- Albina Novak, "Zarja" editor, born, 1900
- New York adopts Women Suffrage, 1917
- Battle of Tippecanoe, 1811
- Lillian Kozek, Youth Board SZZ, born
- Blizzard in Cleveland, 1913
- Americans capture Montreal, 1775
- Armistice Day
- King Tut coffin opened, 1925
- R. R. standard time in effect, 1883
- Hcn. Judge Frank J. Lausche born, 1895
- Great fire in Boston, 1872
- Earthquake in Germany, 1911
- Tornado in Washington, 1927
- Panama Canal treaty signed, 1905
- President J. A. Garfield born, 1831
- Molly Sumic, SZZ Youth Board, born
- U. S.-France tariff in effect, 1927
- France an Empire, 1852
- Zachary Taylor, President born, 1784
- British army left U. S., 1783
- Frances Tomsie No. 10, SZZ president, born, 1900
- Thanksgiving Day
- First American Post Office, N. Y., 1783
- Detroit surrendered to England, 1760
- Advent Sunday

REV. MILAN SLAJE:

KAJ NAS UČI SOVRAŽNIK?

NEKDO je dejal, da se lahko tudi od hudiča včasih kaj dobrega naučimo. Vsaj njegovo vztrajnost in smoternost bi lahko posnemali, da bi bili prav tako vztrajni v dobrem, kakor je on v hudem.

V teh dneh opazujemo gigantski boj, ki se vrši med nemškimi nacisti in ruskimi boljševiki. Obe strani se borita za krive nauke. V tem jih ne bomo posnemali. Bistvo boljševiške in nacistične modrosti je — boj proti veri in krščanstvu. Toda pogledimo jih s kakšno vztrajnostjo in pogumom, ki se ne ustraši niti smrti, se borita obe strani. Kje najdemo slično vztrajnost in neustrašenost med, kakor jih imenujejo, krščanskimi demokracijami. S koliko lahkoto so fanatične tolpe Hitlerja premagale eno demokracijo za drugo. Nikjer pravega odpora in volje se boriti. Kakor bi armade demokratičnih držav obupale nad seboj, so se predajale Hitlerju na milost in nemilost. Še-le v Rusiji ni Hitler našel niti izdajalcev, niti pomehkušenih vojakov, prav kakor jih ni v njegovih armadah. V fanatizmu, borbenosti in divjem pogumu so boljševiki enakovredni svojim bivšim nacističnim zaveznikom.

Hitler in Stalin nista edina v zgodovini, ki sta znala vlti svojim vojakom takšne neustrašenosti, kateri se moramo, hote ali nehoti, čuditi. Grški kralj Aleksander je s primeroma majhno armado zavojeval vso Azijo tja do Indije. Toda to so bili vojaki, o katerih je dobro vedel, da ne bo ne eden v odločilnem trenutku pobegnil z bojišča. Pozneje so Tatari z enakimi vojniki, kakor jih imata Hitler in Stalin, premagali vso Azijo in velik del Evrope. O divjem pogumu in neugnani krutosti turških janičarjev najdemo dovolj poročil v ustnem izročilu našega naroda. Tako so znali ti zavojevalci starih in novjših časov navdušiti tolpe za svoje čisto protidružabne cilje in zle namene. Res, da njihova moč v splošnem ni trajala dolgo — večna Pravica je določila v svetovnem redu, da kdor za meč prijemlje, bo od meča poginil — toda dokler je trajala, so narodi trepetali.

Nekateri menijo, da dokler ne bodo vojaki de-

mokratičnih držav popolnoma enaki tem zgoraj omenjenim, ne bodo dobri vojaki. To je zelo zmotno. Vojak je lahko dober vojak in uspešen branilec svoje domovine, ne da bi bil krut in brezobziren. Vračati z enakim orožjem, kakršnega se poslužujejo nečloveški nacisti in boljševiški generali, ni vsikdar dovoljeno. Ako Hitler pobija s svojimi bombniki neoborožene žene in otroke, s tem še ni povedano, da smejo ravno isto delati demokratske države, ki nam zatrjujejo, da se borijo za krščanstvo in pravico, kakšno krščanstvo in pravica bi bila to! Človeku se prav tako krči srce, ako čita, da kaka demokratska vojska, ki se bori za resnico in pravico, napada neoborožena mesta in vasi, kakor če to dela vojska diktatorja, ki si prilašča vso božjo oblast. Ako je v vojni dovoljena vsaka krutost in podivjanost, potem se bomo kmalu tudi v miru postavili na isto stališče in s tem bo izginil vsak moralen red in zavlada bodo nauki nacistov in boljševikov. In krščanstvo, seveda, bo postala zgolj prazna beseda, brez vsake vsebine. Hitler in Stalin nista kar čez noč padla med ruski in nemški narod. Našla sta lepo pripravljeno in uglajeno pot. Tisoči so jima to pot pripravljali. In kdor hoče v vojni vsa moralna načela obesiti na kol, pripravlja pot novim Hitlerjem in Stalinom. Ker ravno s stališča moralnega reda, ki ga je določil Bog sam, obsojamo strašno preganjanje naših rojakov od strani podivjanih Hitlerjevih krvnikov, ki ne poznajo več Boga in strahu božjega. In ta moralni red zapoveduje v vojni in miru! Ne preganjaj vdov in sirot! Ne preganjaj nedolžnih!

Želeti bi bilo, da bi tudi branilci demokratičnih načel bili tako polni navdušenja in vztrajnosti, kakor so zagovorniki krivice in nasilja. Veliko je, za kar se lahko navdušujemo in kar moramo braniti. Pred vsem mi katoličani, ki imamo popolno versko svobodo v tej deželi, ki se lahko svobodno izražamo, hvalimo in grajamo, kakor je pač potreba. Zdi se mi, da bi ne bilo težko prešiniti državljane demokratičnih držav s takšnim ognjem, v katerem bi se stopila nacizem in komunizem v nič.

MARIE PRISLAND:

PRED PETNAJSTIMI LETI

KO JE BIL 30. oktobra 1926 priobčen prvi članek, ki je dal podlago Slovenski ženski zvezi, so se takoj pričele oglašati naše zavedne Slovenke iz vseh delov Amerike.

Prva, ki je podprla idejo o novi organizaciji je bila Julia Gottlieb, v Chicagu, poznejša gl. tajnica Zveze. Njej se je pridružila Frances Jazbec, soproga takratnega pomožnega urednika Amerikanskega Slovenca. Novo organizacijo so priporočale še sledeče: Margaret Kozjan iz Pueblo, Colo.; Barbara Kramer iz San Francisco, Cal.; Mary Plantan in Mary Polajnar iz Oregon City, Ore.; Mary Žagar iz Milwaukee, Wis.; Mary Brezovnik iz Sheboygan, Wis.; Frances Tanko iz Gilbert, Minn.; Mary Widmar iz Indianapolis, Ind.; Jennie Ožbolt iz Barberton, O., in Magdalena Widina iz Pittsburgh, Pa. — torej odzivi iz devetih držav naše Unije.

V vsakem posameznem članku in priporočilu je bila izražena ena sama misel: Združimo in spoznajmo se! Pokažimo našim rojakinjam onstran morja, da tudi me delujemo za povzdigo našega naroda, čeprav smo raztresene po širni Ameriki od Atlantika do Pacifika.

Čez kake tri tedne po izidu prvega članka, sem priobčila poziv na vse Slovenke v Ameriki, da skupno nastopimo in si ustanovimo svojo lastno žensko organizacijo. Shod je bil napovedan za 19. decembra, v sredini naše Amerike, v Chicagu, kjer je stopila v življenje naša Slovenska ženska zveza. Poprej sta pa dali podlago mladi organizaciji dve podružnici, namreč št. 1 v Sheboyganu, in št. 2 v Chicagu, obe ustanovljeni 1. decembra 1926.

Da je ta drzni in hitri korak osupnil gotove osebe, bo razumel vsak, kdor se še spominja simpatij tistih časov. Da bi se to drznost nekoliko zmanjšalo, se je pričelo šušljati in navajati imena gotovih mož, ki so baje pomagali Zvezo ustanoviti. Niti toliko priznanja, bi po mnenju nekaterih, me ženske ne imele, da smo bile zmogljive same pričeti z idejo za novo organizacijo, dasi je moralo biti znano, da se na moj javen apel za moško pomoč, ni oglašil nihče, ki bi nam ob pričetku dal vsaj besedico izpodbude.

Polagoma se je ta "surprize" polegel in slovenska javnost je pričela gledati na Zvezo z nekako radovednostjo, češ: Ali je to samo ženska kaprica ali pa mislijo resno. Dolgo, takale ženska zvezica, že ne bo obstojala — je bilo mnenje mnogoterih.

Takratno mišljenje je v polni meri zapo-

padeno v članku, ki ga je spisala Mrs. Jennie Okolish iz Barbertona, ustanovnica podružnice št. 6 in ena izmed prvih glavnih odbornic Zveze. Članek, ki sledi, je bil priobčen v prvi zvezini publikaciji, v knjigi "Ameriška Slovenka," ki je izšla meseca junija 1928, torej eno leto in pol zatem, ko je Zveza pričela poslovati.

UDAL SE JE IN ODOBRAVAL ZVEZO

Piše Mrs. Jennie Okolish

"Moj dragi možiček, veš kaj, tudi jaz sem pristopila k Slovenski ženski zvezi." Tako sem dejala soprogu, ki me je začudeno pogledal, rekoč: "Kaj ti hoče Zveza? Ali ne spadaš že v več društev? Kaj je treba še več stroškov? In kaj pa je pravzaprav ta Zveza?" Tako je odgovarjal in vpraševal moj mož, ki je drugače skrben človek in dober oče. Jaz pa sem mu takole odgovorila: "Veš, Slovenska ženska zveza ima namen združiti vse praktično zavedne katoličanke in jim pripomoči, da bodo prišle do večje izobrazbe, in širiti med njimi kulturo. Tiste, ki so že državljanke, ima namen navajati k izpolnjevanju njih državljanskih dolžnosti, tistim pa, ki še niso, želi pomagati, da si te dolžnosti pridobijo." Mož je z nagubančenim čelom poslušal in kimal z glavo, kot da se strinja, včasih pa nasprotno. Ni pa mogel več mirno vzdržati, prekinil me je in rekel sledeče: "Veš kaj, ljuba moja ženica, dolgo let sva že skupaj. Vedno si bila marljiva, dobra in pametna, rad te imam, a hudnika vendar, tega pa le ne morem razumeti, kaj ti je padlo v glavo in kaj govoriš o izobrazbi. Kakšne muhe si dobila v glavo? Kaj je treba ženi izobrazbe? Da le znaš kuhati in za otroke lepo skrbeti, pa je vse dobro. Za mene si dobra. Kaj spaka je zdaj s temi našimi ženskami? O, saj vem, predobro jim je, presite so, zato so pozabile, da so v starem kraju morale trdo delati in da so imele žuljave roke. Tukaj vam različni stroji pri domačih delih v hiši pomagajo, zato pa imate preveč časa in mislite na druge nepotrebne stvari. Hm, izobrazba, da bo še večje zlo pri družinah! Kaj je moja ali tvoja mati vedela o kakšni izobrazbi ali "kulturi"? Pa ali moraš reči, da niso bile naše matere dobre? Poglej to razliko. Naše matere so tičale v kuhinji in pri otrokih, današnje ženske silijo v "kulturo" in "modernizacijo." Čemu to?"

Mož je nehal z leviti, prepričan, da me je vgnal v kozji rog in, da bom opustila vsako nadaljno misel za delovanje pri Zvezi. Motil se je. Rekla sem mu:

“Žena, ki čita in se zanima za svetovne dogodke, je za napredek pri družini, narodu in državi. Ker pa se je tudi slovenska žena začela prebujati in noče zaostajati za ženami drugih narodov, na katere so njih možje ponosni, zato smo tudi Slovenke ustanovile Zvezo z namenom, kakor sem ti poprej povedala. Pri naši Zvezi so same poštene in zavedne katoličanke. Pa tudi, saj možki vendar vedno pravite, da ženske smo za nič in ničesar ne vemo. Zato pa hočemo društvo, v katerem se bomo izobraževale za napredek pri družini, narodu in državi. Tukaj imamo ženske volivne pravice, kakor možki. Če smo res za nič, in se moramo le kuhinje držati, zakaj pa potem ta pravica? Kaj pa nam tudi ta pravica pomaga, če nismo podučene o državljskih dolžnostih? Vidiš, za to je vse zdaj preskrbljeno pri Zvezi. Imava otroke. Kako lepo nas podučuje Zveza v člankih Glasila, kako skrbeti zanje. Ni torej naša Zveza velikega pomena? Rekel si, da sem dobra, pametna in da me ljubiš. Če je to res, zakaj pa potem ugovarjaš temu, če sem članica pri tako dobrem društvu za ženske v Ameriki, kakor je Ženska zveza?”

Mož je poslušal, parkrat dvignil glavo in se oddahnil, rekel pa ni ničesar, zato pa sem jaz nadaljevala:

“Zveza skrbi za to, da se matere in hčere držijo skupaj. Kjer so podružnice Zveze, tam prirejajo zabavne sestanke in na njihovih sejah je kratkočasno za mlade in stare. Ali ni to lepo, če mati in hči skupaj greste k prireditvam in sejam? Še vesel bi moral biti, da imaš ženo, ki se zaveda velikega pomena naše Zveze. Rekel si, da imamo zdaj preveč časa, ker so pri gospodinjstvu razni pripomočki, ki olajšujejo ženam delo. Prav tako. Ali ni potem tudi prav, če čas, ki nam preostaja, porabimo za izobrazbo, potem katere si izboljšujemo naš položaj, kar je v korist vsej družini?”

Zdaj pa mož več ni mogel vzdržati. Rekel je: “No, pa naj bo! Če je vse tako, kakor si mi povedala, potem je pa to še ena prav ‘fajn’ stvar in je vredna, da se jo podpira. Ni torej tako hudo, kakor sem mislil, jaz sem vse drugače slišal o Zvezi.”

Naznanilo splošnega glasovanja

Sklepom sprejete resolucije na seji gl. odbora SZZ dne 19. julija 1941 v glavnem uradu v Jolietu, Illinois, ki je bila pozneje od vseh ostalih gl. odborov potrjena, se bo vršilo splošno glasovanje pri vseh podružnicah Zveze, kakor določajo pravila v točki 27, stran 54 in 55.

Doba glasovanja traja od 1. novembra do 30. decembra 1941.

Splošno glasovanje se vrši v svrhu odločitve, da-li se naj prihodnjo konvencijo odloži za eno leto, da bi se vršila maja 1943, in če se naj sedanji glavni odbor Zveze potrdi še za eno nadaljnjo leto, ko poteče njegov termin 1. julija 1942.

Delegaciji zadnje konvencije je znano, da je bila želja zbornice, da bi se konvencije vršile vsaka štiri leta, ker bi se na ta način prihranilo mnogo stroškov. Ker so pa takrat bile zapreke, ki so sedaj odstranjene, zato se bo vršilo splošno glasovanje, da ima članstvo priliko izreči svoje mnenje v tem pogledu.

Predsednica podružnice naj toraj na seji članstvu prečita glasovnico, ki bo nanjo poslana, nakar se vrši glasovanje. Tajnica zapiše na glasovnico število članic, ki so glasovale, **da SE konvencijo odloži**, in število članic, ki so glasovale, **da se konvencije NE odloži**. Po končanem glasovanju, podpiše glasovnico predsednica, tajnica in blagajničarka, nakar jo tajnica takoj odpošlje na glavni urad.

Za Slovensko žensko zvezo:

MARIE PRISLAND, predsednica
JOSEPHINE ERJAVEC, tajnica

ČESTITKE IN PRIZNANJE VEŽBALNIM IN MLADINSKIM KROŽKOM

V VESELJE mi je bilo prisostvovati nastopu vežbalnih in mladinskih krožkov naše Zveze ob petem Mladinskem taboru v Clevelandu, ki se je vršil zadnji mesec.

Izmed petih, sem bila prisotna pri treh letnih nastopih in vsako leto se mi zdijo naše kadetke lepše, gibčnejše, in boljše izvežbane. Vsako leto tudi vidim lepše uniforme; nekatere bi se prav lahko kosale z nekdanjimi cesarskimi husarji.

Nepopisno ganljiv je bil prizor, ko so skupno nastopili vežbalni in mladinski krožki ter pozdravili ameriško zastavo. Okrog 400 mladih deklet, v pestrih uniformah, polnih življenja, ena lepša od druge, prisegajo zvestobo in vdanost zastavi. . . . Kak prizor! Če bi človek imel srce iz kamna, bi moral biti ganjen.

Ob priliki takihle narodnih manifestacij, se vsakikrat ponovno zavemo, kako srečni smo, da živimo v svobodni in širokogrudni Ameriki. Po mili volji si prirejamo shode, govorimo jezik svojih starišev, se gibljemo prosto. Naša stara domovina pa trpi pod kruto tujčevo peto. Ljudi se preganja, trpinči in jemlje se jim dva najvišja ideala, — vero in narodnost. Zaprte so cerkve, zatrta slovenska govorica, povsod se sliši le beseda tujca. — Nesrečna Slovenija! . . . Srečna in blažena Amerika!

Zato pa, kadetke Slovenske ženske zveze! Z podvojeno energijo nastopajte, ponosno dvignite glavo, mogočno naj na čelu vaših krožkov vihra zvezdnata zastava kot simbol prostosti in

svobode, poleg nje pa naša ljuba slovenska trobojnica. Z vsakim nastopom se izkažite vrle in zavedne potomke poštenega in značajnega slovenskega naroda. Bog Vas živi!

* * *

Za izvrsten nastop naše mladine zaslužijo v prvi vrsti priznanje podružnice in njih članstvo, ki doprinaša precejšnje žrtve za vzdrževanje krožkov. Dalje gre priznanje naši marljivi direktorici vežbalnih krožkov, "polkovnici" Albini Novak, ker na njene rame se vedno naloži največ odgovornosti za vsako prireditev. Ima pa pridne so-delavke kot "narednico" Frances Kurre, kapitanke vežbalnih krožkov, učiteljice mladinskih skupin in druge, ki z njo v tem oziru sodelujejo. Vsem skupaj, v imenu Zveze, najlepša zahvala!

Veselil me je obisk iz drugih naselbin kot Pittsburgh in Moon Run, Pa., Lorain, Barberton, Girard, Niles in Warren, Ohio. Prišli so krožki, pa tudi mnogo naših članic, da je izgledalo kot nekaka majhna konvencija.

Najljubši opravek mi je vedno, srečati in spoznati se z zvezinimi članicami. Kakor vedno, tako se je tudi sedaj izmenjalo mnogo pozdravov in voščil. Pristrčni odnosi med nami, ter prijaznost in dobrohotnost naših članic, mi večkrat da moč in potrpljenje premagati marsikako zapreko in oviro.

Bodite vse skupaj najlepše pozdravljene!

MARIE PRISLAND.

LEO ZAKRAJSEK:

Na Triglav

Ameriški čevlji

HRIBARIŠKA planota se kar naenkrat konča kot da bi jo nekdo z zelo skrhanim nožem poševno odrezal. Ko pridete do njene roba, se globoko doli pred turistovimi očmi pojavi prostrana dolina, katero veže s Hribaricami zelo strm in zopern breg, pokrit s skalami, gramozom in peskom in deloma tudi z rušastimi plečeti in nizkim grmičevjem na njih.

Leo Zakrajšek

Ves, okrog 1500 čevljev visoki breg, je strašno razrit in razoran od vode, ki ob nalivih in ob tajanju snega drvi v dolino. Zato pot po tem bregu ni lahka, niti navzdol ne. Skakati morate čez kamenite in gramozne brazde sem in tja in pri tem paziti na bilanco svoje postave, kar je tem težje, ker nosite poleg svojih telesnih funtov tudi precej težak

nahrbtnik. Zato večinoma niste sigurni svoje stopinje in se vam je zato bati, da se vam pod nogo gramoz ali ruša ne razmakne, da zgubite svoje ravnotežje ter se zavalite po ostrem gramozu in kamenju. Jaz za svojo osebo smatram hojo po tem klancu navzdol za najnevarnejši del vse svoje triglavske poti.

Velik del te svoje nadloge moram pripisati na račun svojih nizkih, lahkih in neokovanih ameriških čevljev, oziroma svoji neposlušnosti. Moji soturisti so me namreč že v Ljubljani opozarjali, da naj si za triglavsko turo preskrbim prave turistovske čevlje — gojzarice, ki so visoke in iz debelega usnja ter imajo zelo debele, močno in ostro okovane podplate in pete. Naravno je, da so radi tega zelo težki in nerodni ter radi žulijo. Jaz tega opozorila nisem upošteval, prvič ker sem se bal žuljev, ki so najhujša neizgoda na takem gorskem potu, a drugič sem pa računal, da je dolgo in neprestano dviganje tako težkih čevljev nepotrebna poraba telesne energije. Zato sem šel na pot v na-

vadnih lahkih ameriških čevljev, radi katerih so prijatelji zmajevali z glavo, a mislili so si: če je za te prav, naj bo pa še za nas. Sicer pa, resnici na ljubo povedano, so z izjemo Hriberniškega klanca moji ameriški čevlji prav dobro opravljali gorsko službo; v prav mnogih slučajih celo boljše kot gozdarice, čemur so se celo izkušeni turisti čudili. Kakor vsaka druga stvar, imajo torej tudi ameriški čevlji dve strani.

Dolina Triglavskih jezer

Dolina pod Hriberniškim bregom se imenuje dolina Sedmerih triglavskih jezer. Ozemlju te velike doline pravijo na kratko tudi — Za jezeri.

Ta dolina je naraven pojav posebne vrste ter v svojim gorenjem ali severnem delu sega prav do vznožja gorskega vrha — Kanjevec (nad 8400 čevljev) ter do vznožja vrha Špica v Lipah (nad 7800 čevljev), a na jugu pa sega prav doli do Komarče in Komne nad izvirom Savice v Bohinju.

Po vsej tej dolini je raztresenih sedem večjih in manjših jezer. Po obsegu najmanjše teh jezer ni dosti večje kot po večje vaške luže in tudi čez največje bi se lahko kamen vrgel. Voda v vseh jezerih je čista kot kristal in njena izredna posebnost je ta, da ima skoro v vsakem jezeru drugačno barvo. Zato se eno imenuje Zeleno jezero, drugo zopet Modro jezero, in tretje celo Črno jezero. Kakor so mi povedali, dajejo vodi te posebne barve različne mineralije na dnu jezer. Sličen pojav sem videl v znamenitih Plitvičkih jezerih v Liki na Hrvaškem. Druga posebnost Triglavskih jezer je tudi to, da ležijo tako visoko nad morjem, kajti višina znaša nekako od 5000 do 6000 čevljev. Najvišjo lego ima ono pod Kanjevcem, najnižjo imata jezeri nekako na sredi doline, kjer stoji tudi planinska koča, dočim se dolina na južnem koncu zopet nekoliko dvigne.

V celoti ima površje doline bolj kraški karakter pa pravi alpski značaj. Po njem je namreč vse polno večjih in manjših kotlin ter vse polno iz zemlje štrlečih skal vsakovrstnih oblik in velikosti. To dokazuje, da odtok vode neprestano znižuje prsteno površje, a trde skale pa ostajajo kakor so bile. Ker v tej dolini ni studencev in potokov, je jasno, da se vsa voda od ogromnega snega in dežja zbira pod zemljo in tako ustvarja neusahljivi rezervoar za izvir in veličastni vodopad Savice, to je Save Bohinjke.

V primeri s površjem planote Hribarice je ta dolina pravi raj. Tu zopet rastejo planinske trave in cvetlice, grmovje je višje in bujnejše in tudi gozdno drevje se pojavlja v tem večji množini, čim nižje pridete v dolino. Zato je naravno, da smo kmalu po prihodu v dolino pričeli opazovati najprej črede ovac, a nižje pa tudi goveje živine, koje zvonci so nas že od daleč pozdravljali in nam dajali prijeten občutek, da so mrtve gorske divjine in samote za nami ter da prihajamo nazaj v obljuden svet.

Pot po dolini je bila lahka in prijetna. Vije se med skalami na desno in levo ter preko prijaznih zelenih kotlin gori in doli. V gornjem

delu je ta pot samo ozka steza, a nižje doli pa se izboljša v kolovozno pot.

Zakuska pri Velikem jezeru

Dolina Triglavskih jezer se nam je še toliko bolj priljubila, ker smo v njej naleteli na lepo vreme. Popoldansko poletno sonce je obsevalo to obsežno, mirno, razno-barvno in mnogo-lično pokrajino ter ji dajalo nekak prijetno-skrivnost izraz. Iz zemlje štrleče skale so iz daljave izgledale ponekod kot nagrobni spomeniki na pokopališču, drugod kot gruče ljudi, in zopet drugod kot čreda belih ovac, a posamezne skale pa so izgledale kot človeške postave, kot kapelice itd. Na naši levi, to je vzhodni strani pa so kakih 2000 čevljev nad nami egiptovskim sfinxom in piramidam slični robovi gorske skupine Zelnarice žareli v soncu v vsakovrstnih nijansah kot da bi si pomežikovali med seboj skrivnostna znamenja. Na severu in zapadu pa so vrhovi Kanjevec, Špica v Lipah, Vogel in drugi ter med njimi stoječi gorski grebeni, preko katerih se kot zlobna slutnja vleče italijanska meja, zadobivali jasnejše obrise kolikor bolj je sonce padalo proti zapadu.

Opazovalnih predmetov in pojavov je torej bilo več kot dovolj za oči in misli vsakega turista naše skupine. Zato ni bilo časa za razgovorjanje. Le tu in tam je kdo opozarjal na kak pojav, ali izpraševal po pojasnilu. V nekakem tišem zadovoljstvu smo srednje hitro korakali po dolini navzdol proti četrtemu ali Velikemu jezeru. Še na svoj glad in žejo smo pozabili, čeprav smo imeli za seboj kakih 5 ur hoje od kosila v Aleksandrovem domu. Ko smo pa dospeli do jezera in se je pred našimi očmi pojavila čista voda, se je takoj oglasila zatajevana žeja in njenim opominom se je pridružil tudi glad. Soglasno smo se odločili za odpočitek in zadoščenje "notranjih zadev." Raztovorili smo se svojih nahrbtnikov in iz njih jemali provijant, kolikor ga je še bilo, ter jedilni in pivski pribor. Ponovno naj povdarim, da se pri turistih strogo izvaja geslo: eden za vse in vsi za enega. Ko bi se ljudje v vseh drugih slučajih držali tako strogo tega gesla, kakor se gorski turisti, bi lahko že na svetu imeli vsaj mala nebesa.

Jasno je, da so bili naši prigrizki skromni, ker pri takih okoliščinah drugačni sploh biti niso mogli, in naša glavna pijača je bila čista jezeršica, toda kljub temu nam je šlo vse tako v slast in nam dajalo tak užitek, da se mi še sedaj, ko to pišem in mi je ta naša zakuska v jako živem spominu, cede sline po njej ter da bi tisto skromno "malco" prav rad zamenjal za vsak banket v tukajšnji Waldorf-Astoriji.

Nepričakovan obisk

Ko smo bili že deloma gotovi s svojo zakusko in smo si nekateri sedeč okrog skale, ki nam je služila za mizo, prižigali cigarete, se je pred nami, kot da bi ga vzel iz tal, pojavil graničar s puško na rami. Moral je priti izza bližnje večje skale, ker ga nihče ni opazil, dokler ni stal pred nami in nas vljudno, a z resnim obrazom pozdravil z: "Dobar dan, gospodo! Legitimacije, molim!"

Nekaj sekund se ni nihče ganil in tudi ni-

česar črnil, tako smo bili vsi iznenadeni nad tem obiskom. Nato je doktor Joža prišel dovolj k sebi in zavedajoč se svoje doktorske časti in vpliva zagodrnjal:

"Kaj za vraga strašite ljudi brez potrebe v tem samotnem kraju. Tu vendar ne hodijo zločinci in tihotapci."

Med temi besedami je že pričel iskati svojo legitimacijo in drugi smo mu sledili.

Graničar na doktorjeve besede ni ničesar pripomnil; le nasmehnil se je nekoliko in vidno užival naše iznenadenje. Najbrže je bil že vajen takih prizorov in zato ga tudi mi nismo spravili iz ravnotežja. Po pregledu vsake posamezne legitimacije, je isto lastniku vrnil s salutiranjem in poklonom, rekoč: "Hvala." Ko je bil z vsemi gotov in bil uverjen, da vsi odgovarjamo predpisom, se mu je obraz zjasnil in svojo pozorno pozicijo spremenil v odmorno ter nato spregovoril:

"Gospod doktor! Vi ste prej rekli, da tukaj ne hodijo zločinci in tihotapci. Zelo se motite. Vi bi se čudili, koliko ljudi te vrste, zlasti tihotapcev, hodi po teh krajih. Tudi kak špijon skuša tu gori prekoračiti mejo. V splošnem vam lahko povem, da imamo dovolj posla z ljudmi te vrste, da nam dolgčas ravno ni. Včasih celo kroglje žvižgajo mimo naših ušes. Iz te doline vodi vse polno lahkih prelazov v soško dolino, to je v Italijo in kakor vidite, nudi ta pokrajina veliko možnosti za skrivanje."

"Kdo bi si bil to mislil!? Oprostite!" se je opravičeval doktor Joža.

"Kaj pa naši slovenski ubežniki iz Italije, ali imate s temi tudi kaj posla tu gori?" sem ga spraševal jaz.

Graničar je bil nekoliko v zadregi radi tega vprašanja in je po kratki pavzi pripomnil: "Tudi teh najbrže ne bo manjkalo." Kot državni organ definitivnega odgovora seveda ni mogel dati, a jasno nam je bilo, da si je že marsikateri naš primorski rojak po teh stezah rešil fašističnih kremljev.

Graničarju smo ponudili cigaret, a jih je na kratko in odločno odklonil: "Hvala! Jih imam sam. In če bi jih ne imel, si jih lahko kupim."

Gospodična Štefanija mu je ponudila nekaj sadja, a tudi to je z enako odločnostjo odklonil: "Država me dobro plača in si lahko privoščim vsega, kar mi je treba. Hvala! Ako pa dovolite, vas spremim nekaj pota."

Oprtili smo zopet svoje nahrbtnike in v pogovoru z graničarjem nadaljevali svojo pot proti Koči Sedmerih jezer. V pogovoru nam je graničar povedal, da je doma iz Južne Srbije, da se mu zelo dopade v Sloveniji, da bi rad dobil Slovenko za ženo in za vedno ostal v Sloveniji.

Ko smo hodili v graničarjevi družbi dobre četrte ure, je nasproti nam prišel drugi graničar vodeč za konopec težko obloženo mulo. Tovor je bil provijant za graničarje tega kraja. Tu smo se ločili. Graničarja sta s svojo mulo šla navzgor a mi pa navzdol. Ker se je že pričelo mračiti smo pospešili korak, da bi tako še pred trdo nočjo dospeli do koč in prenočišča.

(Dalje prihodnjič.)

Ženski svet

PRIJATELJSTVO DO NAŠIH JUŽNIH SOSEDOV

RUSSELL SAGE kolegij je v začetku oktobra praznoval svoj srebrni jubilej. Ob tej priliki se je spomnil prijateljstva, katero moramo gojiti do svojih južnih sosedov. En teden je posvetil vsem državam, s katerimi želimo prijateljstva na ameriški celini. V počast in izraz priznanja je povabil nekaj odličnih in zaslužnih žensk, katerim je podelil častne naslove. Ker je Mrs. Roosevelt tudi častna članica tega zavoda, je ona sama osebno izročila vsem navzočim pripravljene častne diplome.

Odlikovanke so ta poklon in izraz prijateljstva z velikim veseljem sprejele in ko se bodo vrstile v svoje domovine, bodo gotovo še z večjim navdušenjem zagovarjale bratstvo do severnih sosedov.

VOLIMO NAŠE ZASLUŽNE DOMAČINE

Naj te vrstice veljajo kot prijazen opomin vsem našim Slovenkam v Clevelandu, in sicer volivkam, da pregledate dobro glasovnico in oddajte svoj glas za najbolj zaslužnega in splošno priljubljenega, zmožnega in odličnega Slovenca Mr. Frank J. Lauscheta za župana mesta Cleveland.

Z velikim zanimanjem bomo zasledovali potek volitev, ki nam morajo prinesiti pričakovani in zaželeni uspeh.

PRIDELOVANJE DIVJEGA RIŽA

Med različnimi vrstami riža, je tudi divji riž, ki je zelo drag in menda ravno radi tega bolj malo poznan med nami. Gospodinja plača za funt riža od pet do deset, k večjem dvanajst centov za en funt. To že gre. Divji riž pa prodajajo

jajo tudi po 75 centov funt, kar je vsekakor preveč za navadne delavske denarnice.

Riž potrebuje močvirnata tla in po državi Minnesota so obširna močvirja, kjer divji riž že stoletja izvrstno uspeva in leto za letom daje potreben in dober zaslužek Indijancem iz rodu Chippewa. Še predno je bila Amerika odkrita, so Indijanci obirali rižovo klasje v svoje čolne. Ta pridelek je večkrat povzročil prepir med sosednjimi rodovi Sioux, ki so hoteli biti enako deležni bogate žetve.

Indijanci niso tako izkoriščevalni in grabežljivi, kakor je bel človek. Oni mislijo tudi na bodočnost in prav ekonomično in previdno pobirajo riž, da ostane dovolj semena tudi za prihodnje leto. Tako je bilo tudi na teh riževih poljih. Bel človek je privlekel stroje in s tem napravil občutno škodo, ki bi končno uničila ves pridelek. Naša vlada je sprevidela, da je Indijanec boljši kmetovalec na teh poljih in danes ima rod Chippewa izredno pravico do žetve divjega riža.

Ta polja se raztezajo po več kot 2000 akrih in vse to je vlada oddala v oskrbo Indijancem. Ti morajo imeti posebno dovoljenje in tudi čolne s ploščatim dnom in take velikosti, kakor so od vlade predpisani. Navadno se vozita v čolnu mož, ki vesla ali poriva čoln in žena, ki spotoma obira klasje in stresa zrnje na dno čolna.

Kakor drugi pridelki, tako je tudi rižev odvisen od vremena, oziroma od vode. Če voda naraste, se klasje vtopi, če pa se močvirje preveč osuši, pa riž ne uspeva. Ravno prav mora biti vsega, drugače je slab pridelek. Riževa stebelca zrastejo od šest do sedem čevljev visoko in če jih voda zalije, ni žetve.

Riž obirajo malo prej ko je popolnoma dozorel, potem ga pa pustijo zoreti na solcu in če tega ni, pa potresejo riž tako, da se suši nad malim ognjem. Pravijo, da je ta dim še koristen, ker ohrani zrna v dobrem stanju. Pleve, v katerih je zavito zrno, odstranijo na zelo preprost način. V ta namen izkopane jame pregrnejo s kožami ali pokrijejo z deščicami. Notri nasujejo riža potem pa začne Indijane skakati in hoditi po njem, da se riž izlušči. To je skoro podobno delo, kakor je pri nas, ko tlačijo zelje. Nekateri luščijo riž tudi s palico, ki je podobna našemu trhtalu in gre prav spretno od rok. Izluščen riž potem prevejejo na ta način, da ga pretresajo iz posode v posodo. Stresejo ga tudi na pregrinjalo in s pahljačami pihajo pleve stran.

Divji riž ima dolga zrna in je velika delkatesa, katera se posebno prilega z divjačino in z pečenko divjih rac. Režeji si ne morejo privoščiti tega riža, ker je predrag. V New Yorku ga ponekod prodajajo po 50 centov funt, ampak ta ni iz Minnesote, ampak iz drugih krajev, in najbrže ni tako slasten.

VARUJMO SE PRED IZKORIŠČEVALCI Z ŽIVEŽEM

Vojna prinese posebne prilike tistim, ki prodajajo živež in brezvestno navijajo cene, proti katerim naj se bori vsaka gospodinja. Domači produkti bi ne smeli biti preveč podraženi, kar je pa uvoženih, pa ne smemo ugovarjati. Danes je vsak prevoz v nevarnosti; tudi pridelalec se je vsega manj po zasadenih deželah. Oljivo olje je eno izmed importiranih produktov, katerega se je v mirnih časih veliko semkaj uvozilo. Največ smo ga dobivali iz Italije, Francije, Grčije in Španije in domači pridelek je znašal le eno petino vsega, ki smo ga porabili. Domačega pridelka ni v zadostni meri, importirano blago pa je predrago tudi za naše razmere. Gospodinj si morajo v tem slučaju pomagati z dobrimi nadomestili, katerih je več na trgu. Previdnejše je kupiti navadno olje in plačati primerno ceno, kakor pa verjeti raznim izkoriščevalcem, ki prodajajo ponarejeno olje kot pristno oljivo, katerega je še prav malo v zalogah. Olja iz raznih semen, iz soj fižola in pinacev, so jako okusna in priporočljiva. Če pomislimo malo tudi na veliko razliko v ceni, se bomo prav lahko privadili drugemu okusu. Bodimo oprezní, kadar nam kdo ponuja produkt po nižji ceni, kakor je na splošnem trgu.

Ob različnih letnih časih, napolnijo trge z različnimi pridelki. Med temi upoštevajmo vselej tiste, ki jih je največ, ker to nam jamči, da bodo tudi v ceni najnižji. Vselej pa moramo upoštevati svežost z ozirom na vrednost in vsebino vitaminov.

Gospodinja lahko primerja cene po raznih trgovinah in če vidi kje pretirane cene, ima pravico naznaniti na vladni odsek za prehrano. Harriett Eliot, ki je ravnateljica tega oddelka, prosi gospodinj, da ji sporočijo vse nerednosti in izkoriščevanja. Če bo izvedela od gospodinj kako se cene dvigajo, bo tem lažje odredila potrebne preiskave.

Marsikatera gospodinja si po nepotrebnem kupuje večje zaloge živež in blaga. To dela iz nekeke previdnosti in strahu, da bi dotičnih predmetov ne zmanjkalo. Vlada nas ponovno zagotavlja, da je to nespametno misliti. Tudi ni prav dobro za splošne koristi. Čim več si nakopičimo, tem bolj se zaloga zmanjša in to je potem zadostni vzrok, da se cene vzdignejo. Čim manj je blaga, tem več bomo morali drugi plačati. V Ameriki smo dobro preskrbljeni, da se kaže ne bodo tako hitro izpraznile. Poleg tega pa imamo učne zavode in preiskovalne laboratorije, kjer se znanstveniki dan za dnem trudijo, da postavijo na trg kaj novega, ki nadomestila prvotne produkte.

RAZLIKA MED PREJEMKI IN IZDATKI

Maja meseca je naš predsednik sklical posebno konferenco z ozirom na najboljšo prehrano ameriškega prebivalstva. Poklicani so bili razni odborniki, zastopniki, zdravniki in javni delavci, ki so podali svoja priporočila.

Delavska tajnica, Mrs. Frances Perkins pa je podala račun, ki ga je plačal konsument za hrano in vsoto, ki jo je

dobil kmet za svoje pridelke. Razlika med izdatki in prejemki je tako velika, da je treba resno misliti, da se jih znatno zniža. Lansko leto je ljudstvo plačalo za domače pridelke \$14,800,000,000. Od te velike vsote je kmetovalec prejel manj kakor polovico. Razlika med izdatkom in prejemkom \$8,600,000,000 se je porabila za prevoz in razne stroške, katere bi bilo treba znižati.

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Čim bolj se nam bliža vojna nevarnost, tem bolj se vlada trudi, da bi poučila prebivalstvo o vrednosti zdravja. Razni odbori že širijo vsemogoče praktične nasvete med ljudstvo, da si bo znalo pametno izbirati zadostno in potrebno hrano. Za matere so otvorjeni posebni tečaji, kjer jim razlagajo, kaj vse potrebuje telo, da more ostati zdravo in krepko. Te matere potem učijo še druge svoje sosedice, ki niso še nikdar prej razmišljale o tem.

Poleg hrane, pa je treba skrbeti za razvedrilo in gibanje, za potrebno telovadbo telesa. Za načelnico tega odseka, so imenovali prvakinjo v tenisu, Miss Alice Marble. Ta dekle je velika zagovornica zdravega športa in je živ dokaz, kaj se doseže s smoterno telovadbo. Ona ne priporoča tenisa kot edino dobro sredstvo za zdrav razvoj telesa. Vse igre in sprehodi so nekaka telovadba, ki je potrebna materam in otrokom. Nekatere gospodinj so prekomod, da bi šle v trgovino po vsakdanje potrebščine. Rajši telefonirajo, kakor da bi se malo sprehodile. Nekaterim je vsaka pot predolga in vendar so taki sprehodi, čeprav kratki, jako potrebni za naše zdravje. Ta načelnica je povedala še nekaj, kar naj bi upoštevale matere z nedoraslimi otroci. Njena mati je ostala sama s petimi otroci in kljub težavam za obstanek, je vedno našla nekaj časa, da se je po končanem dnevnem opravku igrala z njimi. Držala jih je v redu in vsak večer so bili ti otroci ob osmi uri v postelji. Človek pomiluje otroke, ki se še v poznih urah preganjajo in rajajo po ulici in pred hišami. Nehote človek obsodi starše in pred vsem mater, ki se tako malo briga za svojo deco. Otrok potrebuje reda in počitka in zanj mora poskrbeti mati.

Ta urad za telesni razvoj bo razposlal po vseh krajih naših držav razna navodila, katere moramo upoštevati. Dolžnost nas vseh je, da ostanemo pri najboljšem zdravju, ker drugače ne bomo mogli prenesti težav, ki nam pretijo. Vlada resno misli na vse nevarnosti, ki nas lahko zadenejo in zato pa skuša poučiti svoje prebivalce glede vrednosti zadostne in pravilne hrane in glede potrebne telovadbe.

Splošno ljudsko zdravje se mora dvigniti, če hočemo kljubovati naporem vojne.

TISTIM, KI IŠČEJO DELA, PA GA NE DOBIJO

Demokracija smatra vse svoje prebivalce enakovredne in enakopravne. Vendar se tudi v demokratični državi najdejo ljudje, ki tega ne upoštevajo. Pri izbiri delavcev jim ni merodajna sposobnost dotičnega človeka, ampak se oziroma na barvo, na pleme in celo na versko prepričanje. Vlada skuša vse take nestrpnosti zbrisati in odstraniti. Naznanila je, da naj se tak prosilec, ki ga zavržejo radi njegove narodnosti, vere ali plemena, obrne direktno na: President's Committee on Fair Employment Practice, Washington, D. C.

Lawrence W. Cramer, izvrševalni tajnik tega odseka, je izjavil, da bodo vsako tako pritožbo preiskali in če bo trditve resnična, bodo poskrbeli, da se kaj takega ne bo več prihodilo.

ŽENSKA ZGOVORNOST LAHKO TUDI KORISTI ZA SPLOŠEN MIR

Psiholog, dr. Catherine Landreth, na univerzi v Californiji je podala zanimivo študijo o obnašanju otrok v otroških vrtcih. Pronašla je, da dajo dečki več povoda za prepir in jok, kakor pa deklice. V 75 slučajih so dečki povzročili prepir. Pri deklicah je opazila, da so se bolj lepo in mirno obnašale, medtem, ko so postali dečki agresivni in so povzročili prepir. Ta doktorica je tudi opazila, da imajo

ženske večji dar govora in so nekako urnejše najti pravih izrazov. To pa zopet ni vseč moškimi, ki se težje izražajo. Dr. Landreth misli, da bi bile ženske veliko spretnejše diplomatinje, kakor so moški. S svojim darom govora bi veliko lažje uspele pri pogajanjih in bi lažje dosegle mir. Rekli bi, da se ženske damo pogovoriti, moški pa naglo izbruhnejo in začno tako neumnost, kakor so vse vojne.

Zadnji mesec so tudi v Londonu premišljevali, ako bi bilo bolje postaviti ženske diplomate na razna zunanja mesta. Zunanji minister Anthony Eden, sam izvrsten diplomat, ne zaupa ženskim zastopnicam. On je bil proti takemu imenovanju. Znana parlamentarka, Mrs. Astor, pa pravi, da so ženske za ta posel kakor ustvarjene. One veliko lažje več dosežejo, kakor pa moški politiki.

Vojna nič ne sprašuje kakšnega spola so njene žrtve. Ženske prenašajo duševno in telesno gorje v tej strašni vojski in gotovo bodo zahtevale odločilno besedo, kadar se bo gradil nov red in mir na svetu.

KLIC SLOVENSKIM STARIŠEM

Po slovenskih listih čitamo prijazna vabila slovenskim starišem, da bi zapisali svoje otroke v slovensko šolo. Ako res ljubimo naš slovenski jezik kot našo narodno dedščino, bi nikakor ne smeli ravnodušno prezreti takega oglasa in vabila. Otrok se ravna po navodilih svojih starišev in povdarjam, da ima mati mnogokrat odločilno besedo. Če je mati res to, kar bi morala biti, zavedna Slovenka, potem bo brez odlašanja zapisala svoje otroke v šolo, kjer se bodo naučili poleg naše govorice, tudi marsičesa drugega.

Slovenska ženska zveza slovi radi velikih zaslug na vseh poljih in vsled tega upam, da med tem vrlim članstvom, med temi požrtvovalnimi ženami, ne bo nobene, ki bi prezrla svojo narodno dolžnost, še manj pa svojo odgovornost napram svojim otrokom.

Matere, pošljite svoje otroke tje, kjer jih bodo z veseljem in potrpljenjem učili slovenščine in mnogo drugega potrebnega in koristnega znanja. V šoli bodo izvedeli, da smo visoko civiliziran narod, ki skrbi za svoj kulturni razvoj mogoče bolje, kakor drugi številnejši narodi. Otrok, ki bo obiskoval slovensko šolo, se ne bo nikdar sramoval svojih staršev in svojega materinskega jezika. Ponosen bo postal, da zna nekaj več, kakor pa drugi.

Naša mati Slovenija je razkosana in vsak dan ji sovražnik seka nove rane, da bi čim prej izkpravela in za več no izginila izmed narodnih skupin. Slovenski učni zavodi so zaprti ali spremenjeni v vojne svrhe. Mladino našo pa je odpeljal sovražnik domov, kjer jo bo zastrupljal s svojimi sovražnimi idejami. Mladina, up našega naroda, je tam izpostavljena tujim vplivom, ki zatirajo in sovražijo vse, kar je slovanskega. To prežalostno dejstvo naj nas podžge, da bomo matere tukaj skrbale za našo narodno svetinjo, za našo govorico. Ohranimo jo našim potomcem v tej svobodni novi domovini.

V demokratični Ameriki nam nihče ne zapira ust, nihče ne razbija šolskih prostorov, kjer v prostem času lahko nadaljujemo pouk, katerega je v domovini prekinil krut sovražnik. Slovenske matere, poskrbite, da bodo šolske klopi zasedene od vaše dece. Važno je, da znajo jezik, v katerem ste jim prepevali ob zibelki in v naročju.

Slovenska ženska zveza ni izvršila svoje največje naloge, ako bodo njene članice dopustile, da bodo slovenski tečaj razpuščeni vsled premajhne in slabe udeležbe. Slovenske matere bi morale čitati o silnih zaprekah in težavah, proti katerim se borijo Čehinje. V šoli jim sovražnik zastruplja duše dovzetne mladine in sramoti njihovo govorico. Matere pa v večnem strahu pred vohuni na skrivaj popravljajo škodo, ki jo povzroča tuje učiteljstvo med šolskim poukom.

Otrok je dovzeten za dobro in slabo. Če ga moremo držati par ur na teden v dobri in koristni družbi, vpišimo ga v slovensko šolo, kamor ga prijazno vabi slovenski šolski odbor, kot odsek Narodnega doma.

ŽENSKES SE ZGODAJ ZAVARUJEJO

Preiskovalni odsek zavarovalniških družb izkazuje za leto 1940, da so ženske vzele eno petino vseh zavarovalnin. Vidi se, da ženske skrbijo za tiste, ki bi ostali za njimi. Malo več kot polovica teh zavarovank je zaposlena v trgovini. Ena tretjina pa je pri gospodinjstvu. Ženske začno zgodaj misliti na vsemogoče nesreče in se prav mlade zavarujejo. Ze pri dvajsetih letih začno plačevati. Moškim pa se tako ne mudi. Ko dosežejo trideseto leto, se jim šele zavarovanje zdi potrebno. Zavarovalnina, ki je splečevana na obroke (retirement in endowment) je ženskam, ki so praktične, najbolj všeč. Naše slovenske organizacije bi gotovo lahko potrdile, da se tudi Slovenke prav rade zavarujejo, ker bi nobena ne šla mirnega srca za večno z doma, ne da bi zapustila par stotakov svojim dragim za najnujšje.

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA VABI VSE V SVOJO DRUŽBO

Kmalu bo poteklo petnajst let, odkar se je ustanovila ta potrebna ženska organizacija in kakšno veselje bi vladalo med nami, ako bi ta dogodek mogle počastiti s par tisoč novimi članicami. Mnogo je še mladih deklet, ki bi morale porabiti to ugodnost in pristopiti h ženski organizaciji, ki je edina med nami. Ves naraščaj slovenskih deklic bi morale pripeljati v svoj krog, kamor edino spadajo po srcu in jeziku.

Slovenska ženska zveza ni navadna zavarovalna družba, kjer pobirajo asesmente in se ne zmenijo za člana v drugih ozirih. Ta skupina je družabna, ki nudi svojim članicam pouk in mnogo različnega razvedrila. Prepričana sem, da ni nobena članica v slučaju bolezni, zapuščenosti. Vse njene bližnje sestre skušajo vsaj nekoliko olajšati trpljenje in pregnati dolgčas in bolečine. Kjerkoli je bilo treba pomoči, se je društvo spomnilo in priskočilo na pomoč. Članica, ki spada h Zvezi, najde toliko iskrenega prijateljstva in naklonjenosti, kakor ji ga ne more nuditi nobena druga organizacija. Ljudje se čudijo, kako more ta Zveza tako napredovati, pa ni nič čudnega, če pregledamo njeno izborni vodstvo in njeno podjetno članstvo. Nobena članica ne dela za Zvezo iz kakšnih sebičnih namenov. Vsaka dela iz trdnega prepričanja in ljubezni, ker čuti, da tako Zvezo potrebujemo vse Slovenke in čim bolj jo podpiramo in širimo, tem več koristno je našemu slovenskemu življu.

Ustanoviteljica in predsednica Mrs. Marie Prislund naj bo prepričana, da smo ji Slovenke iz srca hvaležne za njeno pionirsko delo, ki je bilo posebno prva leta dokaj nehvaležno in brdko. Ob petnajstletnici se moramo spomniti tudi vseh tistih požrtvovalnih žen, ki so idejo o ustanovitvi Zveze podpirale in začele ustanavljati podružnico za podružnico, katerih je danes že lepo število po raznih državah Amerike. Slovenska ženska zveza je prijateljska vez, ki druži slovenske žene in dekleta ter mladi naraščaj od Atlantika do Pacifika.

Ob petnajstletnici sklenimo pridobiti članice v vsaki naselbini in v vsakem selu, kjerkoli se še sliši naša govorica in kjerkoli se še razlega mila, slovenska pesem.

Osnovna načela državljanstva

13. LJUDSKE PRAVICE

Ali smemo preiskati sosedov dom, ako ga sumimo tatvine?

Nikdo nima prava iskati svoje lastnine ali lastnine drugih v tuji hiši brez preiskovalnega dovoljenja (search warrant). Tako dejanje brez preiskovalnega dovoljenja je strogo kaznjivo ker krši temelje osebnega prava svobode.

Smejo li uradniki varnostne straže preiskati vaš dom, ako sumijo, da skrivate zločinca?

Samo v slučaju, da imajo od sodnije izdano zaporno dovoljenje.

Ali smem zabraniti varnostnim uradnikom preiskavo mojega doma brez sodnijskega dovoljenja?

Glasom ustave so nam zajamčena osebna prava, kakor "svoboda hišne preiskave," zato lahko zabranim varnostnim uradnikom preiskavo mojega doma, ako nimajo sodnijskega dovoljenja.

Ali je dolžnost države, da brani življenje in imetje vsakega prebivalca?

To je dolžnost vsake države, ker je pravo varstva tudi vključeno med osebnimi pravicami, ki so nam zajamčene v ustavi.

Kako varuje država premoženje svojih državljanov?

Država zagotavlja vsakemu prebivalcu, da se mu more odvzeti njegovo premoženje samo potem pravične sodnijske obravnave določenega vzroka.

Ali je dovoljeno odvzeti premoženje za splošno ljudsko uporabo?

Vsaka zakonita uprava ima pravico uporabiti premoženje svojih prebivalcev v splošne ljudske svrhe, ako jim plača pravično ceno. V mnogih takih slučajih določajo to ceno sodišča.

Ali je v Združenih državah mogoče zapreti človeka samo na podlagi zahteve gotove osebe ali zaradi sumnje policije?

Osebna prava nam jamčijo to svobodo in nikdo ne more biti zaprt brez "pravične sodne obravnave."

Kakšne pravice ima aretirana oseba?

Vsaka aretirana oseba ima pravo zahtevati preiskavo in izbrati si lastnega zagovornika in priče.

Katere druge pravice ima aretiranec potem ustave?

Aretiranec ima pravico zahtevati, da se ga izpusti na svobodo do obravnave pod pogojem, da položi jamščino, da bo na dan obravnave v sodišču. V zelo resnih zločinah z nepobitnimi dokazi proti aretirani osebi sodišče običajno ne dovoli tega prava. Nadalje ima vsaka oseba pravo priziva na višja sodišča.

Kaj je glavni namen osebnega prava glede zapora in aretacije?

Glavni namen je, da se preprečijo pomote in krivi zapor ter, da se zagotovi vsaki osebi pravično obravnavo.

Kateri pogoji dovoljujejo zapor zaradi dolgov?

Dolžnika se more zapreti samo v slučaju, da je pri tem izvršil goljufijo.

Kaj bi bila naravna posledica zapora dolžnika?

Dokler je dolžnik v zaporu je razumljivo, da ne more zaslužiti denarja in zato tudi ne povrniti svojega dolga.

Katere so pravice volilcev v demokraciji?

Volilci si izvolijo lastne uradnike uprave in pomagajo potom glasovanja predlogov izvrševati upravne posle.

Kdo je upravičen do uradne službe?

Vsak državljan, katerega izbere večina volilcev za svojega zastopnika v upravnem uradu.

Zakaj je volitev dolžnost vsakega državljana?

Ker nosijo državljanji bremena državne samouprave, zato je v njihovo lastno korist, da razumejo predloge, katere volijo ter vrše tem potom svoj delež odgovornosti za upravo, ki si jo izberejo.

JOSEPHINE ERJAVEC:

Letos . . . na Vernih duš dan

Dr. Franc Trdanu v spomin

KO je še živela moja draga, nepozabna mama, je imela lepo navado, da se je večkrat med letom spominjala svojih pokojnih sorodnikov pokopanih v stari domovini. Zlasti za dan vernih duš, je to svojo navado vedno izvršila. Da, tega dneva ni nikdar pozabila. Vsako leto par tednov pred praznikom je poslala za svete maše čč. gg. duhovnikom, katere je poznala iz prejšnjih let, ko je živela v starem kraju in poslala je tudi drugim, ki so ji bili priporočani po sorodnikih. Posebno usmiljena je bila do priletih in ubožnih ter je vedno pripomnila, da s tem stori dvojno dobro delo. Ko sem dorasla je te dolžnosti izročila meni in jaz sem za njo pošiljala in pisala strankam. Mnogokrat mi je naročala: Ko mene več ne bo na svetu, spominjaj se vsaj Ti naših dragih preminulih. Nikdar ne pozabi na sorodnike, ki so pokopani na pokopališču v št. Vidu nad Ljubljano in pri Svetem Križu v Ljubljani in isto v Kranju.

In to željo drage pokojne matere sem zvesto izpolnjevala vsako leto in letos bo že četrto leto odkar ni moje mame več med živimi. Opravljala sem to delo kot sveta dolžnost ter do letos poslala za svete maše vsem, katerim je bila mama navajena pošiljati. Tudi zavod sv. Stanislava na št. Vidu nisem pozabila, kajti tam so bili naši stari znanci, na primer ekonom g. Alojzij Markež, ki se je nahajal v Ameriki leta 1924 s škofom Jegličem in obiskal tudi Joliet, ter g. Florijančiču in drugim.

Ko smo pa bili v stari domovini leta 1938 ob priliki izleta SZZ, smo pa spoznali novega prijatelja v osebi dr. Franc Trdana, ki je bil takratni profesor v zavodu sv. Stanislava. V njem smo takoj spoznali zvestega in iskrenega prijatelja in ko smo obiskali zavod nam je bil z vsem na razpolago ter nas spremljal po vseh sobah v zavodu in prijazno pogostil in to vsako pot, ko smo se tam oglasili. V spremstvu ekonom g. Markeža nam je razkazoval prostorno in krasno poslopje zavoda. Stavba je res kakor prava palača. V notranjščini so kamenitne stopnice, prostorne čakalnice in vhodna dvorana, ki je napravila na novodošleca globok vtis kot stavba pravega mojsterskega dela.

Zavod je dal sezidati pokojni škof Jeglič in v njem je prostora za štiri sto do pet sto dijakov in duhovnikov. Zadej na polju smo videli pridno obdelane gredice, v hlevih lepo, snažno

urejena živina. Vse to nam je dokazalo dobro in umno gospodarstvo, kajti bili smo prepričani, da doma pridelajo skoraj ves živež za zavod. Na vrtu pred vhomom v zavod smo pa občudovali senčni drevored z lepo negovanimi smrekami, kakor tudi drugovrstna drevesa in lepe gredice cvetlic v najlepših barvah.

Zavod se nahaja v sredini moje rojstne vasi v št. Vidu nad Ljubljano. In zato je samo ob sebi umevno, da sem šla kaj rada tja na obisk. Vsako pot smo se ustavili tudi v zavodu in pokojni zvesti prijatelj dr. Franc Trdan nas je videl že od daleč ter prihitel naproti ter nas v pristnem ribniškem narečju pozdravil. Bil je res dober družabnik in to mi bodo pritrdile vse naše izletnice, katere smo bile deležne njegove prijazne družbe na turističnem busu po Gorenjskem in ko smo vzele od njega slovo na postaji v Lescah pri Bledu so bile njegove zadnje besede: Ne pozabite obiskati Ribnico in ako le mogoče tudi Novo Štífto, kjer je slavna božja pot. Res, bil je družabnik, da malo mu enakih.

Ko smo pred par meseci dobili žalostno vest, da zavod sv. Stanislava ni več last č. gg. duhovnikov temveč so bili vsi pregnani od nacijev in s seboj so smeli vzeti le, kar so imeli obleke na sebi ter v pol uri biti na potu nezna-

no kam, takrat se je marsikateremu jokalo srce. Poročano je bilo, da so naciji spremenili zavod v glavni stan za gestapo policije (to je kruta nemška tajna policija). Takoj so mi prišli pred oči č. gg. duhovniki, ki so imeli svoje bivališče v tem zavodu na leta in leta, drugi zopet zavetje. Smilili so se mi, kajti tako postopanje napram nedolžnim žrtvam je strašno. Takoj sem se domislila na dr. Trdana, ki je bil že itak rahlega zdravja in zdaj pa še to kruto preganjanje.

Pred dobrim mesecem nazaj pa berem nadaljno žalostno poročilo v naših slovenskih časopisih, da dr. Franc Trdana ni več med živimi. Njegov spreved se je vršil na Marijin praznik 15. avgusta. Bog ga je rešil nadaljnega trpljenja na tem svetu. Ni mu bilo odločeno dočakati konec sedanjega krutega režima.

Tako je preminul zopet dober prijatelj naše Zveze, ki je rad čítal Zarjo in tudi prispeval lepe dopise. Več ni med živimi prijatelj, ki nas je ob prihodu v domovino tako prísérčno pozdravil, ob našem slovesu pa toplo segel v roke in nam nazadnje zaklical "Zbogom!" Da ga je skrbela vojna smo lahko razvideli iz njegovih zadnjih poročil, katera so bila priobčena v časopisih.

NAGROBNI SPOMENIK DRUŽINE ŠETINA-ERJAVEC, JOLIET, ILLINOIS

Prijatelji njegovega tipa so zelo redki med nami, radi tega ga bomo tem bolj pogrešali. Naša Slovenska ženska zveza je z njim izgubila zvestega prijatelja toda njegov spomin bo za vedno ohranjen med nami.

Letos, na vernih duš dan, bo v domovini mnogo novih grobov. Ker ne dobimo direktno natančnih vesti, si pač predstavljamo najhujše. Premišljujemo je-li ta in oni od naših dragih še med živimi? Srečni so vsaj oni, katerih zemeljski preostanki ležijo v svoji rojstni domovini, kjer se bo lahko našel grob ob našem zopetnem obisku. Toda vse drugače žalostno je pa za one, katerih je usoda odpeljala od svojih domov, brez da bi komu sporočili, kje se nahajajo v preganjanju od nacijskih in fašistov in so morebiti našli smrt na potu v Srbijo ali Nemčijo ali sam Bog ve kam. Čakati moramo pokorno, da bo konec tega krutega režima in da

bo Hitler premagan; takrat šele bomo začeli dobivati resnična poročila.

Kaj naj mi storimo ob tem času, ko naš narod v domovini trpi in se mora ravnati po groznih predpisih in naročilih krutega sovražnika? Letos na vernih duš dan, posvetimo svoje misli v molitvi za duše naših tisočerihih trpinov, vojakov, kateri so morali žrtvovati svoje nadbudno življenje za domovino. Molimo, da njih žrtev ni bila zaman, pač pa da bo napočil dan zmage, ko se bo domovina otela bridkosti. Molimo, da bi v preljudi Sloveniji kmalu zopet posijalo sonce miru in sprave in da bomo imeli kmalu priliko se združiti za zopetni skupni izlet Slovenske ženske zveze, ko jim bomo pomagali s čemur bomo mogli. To je gotovo iskrena srčna želja stotine naših članic. Za ta čas pa prosimo za usmiljenje Božje pravice.

Ta slika je bila vzeta iz vlaka na kolodvoru v Ljubljani, ko smo od tam odhajale in so prišli nam železni zadnji "adijo" zvesti prijatelji, ter nam zadnjič toplo segli v roke in želeli zdrav povratek v Ameriko, kakor tudi prisrčni "na svidenje," ker takrat smo prav zagotovo obljubile, da se vrnemo v treh ali vsaj petih letih.

Na sliki so sledeči poznani: Minka Govekarjeva, znana pisateljica; gospa Kroftova, soproga predsednika Ljubljanske hranilnice; Zlata Bartolova (sestrična urednice); gospa Paula Laušetova, slavna pevka; županja gospa Vera Adlešič in župan Ljubljane gospod Juro Adlešič, poleg njega je pa ameriški časnikar Theodore Andrica, poročevalec za Cleveland Press, za njim je gospod Kuhar, urednik lista "Slovenec," gospod Leo Zakrajšek, gospa Pavlina Burja tudi Amerikanka. V sredi slike je pa pokojni gospod dr. Franc Trdan z njegovim značilnim klobukom s širokimi kraji, kot je imel vedno navado nositi. Imena drugih niso znana.

ALBINA NOVAK:

Dr. Franc Trdan

SPOMINI so še sveži na tiste kratke tedne, katere smo prebile članice SZŽ v stari domovini ob času našega izleta leta 1938. Vsak dogodek tiste dneve v stari domovini nam živo stopa pred oči dan za dnem. Posebno neizbrisni so pa spomini na tiste drage prijatelje, ki so se trudili na vse načine, da bi imele čim lepše veselje ter videle vse zanimive kraje po Sloveniji.

Eden teh dobrih in zvestih prijateljev je bil za nas pokojni profesor gospod Franc Trdan.

Nekatere izmed nas je spoznal ob času njegovega obiska v Ameriki, in razume se da smo mu bili še bližji tisti, ki smo slučajno doma iz Ribniške doline, katero je on tako čislal. Njegovi pristni dovtipi so imeli več moči spraviti družbo k dobremu razpoloženju kot vsako drugo mazilo. Bil je veseljak in družabnik, da mu ni para. Z njim se je lahko pogovarjal vsak kmet in vsak gospod,

ker njegov prikupljiv značaj se je vsakemu dopadel in njegova modrost je pa bila naravnost dar božji, ker on je bil zgodovinar skozi in skozi. Bil je leksikon na nogah! Kolikokrat sem že ponovila, da znanstvenik kot profesor gospod Trdan bi bil zlata vreden za Ameriko. Le škoda, da se to ni uresničilo, da bi bil med nami ostal.

Vsi, ki smo ga poznali žalujemo nad njegovo smrtjo. Toda obenem mu iz srca privoščimo večni sen v katerem sedaj sniva. Kar nam je pa še v posebno tolažbo je dejstvo, da počiva v kraju, ki mu je bil svet. Njemu je bila domača vas Sušje pri Ribnici najljubši kraj za obiskati in več si tudi gotovo ni želel, kot da bi njegovi zemeljski ostanki počivali v domači zemlji pri sv. Križu. In to se je zgodilo. Blag mu bodi spomin na vekomaj!

Ime dr. Franc Trdan bo nesmrtno med Slovenci v domovini kot v Ameriki!

NAZNANILO IZ GLAVNEGA URADA

Prost asesment za mladinski oddelek

Po določbi glavnih odbornic zbrane na glavni letni seji, bo v mesecu decembru prost asesment za vse mladinske članice. To zadene vse deklice od 4 do 14 let starosti. Matere kakor tudi tajnice prosim upoštevajte, in ne pobirajte asesment za december od članic mladinskega oddelka.

Volitev odbora

Ker Zarja prihaja bolj pozno v nekatere kraje, kjer imajo podružnice že seje končane predno prejmejo Zarjo, radi tega se že ta mesec na tem mestu poda nekoliko navodil za volitev odbora na letni seji. Naša pravila imajo za to posebne točke in sicer od št. 142 do 149:

Odbor podružnice sestoji iz predsednice, podpredsednice, tajnice, pomožne tajnice, blagajničarke, treh nadzornic in rediteljice. Predsednica, tajnica in blagajničarka tvorijo izvrševalni odbor.

Dolžnost odbornic je vestno poslovati in upoštevati pravila Zveze in podružnice.

Kadar odbornica izstopi iz urada, mora svoji naslednici izročiti vse listine in imetje podružnice, ki se v njenih rokah nahaja ali je pod njenim nadzorstvom.

Vsaka članica, večša čitanja in pisanja, ki je članica podružnice vsaj tri mesece, je lahko izvoljena v odbor; mora pa biti za časa volitev na seji navzoča.

Odbornice so zaprisežene na seji meseca januarja. Če katera izmed izvoljenih odbornic ob prisegi ni navzoča in se s tehničnim vzrokom ne opraviči, se izvoli drugo na njeno mesto.

Odbornico, ki se ni trikrat zaporedoma mesečne seje udeležila in svoje zamude opravičila, lahko podružnica odstavi iz urada in izvoli novo odbornico na njeno mesto.

Odbornica, kateri se je dokazalo nepošteno poslovanje, se ne voli več v nobeden urad.

K zgorajnim točkam se meni vidi potrebno pridati še to-le: Ko je članica izvoljena za odbornico v katerikoli odbor, naj se dotična zaveda, da se od nje kot odbornica pričakuje nekoliko več aktivnosti kot od navadne članice. Potrebna je v prvi vrsti njena popolna ko-operacija z ostalim odborom; pripravljena mora biti za odziv, ko bo klicana sem in tja v korist podružnice. Udeležiti se ima sej med letom, in ne le z malim izgovorom izostajati, kajti ako bodo to delale odbornice, kako se naj sploh pričakuje udeležba od ostalih članic? V dolžnost si naj šteje, da se udeleži vsake skupne prireditve in nastopa, katerega prireja podružnica. Ni lepo od odbornice, da se izgovarja: "Sem tu in tam tudi odbornica in sem jim morala pomagati, sem morala tam biti, na dveh krajih pa ne morem." Dobro je imeti tak izgovor, toda le zakaj mora pa Zveza trpeti, zakaj mora biti ravno Zveza prikrajšana, kadar se potrebuje njene udeležbe

in ko-operacije? Le zakaj ne velja ta izgovor za druga društva pri katerih je odbornica? Ako so ji ljubša druga društva in se zaveda, da ne bo zamogla dati njene pomoči v korist podružnice, pri kateri je odbornica, naj že v začetku leta pove na seji, da ne more prevzeti urada, da na dveh, treh krajih, ne more enako delati.

Dolžnost vsake Zvezine odbornice je, ko poda prisego ob nastopu leta, da se zaveda, da bo Zveza njeno prvo zanimanje; da se bo po svojih močeh res potrudila biti dobra in vestna odbornica.

Če bodo vse odbornice take, se lahko pričakuje napredek pri podružnici in Zvezi.

Te vrstice sem napisala ker večkrat prejmem pritožbo, da ta ali ta uradnica prevzame urad, toda ga ne izpolnjuje. Da pri podružnici delajo samo dve ali tri uradnice. Naše geslo pri vsaki podružnici naj bo: "Delati ena za vse, in vse za eno!" Pod tem načelom si lahko pričakuje napredek in zanimanje vsaka podružnica.

PRISPEVKI PODRUŽNIC IN ČLANIC ZA ODPOMOČ STARI DOMOVINI NA- BRANI DO 10. OKT. 1941 RELIEF CONTRIBUTIONS COLLECTED BY OCT. 10, 1941

Podružnica Branch	Svota Amount
1. Sheboygan, Wis.	\$ 15.00
2. Chicago, Ill.	10.00
3. Pueblo, Colo.	25.00
12. Milwaukee, Wis.	12.50
13. San Francisco, Cal.	5.00
19. Eveleth, Minn.	5.00
20. Joliet, Ill.	25.00
20. Frances Mihalak, članica	1.00
21. Cleveland, O.	5.00
22. Bradley, Ill.	5.00
23. Ely, Minn.	6.50
26. Pittsburgh, Pa.	10.00
30. Aurora, Ill.	13.50
33. New Duluth, Minn.	5.00
35. Aurora, Minn.	3.00
37. Greaney, Minn.	5.00
41. Cleveland, O.	10.00
54. Warren, O.	10.00
63. Denver, Colo.	5.00
67. Bessemer, Pa.	5.00
71. Strabane, Pa.	5.00
77. N. S. Pittsburgh, Pa.	5.00
88. Johnstown, Pa.	3.00
88. Gertrude Sebevc, članica	1.00
88. Louise Kobal, članica	1.00
88. Terezija Zallar, članica	.50
88. Cecelija Krasovec, članica	.50
89. Oglesby, Ill.	2.50
99. Elmhurst, Ill.	4.00
102. Willard, Wis.	5.00

Skupaj (Total)\$209.00

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

ROJSTNI DAN ZVEZE

V vsakem letu je en dan, katerega ima sleherni človek v dobrem spominu in ta dan je njegov rojstni dan. Akoravno ga ne praznuje na slavnosten način vendar si vsak želi, da bi bil ta dan vesel in kdor je deležen voščil in pa spominčkov od svojih prijateljev, tisti se počuti kaj srečnega, ker ve, da se še kdo drugi domisli, da ta dan slaviš svoj rojstni dan.

In kakor se vsak dober prijatelj spominja svojih vrstnikov tako se tudi marsikatera članica rada spominja na svojo organizacijo, katera se ji je do cela priljubila in v kateri je našla sebi najlepšo družbo in v tej družbi prebila marsikatero veselo uro svojega časa. Kakor se pa z vsakim mesecem širi naša družba tako se širi tudi krog iskrenih sotrudnic, ki so pripravljene žrtvovati bodisi svoj čas ali svojo trud v dobrobit celokupnega članstva.

Dovolite mi, drage sestre, da danes stopim jaz, kot predsednica prihodnje kampanje, v vaš dom, ter vas takorekoč prosim in povabim na eno največjih proslav, ki se ima vršiti dne 19. decembra, 1941. Na ta dan bomo skupno obhajale rojstni dan naše Zveze. S seboj vam ni treba prinesiti drugega darila pač pa nekaj, kar bo Zvezi najdražje in to bo pristopna listina za vsaj eno novo članico!

Med časom, tega povabila in pa dan praznovanja to je 19. dec. stopite do tajnice vaše podružnice ter jo vprašajte za tozadavno listino, tako, da boste jo imeli na rokah, ko boste šli do svoje sosedice, znanke, sorodnice ali prijateljice. Nato pa poskrbite, da pride dotična listina izpolnjena z imenom nove prosilke nazaj do tajnice vsaj do dne 19. decembra. Torej to povabilo na prisostvovanje k obhajanju Zvezinega rojstnega dne, prihaja do vas z najtoplejšo željo, da ga boste sprejeli ter prav gotovo doprinesli svoj delež.

Dalje vam naznanjam, da je uredništvo obljubilo na poseben slavnosten način priobčiti imena vseh, ki se bodo odzvali. Torej že zaradi te lepe obljube poskrbite drage sestre, da bo vaše ime prav gotovo na listini častnih gostov. Z vašim spoštovanjem odzivom boste dokazali, da ste zares iskrena prijateljica Zveze, kakor tudi izpolnili srčno željo naši dragi voditeljici in ustanoviteljici Zveze, gospej Marie Prisland, ki bo tega darila bolj vesela kot pa vrečo cekinov, ker njej je napredek Zveze glavni cilj v življenju!

Naj ponovim še to, da bo podružnica, ki bo pridobila v decembru 15 novih članic prejela posebno nagrado, pet dolarjev v gotovini. Članica, ki pa pridobi posamezno 15 novih članic bo pa prejela posebni jubilejni spominček. Pomnite še to,

da se bo število novih pridobljenih v decembru število h končnem izidu kampanje, ki se zaključi 31. majnika 1942. Torej, če boste se potrudile že v decembru bo toliko lažje za vas zadnje mesece.

V čast mi je biti imenovana za predsednico kampanjskega odbora, toda malo se bojim, da zna iti bolj počasi z menoj, ker nisem tega posla navajena, in zato drage so-odbornice in članice, prosim vas prav iskreno, POMAGAJTE, da pridemo do uspeha za kar vam bom srčno hvaležna! Agatha Dežman, predsednica svet. odseka.

DAJMO, DOKLER MOREMO!

Naša Zveza se je pridružila drugim podpor-nim organizacijam, ki tvorijo skupni odbor čigar namen je nabirati prispevke za odpomoč trpečim v domovini. Mnogo se je že pisalo v Zarji kot v drugih listih o tej potrebni akciji ter priporočalo na vse strani, da bi ameriški Slovenci se sto procentno združili v eno skupino in tako z združenimi močmi pospešili večje zanimanje za ta sklad po vseh slovenskih naselbinah v Ameriki.

Podružnice SZZ vzemite to dobrodelno akcijo v resen pretres na svojih glavnih sejah ter pošljite svoj prispevek na naš glavni stan takoj, da se bodo številke priobčene v tej izdaji na str. 412 vsaj podvojile v prihodnjem mesecu!

Uboga deca v domovini išče kruha, išče obleke in svojih atekov in bratov, od katerih so se morali ločiti. Kdo ne bo odprl svojega srca da ublaži vsaj nekoliko gorja in lakote? Torej pomagajmo!

Kje so naš ateka

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Ker se bo farni bazar vršil zadnjo nedeljo novembra, je kard party od naše podružnice prestavljen na 28. decembra, kar naj vse članice vzamejo na znanje.

Naša podružnica je pridno na delu za pomoč stari domovini, ter je že prodala za \$25 tiketov. Sodelujemo z odborom Slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora, ki ga pri nas tvori 11 sheboyganskih društev.

Mrs. Mary Čampa, nadzornica naše podružnice je prav dobro demonstrirala, kako se napravi okusen čokoladni kejk in nadev. Za drugo sejo bo pa pokazala več vrst piškotov. Ker se bliža božični čas, ko vse vprek pečemo "kukise," nas bo zanimalo, kako se napravijo razne vrste teh dobrot.

Pouk se prične točno ob 7:15 pred sejo. Katera se zanima, naj bo pravočasno navzoča.

V slučaju, da bi Zaria ne prišla pravočasno do naše glavne seje, naj že danes povem, da se bo glavna seja pričela točno ob pol osmih, to pa zato, ker je pozneje lep program v počast ustanoviteljicam naše podružnice in umrlim članicam. Lepo pozdravlja,

Mary Ribich, predsednica.

Št. 3, Pueblo, Colo.—Na seji 1. oktobra smo se imele prav izvrstno, tudi udeležba je bila dokaj dobra, toda vas je še mnogo, ki bi lahko prišle, ne samo včasih, ampak vsak mesec. Veseli me, da ste prišle vsaj v tolikem številu.

Naše male kadetke, namreč članice mladinskega oddelka so se prav hitro izvežbale za nastop in s kakšnim zanimanjem smo sledile leplim vajam, katere so proizvajale za naš užitek. Naš iskren poklon učiteljicam Frances Krall in Dorothy Jesih, ki sta, kakor nalašč ustvarjeni za voditeljici mladine. Le tako naprej!

Najlepša hvala vsem sestram, ki ste bile zvesto naklonjene za lep uspeh kino pardijske, ki se je vršil 12. oktobra. Tako je prav, da pokažete svoje odobravanje za napredek, saj vse vemo, da je resnica, ki pravi, da v slogi je moč! Prav lepa hvala vsem skupaj in vsaki posamezni sosestri.

Dne 19. decembra, ko bo Zveza praznovala 15-letnico, odkar je bila ustanovljena, bo tudi naš velik praznik, ker naša podružnica bo isti dan slavila tudi svoj 15. jubilej, ker je bila ustanovljena na isti dan. Da bi vse skupaj dočakale še mnogo uspešnih obletnic!

Drage sestre, priporočam vam, da bi se bolj zanimala za naše mesečne seje, ki se vršijo vsako prvo sredo v mesecu in to si lahko vsaka zapomni. Posebno vas pa vse opozarjam na sejo v decembru, ker takrat se bo izvolil nov odbor za leto 1942 in vaša dolžnost je biti pričujoča, ko se sklepa o važnih zadevah in voli odbor, ker to je edini način, da boste vse zadovoljne. Dalje vam priporočam, da bi se vsak mesec katera oglasila vsaj s kratkim dopisom v Zarji, ker vse radi beremo poročila iz svojih naselbin.

Vreme v naših krajih je prav lepo; snega še doslej ni bilo, kar je posebno prijazno za starejše ljudi.

Naši fantje pridno odhajajo v službo strica Sama in tudi na dopust pridejo zdaj eni in zopet drugi. Vsak zgleda prav dobro postrežen in zadovoljen. Iskušnje v vojaško službi bodo marsikateremu mladeniču v korist, ampak težko je za starše in sorodnike, ko fantje k vojakom gredo. Žalostno je v domovih, kjer je mati vdova in ima samo enega sina in še ta jo mora zapustiti zaradi vojaške službe. Bog daj, da se ohrani mir v Ameriki in da se bodo vsi vrnili čvrsti in zadovoljni.

Ponovno vas pozivljam v velikem številu na sejo v decembru ter vas vse skupaj najlepše pozdravljam in še posebej našo vrlo voditeljico, predsednico Mrs. Prislund. Bog jo ohrani še za več let!

Margaret Kozjan, predsednica.

APEL NA ČLANICE V CLEVELANDU, O.

Dne 4. novembra se bodo v Clevelandu, O., vršile važne mestne volitve. Važne bodo zlasti zato, ker poleg drugih Slovencev v manjši uradi, kandidira v najvišji mestni urad naš rojak, sodnik Frank J. Lausche.

Tri največja ameriška mesta imajo župane, ki so sicer bili tukaj rojeni, niso pa potomci Angla-saškega plemena, kateremu nekateri pripisujejo edino pravico sedeti na odgovornih mestih. Tako je newyorški župan italijanskega rodu, ravno tako župan mesta San Francisco, Cal. Chicago ima župana, ki je Irec po rodu, zakaj bi potem Cleveland ne imel Slovenca za svojega vrhovnega upravitelja, posebno še tako zmožnega Slovenca kot je naš rojak Frank J. Lausche.

Moški včasih trdijo, da ženske preveč govorimo. Morda imajo v gotovih ozirih prav. Ker torej radi govorimo, priporočam, naj bi zvezne članice v Clevelandu obrnile dar svoje zgovornosti v prid slovenskemu županskemu kandidatu.

V Clevelandu živi okrog 3.000 zveznih članic, ki vse prejemajo Zarjo. Recimo, da bi vsaka članica brala tale moj apel in si rekla: "Smatrala se bom kot odbornico-committee of one in takoj šla na delo za našega Frank J. Lauschea, ki je prijatelj Zveze, kar je že ob več prilikah dokazal. Potrudila se bom, kar se bo dalo, in zagotovo bom kandidatu pridobila najmanj 5 glasov. Prav zares bom to naredila!" Glejte, pa bi bilo takoj okrog 15.000 glasov za slovenskega županskega kandidata, na prav lahek način pridobljenih. Petnajst tisoč glasov pa že v vsaki "šprahi" nekaj šteje.

Tu ne gre le za odliko lastnega rojaka, pač pa za narodno zavest in solidarnost vseh clevelandskih Slovencev. Če bo sodnik Lausche izvoljen župan mesta Clevelanda, bo vsa ameriška Slovenija ponosna na vas. Toraj, bodite kos svoji nalogi!

Želi zmago pri volitvah in pozdravlja,

MARIE PRISLAND

Št. 7, Forest City, Pa.—Minilo je že dolgo časa, odkar sem se zadnjič oglasila v naši priljubljeni Zarji, prav kar štoriklja, ki se včasih ustavi ter zo-

pet odleti in čez dolgo časa pa zopet pride naokoli, tako so pa tudi moji dopisi.

Pred nami je mesec november, v katerem praznujemo praznik vseh svetnikov in Vernih duš dan in ko prideta ta dva praznika, takrat že vemo, da je konec toplih dni. Jesenska sezona je že med nami. Hladni vetriči se igra z zadnjimi ostanki cvetic in listje je tudi odpadlo od svojih vej, kakor tudi sonce izgubilo svojo kraljevsko moč. Enkrat so bili časi, ko smo se prav gotovo vsaj na praznik Vseh vernih duš spomnili na svoje drage, ki so nas zapustili tukaj v Ameriki in tudi na one, ki počivajo v stari domovini. Toda iz poročil, ki prihajajo med nas iz stare domovine sedaj, pa čutimo vse kaj drugega. Tam imajo sedaj vsak dan, dan mrtvih, ko divja vojni vihar in se preliva nedolžno kri krepkih fantov in mož in tudi ženskam ni prizanešeno trpljenje. Torej, ako se nismo še ganili, da bi poslali svoj dar v sklad za te uboge siromake v stari domovini, storimo to vsaj v novembru, ko nas praznik opominja na večnost in usmiljenje. Mi, ki smo tako srečni, da živimo v svobodni Ameriki, si moramo vzeti za svojo dolžnost pomagati revnim siojem.

Iz našega mesta nimam posebnih novic za poročati. Pri življenju smo še, hvala Bogu, akoravno smo se malo polenili v poletni sezoni. Je že tako, da počitnice morajo biti, akoravno so ukazane proti naši volji.

Od zadnje seje sem se vračala domov s smehljajočim obrazom, ker smo imele izvrstno udeležbo in po seji pa prijetno zabavo. Le tako naprej, da bo tudi na prihodnjih sejah lušno!

Pozdravljam vse sestre in še posebno tiste, s katerimi sem se vozila v juliju iz Clevelanda v Lemont na skupno romanje Slovenske ženske zveze. Vse skozi smo prepevale lepe slovenske pesmice, da je bilo res prijetno. Program v Lemontu je bil tudi zanimiv. Procesija, ki se je razvila od samostana do votline Lurške Gospe je bila ena najlepših, kar jih pomnim. Dolga vrsta žena in moških nam je pričala, da je med nami mnogo verske zavednosti. In vsepovsod se je slišala sama slovenska govorica.

Lepa hvala častitim sestram, ki so nam tako lepo vse uredile za prenočišče, kakor tudi po kraljevsko postregle. Ta dan mi bo ostal dolgo v spominu.

Sestra Kristina Kotar in soprog iz Vandling, Pa., sta obhajala srebrno poroko v krogu svoje družine in prijateljev. Naše čestitke in želje, da bi srečno dočakala še zlate poroke.

Težko operacijo je prestala sestra Anna Milnar tudi iz Vandling, Pa. Na bolniški postelji se še vedno nahaja naša sestra Louise Korče. Dal Bog vsem bolnim sestram ljubega zdravlja. Članice ste prošene, da obiščete naše bolne sestre.

Naše sožalje sestri Fannie Gerstel in družini nad izgubo ljubljenega soproga in očeta. Naj počiva v miru božjem!

Hvala lepa glavnemu uradu za nagrado dva dolarja za delo v zadnji kampanji. Priporočam vsem sestram, da se potrudimo skupno v mesecu decembru.

cemburu, ko bo Zveza obhajala svojo 15-letnico obstoja, da bomo tudi pri naši podružnici poklonile Zvezi vsaj nekaj novih članic v jubilejnim mesecu! Pozdrav!

Anna Kameen predsednica.

MRS. ANNA KOREN

rojena Kronoshek

V blagem spominu hočemo vedno ohraniti našo zvesto sestro Anno Koren, ki je bila ustanoviteljica št. 5, Indianapolis, Ind., ter večletna odbornica iste. Njena prezgodnja smrt je bila posledica poškodb zadobljenih v avtomobilski nezgodi dne 6. maja, 1941.

Pokojna sestra Koren je bila rojena v vasi Trnovce, fara Mozirje na bivšem Štajerskem, dne 19. julija, 1878. S starši se je podala v Ameriko leta 1904 in sicer v Indianapolis, Ind.

Zapustila je soproga Josipa Koren, sestrin Mary Gasnik in Uršula Rosenstain in brate Frank, Fred in Gordon Kronoshek ter mnogo znancev in prijateljev kakor tudi žalujočih sester, ki jo bodo ohranile v trajnem spominu. Bila je zvesta članica Zveze do groba!

Prerano gomila že krije srce, ki vneto za vero, za narod je bilo; zdaj venci, cvetlice gomilo krase, a vanjo od tuge oko je rosilo.

Kaj solze, kaj vzdih, ko šla si od tod, vzletela je duša tja v rajske višave, kjer sam v nebeškem sijaju Gospod ovenčal Te z vencem nesmrtnosti bo slave.

Št. 9, Detroit, Mich.—Na sejo dne 12. oktobra je bilo sklenjeno, da priredimo kart pardi na 14. decembra, to je po seji. Vstopnina za pardi bo 25 centov. Oddani bodo tudi purani, račke, goske in kokoši. Članice ste prošene, da se pridno potrudite razprodati listke, ki so po 10 centov ali tri za 25 centov. Lep uspeh je odvisen od sodelovanja članic in želja vseh je, da bi prišlo čim več dobička v blagajno. Članice naj prinesejo tudi nekaj za okrepčilo in tudi dobiček, ker s tem bomo mnogo storile v prid uspehu, ako

bi morale vse kupiti, potem bi ne bilo dobička. Vsaka naj prinese kaj malega in ker nas je precej lepo število, bomo tudi lepe stvari skupaj zbrale. Potrudimo se skupno za lep izid.

Vljudo vas vabim na sejo 9. novembra ob treh popoldne v navadnih prostorih, da se uredi vse potrebno. Posebno mlajše članice pridite, k seji, ker bomo potrebovale vaše pomoči pri serviranju.

Halo Nežika! Povabim tebe in Markota na naš pardi, ker tako lušno še ni bilo kot bo v naši veseli družbi. Mogoče boš tudi srečna in boš dobila turkita in tudi veliko potico ter druge dobrote. Za Markota ti garantiram, da se bomo proč držale od njega, čeprav je fejš fant. Boš videla, kako možarske so naše Detroitčanka. Le pridite, gotovo se ne bosta kesala!

Vsem bolnim članicam želim, da bi kmalu ozdravele ter prišle vesele v našo družbo. Vas pozdravljam,

Angela Stupar, predsednica.

Ivan Zupan:

NAŠIM POKOJNIM SESTRAM V SPOMIN

Za praznik Vernih duš 3. novembra.

Vse prekmalu, sestre drage ste nas zapustile, vse prerano v dolgo večnost ste se preselile! Vse prekmalu že gomile ruša vas pokriva; vse prerano srce vaše že trohni spomin! Me vas v spominu blagem bomo ohranile, venčale grobove vaše in za vas molile.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Lepa udeležba članic na oktobrski seji je omogočila, da smo razprodale ostale listke, od katerih donesek je namenjen za odpomoč revnim v domovini. Naznanjam vam, da bom poslala lepo svoto \$50 na glavni urad. Oddane so bile tri lepe nagrade: prvo nagrado, posteljno pregrinjalo sem dobila jaz (to sem bila presenečena); drugo nagrado je prejela Mrs. Marvar na White Rd.; tretjo nagrado \$2 je dobila sestra Mary Hrastar. V imenu podružnice se zahvaljujem vsem našim članicam, ki so velikodušno prispevale ter vsem, ki so sodelovale pri prodaji listkov. S tem je bilo izvršeno plemenito delo in naši trpečji v domovini nam bodo iz srca hvaležni.

Vem, da je vsem članicam znano, da letos obhaja naša Zveza 15. letnico svojega obstanka. V ta namen se bo pričela kampanja za nove članice in sicer s prvim decembrom. Upam, da se bo vsaka zavedna članica potrudila po svoji najboljši moči, posebno v mesecu decembru ter se pomujala pridobiti 15 novih članic kot najlepši poklon za 15. jubilej in podružnica bo dobila lepo nagrado \$5 v gotovini, ako skupno pridobimo 15 novih članic in toliko bomo prav gotovo zmogle.

V decembru bo naša Zarja izšla v slavnostni obliki in članice so na zadnji seji sklenile, da se damo skupno slikat v nedeljo, 19. oktobra pred Slovenskim domom na Holmes Ave. in slika bo potem priobčena v decembrski Zarji brezplačno, ako se bomo potrudile nabrati nekaj oglasov. Ime-

novani sta bili podpredsednica sestra Mary Urbas in zapisničarica sestra Jennie Kozely, da se bosta potrudili za oglaševanje. Želimo jima veliko sreče in naklonjenosti od trgovcev.

Po zadnji seji smo se dobro zabavale na račun naše sestre Mary Hrastar, ki je obhajala svoj rojstni dan v oktobru. Prav lepa hvala, sestra Hrastar in še na mnoga leta. Obilo sreče in zadovoljstva želimo naši urednici, ki bo obhajala svoj rojstni dan 5. novembra. Bog Te živi, Albina! (Srčna hvala, Frances, za Tvoj lep spomin.—A. N.)

Na bolniški postelji se nahaja sestra Uršula Zrimšek. Srčna želja vseh sester je za hiter povratek zdravja vsem našim bolnim sestram.

Najlepše pozdrave vsem sestram Slovenske ženske zveze!

Frances Tomsich, predsednica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša seja seja je bila precej dobro obiskana v oktobru, ter upamo, da bo tako tudi v novembru. Za december se bo potreba s podvojeno energijo požuriti za nove članice, ker se prične nova kampanja, ki bo trajala od 1. decembra do 31. majnika, 1942. Dolžnost vsake članice je, da pripelje vsaka vsaj eno novo članico. Vse nove članice bodo deležne proste pristopnine. Toplo priporočam vsem materam, da vpišete svoje hčerke v našo dično Zvezo.

Meseca novembra bo naša seja zelo zanimiva. Ena navzočih pa tudi deležna nagrade en dolar, če pa ne bo dotična, katere ime bo klicano pričujoča, potem bo svota povečana na dva dolarja za mesec januar in tako naprej do pet dolarjev.

Ob tem času vas opominjam na važnost seje v decembru, ko se vršijo volitve novega odbora, da si izvolite odbornice, ki bodo vsem v zadovoljstvo. Ker je bil osvojen sklep, da se ne bo vršila prireditelj kot običajno na pustni torek, zato vas opozarjam na drugi sklep, ki se glasi, da mora vsaka članica prispevati svoto 50 centov v ročno blagajno. To pomeni prav vsaka!

Najlepše želje za veselo bodočnost pošiljam vsem tistim, ki boste obhajale svoj imen ali rojstni dan v novembru.

Opominjam vse naše sestre, da obiskujete bolne sestre. Pozdrav vsem glavnim odbornicam in sestram Slovenske ženske zveze!

Mary Shimenz, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Bliza se nam 14-obljetnica in doslej smo še vsako leto praznovali to slavnost na kak način. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da tudi letos proslavimo obljetnico in še posebno, ker je ravno 14-obljetnica kakor številka naše podružnice. Sklenjeno je bilo, da letos ne bomo nadlegovale s tiketi, temveč bomo povabile vse članice, da pridete na prihodnjo sejo 4. novembra, po kateri se bo vršila domača zabava in za ves prigizne in okrepčila se bo plačalo iz ročne blagajne.

Drage sestre, pridite vse skupaj vsaj enkrat v letu, da se boljše spoznamo in se skupaj snidemo v prijetnih odnosih. Odbornice iskreno želijo, da bi ne manjkalo niti ene članice in da bodo navzoče tudi članice mladinskega oddelka, kakor tudi naše kadetke.

Nikar ne razočarajte odbor, kakor se je zgodilo vse mesece tekom leta, ko

niste prišle na seje, ampak pridite to pot ter s tem pokažite svojo dobro voljo in zanimanje za napredek podružnice in Zveze.

V kratkem se prične kampanja za nove članice. Ker smo bile v zadnji kampanji bolj počasne, zato je naša dolžnost, da se pobrigamo sedaj in dobimo v našo organizacijo vse žene in dekleta v naši naselbini, ki niso še včlanjene pri Slovenski ženski zvezi. Res ni izgovora, ki bi bil utemeljen za tiste, ki niso še članice naše Zveze, zakaj izostajajo. Saj ne dobite nikjer drugje toliko za tako malo svoto, kot pri naši Zvezi. Prosim vse matere, da vpišete tudi svoje hčerke med nas, da bodo skupaj z vami delovale za slovenski narod. Tukaj v Ameriki je sedaj edini kraj na svetu, kjer lahko pokažemo svojo skupnost in se prosto gibljemo med svojim narodom, kar je našim materam v domovini nemogoče.

Dne 13. septembra, ko je bil dan naše mladine v velikem Euclid Beach parku, je bil vsak prepričan, da med nami v Ameriki ni organizacije, ki bi bila par naši. Katera organizacija je še tako lepo predstavila slovenski narod kakor naša Zveza! Naša Zveza je res ustanovljena za povzdigo svoje narodnosti in da je to resnica, nam pričajo naše pomembne prireditve, ki kažejo drugim narodnostim, da nismo zadnji, čeprav majhen narod v številu. Ali ste videli naše brhke deklice, kako lepo in s ponosom so plesale naše starokrajske plesse v slikovitih narodnih nošah! Te deklice bodo ostale ponosne Slovenke, ker vidijo samo lepe stvari, kadar nastopajo. Nič ni preveč, ako rečem vam materam: srečne ste, ko imate svoje hčerke pri mladinskih oddelkih, kjer se goji ljubezen do slovenske narodnosti, kakor tudi spoštovanje druga do druge. Res je treba žrtvovati s trudom in poštovanostjo ali nič ne de, vse to delo bo deležno velikega plačila, ko bodo deklice dorastle kot zavedne Slovenke! To bo častno priznanje za vsak trud in delo, katero se ne da plačati z denarjem, pač pa s ponosnim čustvom v naših srcih.

Na svidenje na seji 4. novembra!
Pozdravljene!

Frances Medved, tajnica.

Vabilo članicam št. 14

Čas hitro beži in tako upam, da je znano vsem našim članicam, da podružnica št. 14 praznuje prihodnji mesec 14. obletnico svoje ustanovitve. V teh 14 letih se nas je zbralo skupaj lepo število članic, ki smo kaj ponosne biti pri Slovenski ženski zvezi.

Zatorej je moja želja v prvem mestu se zahvaliti ustanoviteljicam in v drugem pa našim aktivnim članicam, ki vedno delujejo na to, da podružnica lepo napreduje. Edina težkoča je, da so naše seje slabo obiskane in kadar je treba razmotrivati važne zadeve, na so vedno ene in iste prizadete. In tako smo tudi na zadnji seji ukrepale pri majhni udeležbi, kako bi skupaj dobile vsaj enkrat v letu vse naše članice. Prišle smo do zaključka, da se pripravi nekaj prav posebnega za prihodnjo sejo 4. novembra in za takrat vljudo apeliram na vse članice, da se udeležite.

Torej po seji 4. novembra bomo praznovali 14. letnico obstoja naše podružnice in v ta namen se bo vršila lepa domača zabava in sicer bo vse prosto, namreč s tem se razume, da bodo

stroški plačani iz naše ročne blagajne. Torej je iskrena želja vseh odborov in tistih članic, ki zvesto prihajajo na mesečne seje, da bi bila polnoštevilna udeležba na prihodnji seji in upamo, da nas ne boste razočarale.

S proščim srcem se obračam do vseh sester s tem povabilom in upam, da boste šle na roke in se udeležile seje 4. novembra. Izvolile smo odbor, ki bo skrbel, da boste vse zadovoljno postrežene in se bo tudi plesalo, tako da se bomo pošteno zabavale in veselile. In kdo neki bi se ne, saj ta večer bo mesto Cleveland dobilo Slovenca za župana, ko bo zmagal pri volitvah naš rojak Frank J. Lausche, ker bomo prav gotovo vse članice volile zanj!

Pozdravljene in na svidenje 4. novembra, 1941!

Frances Klein, blagajničarka.

Št. 15. Cleveland (Newburgh), O. — Dne 15. oktobra se je vršila skupna seja članic in naših kadetk, katero je posetila tudi naša urednica Mrs. Albina Novak. Razmotrivale smo o veliki proslavi, katere se vrši prihodnji mesec 9. novembra, ko bo naš vežbalni krožek slavil petletnico obstoja in podružnica pa 14 letnico odkar je bila ustanovljena. V teh letih smo imeli mnogo lepih uspehov seveda vse je bilo pridobljeno le z trdim delom in trdom.

Ko je bil naš krožek ustanovljen leta 1936 je bilo 32 kadetk, ki so prvič nastopile na Veliki-jezerski razstavi v mestu. Par mesecev po tem nastopu je štel krožek le 12 kadetk in bilo je vse nekam zaspano ter zgledalo, kakor da ne bo več dolgo življenje krožka.

Potem sem pa jaz prevzela tajništvo ter uvidela potrebo vestnega in neumornega dela ako hočemo napredovati in bil je uspeh, ker krožek se je na to prizadevanje pomnožil na 26 članic in zopet je bil na močni podlagi. Kmalu zatem smo imele že 36 članic ter s tem dobile priznanje kot največji krožek pri Zvezi. Da je bilo treba mnogo sredstev za vzdrževanje krožka vsak razume, kdor je imel že s tem skušnje. Toda kot vsaka druga obleka tako so tudi uniforme, ki postajale enim premajhne, drugim zopet več ne pristojne, kot takrat, ko je bila obleka narejena zadrugo kadetko in drugega ni kazalo, kot zopet na delo, da se kadetkam nabavijo nove uniforme in to pot take, ki jih bodo nosile delj časa, kakor tudi nov kroj (style), ki bo vsem kadetkam v ponos. In to se je uresničilo v tem letu, ko so častno nastopile ob času Mladinskega tabora meseca septembra v Euclid Beach parku ter prejele lep trofej, kot v znak priznanja za veliko število kadetk pri enem krožku. Obleke so iz črnega suknja ter okrašene s krasnimi svilnimi trakovi in okraski, kar napravi uniforme res zelo lepe. Članice št. 15 smo lahko ponosne, da imamo pri naši podružnici največji krožek kakor tudi krasne uniforme. Vse to je seveda pomenilo mnogo stroškov toda vse se bo lepo poglhalo ako boste se pridno potrudile ter prav gotovo odzvale na veliko proslavo 9. novembra, ko bo naš krožek javno nastopil v lepi paradi do cerkve sv. Lovrenca, kjer bodo isto popoldne blagoslovljene kovinske palice z znakom vere, upanja in ljubezni, katere bodo nosile ob javnih nastopih.

Torej na zadnji seji je bilo treba napraviti načrte za program za 9. novembra, ki se bo vršil po sledečem redu: Zjutraj bo skupna sveta maša ob pol osmih za kadetke in članice, ki bodo skupno pristopile k svetemu obhajilu in z nami bo tudi naš mladinski krožek. Prosim vse članice, da upoštevate to naznanilo ter se prav gotovo odzovete, ker bo res lepo za našo podružnico ako bo nas lepo število in tudi kadetke bodo vesele nas videti. Kaj je lepšega ali bolj ganljivega kot pristopiti skupno z našo mladino k misli Gospodovi! Pomnite, da to je želja naših mladih članic in res bi ne bilo prav od nas starejši, da ne bile z njimi ob tej pomembni slovesnosti.

Popoldne ob treh bo pa blagoslovitev palic v cerkvi sv. Lovrenca. Zbiranje se bomo pred S. N. Domom ob pol treh nakar bomo skupno s krožki SZZ na čelu korakale v cerkev. Po cerkvenih obredih se pa bomo vrnili v S. N. Dom, kjer bo podan prav lepo izbran program. Bo nekaj popolnoma novega za nas, oziroma nastop naših vežbalnih krožkov, ki nam bodo pokazali nekaj krasnega. Potem bo petje kakor tudi druge zanimive točke. Vse to bodo za nas priredile naše mlade članice, zato jim javno pokažimo svoje odobravanje ter naj nobene ne manjka to nedeljo, ker to vse je namenjeno za užitek vseh članic št. 15 kakor tudi sosednih podružnic in krožkov. Torej na svidenje 9. novembra!

Naša sestra Josephine Gustinčič je prestala težko operacijo in se sedaj zdravi na domu 9406 Elizabeth Avenue. Prosim, da jo obiščete kakor tudi vse naše bolne sestre. Da bi kmalu okrevale.

Naj vas ponovno opozorim na sklep odobren na junijski seji, namreč, da bo vsaka članica prispevala en kvoder v sklad za odpravo bednim v stari domovini. Vljudo se obračam do vseh naših članic, da bi odprle svoja blaga srca ter darovale za to potrebno akcijo. Pokažimo svojo dobro srčnost in darujmo v ta sklad, saj se vas ne prosi za veliko pač pa vsaka nekaj in skupno bo dosti zalego.

Najlepše pozdrave vsem članicam ter vam ponovno kličem: Na svidenje na proslavi dne 9. novembra! Zaznamujte si to nedeljo kot dan SZZ in vsaka zavedna članica ne bo zamudila te lepe prilike! V imenu kadetk in št. 15 vas vabi.

Mary Hrovat, tajnica

URADNO NAZNANILO

Izvrševalni odbor je določil posebne mične nagradice za vse one, ki bodo v decembru dobile petnajst novih članic za zvezino petnajstletnico. Članice, vredno se je potruditi!

Josephine Erjavec,
glavna tajnica.

Prihodnja "Zarja" bo v slavnostni obliki v počast 15 letnice Zveze.

Zadnji čas za dopise in oglase je absolutno 12. novembra.

M. J.:

RAZMIŠLJEVANJE O SMRTI

Mlad, poln zdravja in radosti le malo premišljuje o smrti. Tudi če se zgodi, da smrt s svojo mrzlo roko poseže v radostni tek mladega življenja, vendar ne traja dolgo, pa zopet zmaga sreča mladosti in upanje, ki ga je mlado srce vedno polno.

Kdo bi v letih, ko svet in življenje še vse obetata, mislil na smrt! Toda čim zrelejši postaja človek, bolj se oži krog prijateljev in znancev. Srce je vsak dan bliže spoznanju, da so pravi prijatelji redkejši kakor perle na morskem dnu. Še vedno se smeješ, če govoriš s prijatelji o vremenju, izletih in o vsem, kar zanima tvoje znance. Toda svojo notranjost čim dalje bolj zaklepaš pred njimi. Nič več lahko mislijo na izdajajo, koga imaš rad in kdo ti morda ni všeč, oprezen postajaš.

Mladostna gorečnost in vnema, s katero si iskal pravice in se razburjal ob spoznanju, da pravice na svetu ni—vse to se je pogojevalo, včasih se resignirano pokimaš z glavo ob dogodku, ki bi te bil morda še pred enim letom spravil iz ravnotežja. Nekega dne se nenadoma zaveš svoje osamljenosti. Izgubil si starše, brate, sestre. Srce se je navezalo na prijatelja, prijateljico.

Če ti ga ni vzela smrt, ti ga je ugrabilo življenje. Obstrmiš pri spoznanju, da te izguba onih, ki ti jih je vzela smrt, manj boli, od izgube, katero ti je prizadejalo življenje. Zalotiš se, da ti misel na smrt ni več strahna. Nič več se ne bojiš njenega hladnega veličastja. Zalotiš se celo, da blagruješ one, ki mirno počivajo.

Njih spomin je kakor nežen, svetel plamen. Spomin na tiste, ki si jih ljubil in ki sedaj spe tihi in nemi, ta spomin te greje mnogokrat edini prijatelj v samotnih urah. Nič več te ne stresa mraz ob misli, da bo tudi za tebe prišel čas.

Čemu bojazen? Smrt je mnogokrat samo ljuba prijateljica in rešiteljica iz bolečin. Srce sicer zaboli, kadar se draga usta na veke zapro in oneme. Toda vera ostane. Umrlo je samo telo. Duša pa, v življenju mnogočest preizkušena, mnogokrat z bridkostjo do vrha napolnjena duša ne more umreti. Vse plemenite misli, vsa dobra dela, vse zatajevanje samega sebe naj bi ugasnilo brez haska.

Preveč breznažno bi to bilo, da bi bila resnica. Edino vera nas tolaži, nam daje upanje in nam pomaga, da se pomirimo z neizprosno dejstvom telesne smrti, ki ni nič drugega, kot izpolnitev večnega zakona, kateremu moramo biti vsi brez izjeme pokorni.

Št. 16, South Chicago, Ill.—V zadnjem dopisu sem omenila, da so se naše mlade članice začele zanimati za vezbalni krožek in to pot pa imam drugo veselo novico, namreč, da je krožek že ustanovljen ter imel svoj prvi nastop v nedeljo, 5. oktobra, ko je bila sveta birma v naši cerkvi v South Chicagu. Bil je krasen nastop in iz mnogoterih ust se je slišalo vzkliče: "Kako so feisti!" V resnici vse jih je občudovalo in se niso mogli prečuditi, da smo v dveh tednih mogle skupaj spraviti nekaj tako lepega. Da tako je, kjer je dobra volja in vzajemnost, pa se mnogo uresniči! Le pogum, dekleta, to je šele začetek in vaša bodočnost bo

kaj prijetna in uspešna, ako boste pridno sodelovale med seboj.

Pri tem prvem nastopu je bilo 19 kadetk pa bi jih bilo 22, toda ena je bila pri prvi birmi in dve sta pa bili boterci. Oblek imajo 25 in ne bo dolgo, ko bomo videle vseh 25 v paradi. Glave pokonci, kadetke in ve boste ponos vsej naselbini. (Dovolite, da se tudi jaz pridružim Vaši pohvali, ker s tako naglico ne pomnim, da bi se bil ustanovil še kateri izmed naših krožkov. Čestitam vsem, ki ste k temu pomagali ter želim mnogo uspešnih nastopov. Dobrodošle kadetke št. 16! A. N.)

Da pa ne mislimo samo na sebe, naj pa povem, da se je naša podružnica odločila skupaj zbrati svoto \$50 za sklad, ki se ga nabira za odpomoč revežem v stari domovini. Nabranega že imamo: \$3.70 od prevoza v Lemont na Zvezin dan; Mrs. Shalihar enodnevno plačo \$4; na bingo je bilo dobička \$24.40; iskrena hvala gospodu župniku, ki so nam dali dvorano brezplačno; dalje hvala Makovec bratom, ki so nam tudi dali dvorano in pivo; potem dve banko pardi pri meni sta prinesli \$13.10; torej skupaj \$45.20 in drugo bomo pa na prihodnji seji nabrale in takoj odpisale na glavni urad.

Meni se čudno vidi, da je tako malo zanimanja za ta sklad za odpomoč ubogim siromakom. Saj so vendar naši rodni bratje in sestre. Nas ženske imajo že itak za rahločutne, pokažimo, da smo v resnici dobrosrčne, namesto, da se izražamo z neumestnimi opazkami. Sežimo malo bolj globoko v žep, pa kje drugje bolj pazimo in vse se bo izravnilo. Me bi morale že iz hvaležnosti to storiti, da smo bile srečne oditi iz dežele pomanjkanja in trpljenja ter se ustanoviti v novi domovini, kjer uživamo prostost in svobodo. Le imejmo malo več usmiljenja ter glejmo na to, da ne bo med nami članice, ki bi rekla, da ne dam. Vsaka malo, pa se bo veliko nabralo. Saj ne bomo drugega nesli s seboj na drugi svet kot svoja dobra dela. Ne recimo: jaz bom še svojim poslala, kaj pa tisti, ki nimajo nikogar v Ameriki, da bi za nje poskrbel, ali naj od glada poginejo? Rajši recimo: pomagali bomo vsem, ki stradajo in so preganjani, ker miloščina ne sme imeti meje deliti dobrote med revnimi. Boga zahvalimo, da imamo priliko se izkazati hvaležne za svojo udobnost, katero uživamo v blagoslovljeni Ameriki!

S sestrskim pozdravom,

Kattie Triller, predsednica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Zadnja seja je bila kratka in zabavna in ker nismo imele važnih društvenih zadev, smo sejo hitro zaključile.

Gotovo je znano vsem članicam, da Zveza letos obhaja 15-letnico, odkar je bila ustanovljena, namreč 19. decembra bo tisti zgodovinski dan. Zato apeliramo na vse naše članice, da bi takoj v začetku meseca pokazale svoje navdušenje za pridobitev novih članic ter šle s polno paro na delo! Za ta pomenljiv jubilej bi morala vsaka članica nekaj darovati in lepšega daru ni, kot bi bila od vsake članice ena nova članica.

Sestra Subac se zahvaljuje za darila njenima dvojčkima od podružnice. Vabljeni smo vse na prireditve podružnice št. 43, ki se vrši 9. novembra v Tivoli dvorani. Zabava bo izvrstna

in se priporoča vsem našim sestram za poset, ker bo res lepo, ako bomo sodelovale z našimi sosednimi podružnicami. Saj kadar smo me imele prireditve so se še vselej odzvale tudi od drugod. Na svidenje na seji 9. novembra! Pozdravi!

Štefania Miklačić.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Dolžnost me veže, da se tem potom iskreno zahvalim vsem cenjenim sestram, ki so sodelovale pri zadnjem kard pardi. Okusno pecivo od predsednice gospe Nettie Štrukel, gospe Kokal, gospe Welikanja in gospe Annie Štrukel, je zelo vse priznanje. Gospej Pirnat in Malovašič za vsestransko sodelovanje pa naj prejmeti še posebej prav tople besede pohvale in priznanja!

Frosim vse cenjene sestre, da se prav gotovo udeležite prihodnje mesečne seje 4. novembra. Resne in važne zadeve glede glavne letne seje imamo v prejšnjem času hiti in neumorno naglico, kočljiva vprašanja pa je treba dovoljno razrešiti, zato ponovno prosim udeležbe vas vseh!

Težka usoda je darovala naši zvesti sestri Annie Rossman kupo bridkosti, ko ji je nemila smrt ugrabila ljubljene osem-letnega sinka dne 25. septembra, 1941. Iskrene simpatije od vseh članic, draga Anna! Istočasno izrekamo sožalje sestri Jennie Schummer, kot stari mami, pokojnega dečka.

Novembrske volitve naj navdahnejo vsem zavednim državljanom mesta Clevelanda ponosno zavest, da imamo to pot med nami odličnega kandidata, Slovenca Frank J. Lauscha, ki je kandidat za župana. Dajmo mu sto-percentno navdušenje za njegovo izvolitev! Sin našega naroda naj enkrat gospodari milijonskemu mestu; tudi mestni odborniki so lahko sinovi slovenskih mater. Kvalificirani z raznimi izkušnjami, kako ustreči posameznikom, stopajo pred nas sedaj, ko se ima odločiti njih hrepenenje. Upam, da ni med nami rojaka, ki bi dajal prednost raji tujerodcem, ki so polni raznih intrig. "Usmiljenje se pričinja doma," pravi prislovica; držimo se tega gesla! Pozdravi.

Josephine Praust, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill.—Človek sedaj piše z večjim veseljem, ko se časi izboljšujejo. Tekom depresije so bile marsikatero družine v naši naselbini precej prizadete, toda sedaj je vse drugače, ko ljudje boljše delajo. Opaziti je tudi veliko več porok in na prireditvah in javnih shodih se vidi le vesele obraze. Vendar mi Slovenci ne smemo pozabiti naše sirote v stari domovini. Sedaj je čas, da darujemo v ta blagi namen.

Zato apeliram na vse naše članice: odprite svoja srca in darujte za uboge siromake v stari domovini. Izročite lahko meni ali pa glavni tajnici in vaše ime bo zapisano na listi dobrotnikov.

V enem mesecu smo imele kar tri članice, ki so praznovala srebrne poroke. Dne 13. septembra so se v farni dvorani zbrali številni prijatelji Mr. in Mrs. Joseph Jerisha ter ju veselo presenetili v počast 25-letnice zakona. Lepo je bilo tudi na srebrni poroki Mr. in Mrs. Frank-a Terlep, ko sta bila navzoča tovariš in tovarišica Mr. Joseph Terlep in Mrs. Catherine Suhadolc. Mr. in Mrs. Philip Behar sta prazno-

vala v krogu svoje družin in prijateljev njuno srebrno poroko. (Mrs. Bebar je izvrstna šivilja). Vsem skupaj izrekamo iskrene čestitke in kličemo: še na mnogo let!

Bila sta vesela dogodka, ko so dobili zalo hčerko pri Mr. in Mrs. Anthony Rozman (našemu organistu) in pri družini Mr. in Mrs. Mary Mrozek tudi deklico. Čestitamo!

Dne 18. oktobra se je poročila Miss Mary Rogel, hčerka sestre Anna Rogel z Vincent Marvic. Slavnost se je vršila v farni dvorani. Mlademu paru želimo srečno in zadovoljno življenje v novem stanu.

Iz potovanja sta se vrnila Mr. in Mrs. Horvat, ki sta obiskala Washington in se ustavila za nekaj dni pri stricu v Pennsylvaniji.

Iz bolnišnice se je vrnila sestra Catherine Rusina, kakor tudi sin sestre Clara Buchar, Robert. Delj časa boleha na domu Clarence Stukel, soprogo naše sestre Anna Stukel. Vsem bolnikom želimo skorajšno okrevanje.

Po kratki bolezni je preminula sestra Anna Kurin; zapustila je soprogo, štiri sine, dva brata in sestro Mrs. Mary Rus. Naše sožalje. Naj v miru počiva!

Po en mesečni bolezni je preminul John Glavan, soprogo naše dobro poznane sestre Anna Kolenc Glavan. Naj mu sveti večna luč. Naše globoko sožalje preostalim sorodnikom.

Naše kegljačice se pridno vadijo vsak četrtek v Rivals kegljišču. Rade bi videle večjo udeležbo od strani članic. Pravijo, da bo več sreče, ako boste jih prišle pogledat.

Dne 16. novembra se vrši cerkveni kart pardi. Za to prireditev ima glavno vlogo naša podružnica in društva sv. Genovefe, sv. Ane in sv. Cecilije. To so naša ženska društva pri fari, ki vsako leto združijo svoje moči, da se vrši ena velika prireditev v korist cerkve. Vsem je znano, da bo dovolj zabave za vse. Na svidenje v farni dvorani 16. novembra, 1941!

Josephine Muster, tajnica.

WILL COUNTY JESENSKA PRIREDITEV

V mestu Joliet na Richards Field se je letos vršila že dvajsetletna "music festival." Za to prireditev sodelujejo razne godbe, pevski zbori, vojaške skupine in drugi umetniki.

Leto za letom je postajala ta prireditev bolj zanimiva, toda letos so naše kadetke prvič prejele povabilo, da tudi sodelujejo z nastopom. Vabljeni so bile od general direktorja Mr. A. R. McAllister, kateri je tudi obenem direktor naše Township High School godbe, in kateremu gre največja zasluga, da je ravno njegova godba odnesla dosedaj še vselej prvo mesto pri vseh tekmah, kamor so se še udeležili izven mesta. Lansko leto so igrali še celo v Hollywood, Cal. Vsi v Jolietu so zelo ponosni na to godbo in vsak učenec višje šole si šteje v čast biti poklican, da igra s to godbo. Po tej godbi si je Joliet pridobil naslov "Joliet, the City of Champs."

Ko so naše kadetke prejele povabilo, da se udeležijo prireditve, so si to štele v čast, ker proizvajati razne točke pred 10,000 množico je pač najboljša reklama za njih, kakor tudi za našo organizacijo. Ves teden namreč vsak

večer pred nastopom so bile omenjene v našem lokalnem listu.

Prireditve se je vršila v petek, dne 19. septembra ob pol osmih zvečer. Že dolgo pred to uro so bili sedeži oddani tako, da oni, kateri so bili med zadnjimi, so se morali zadovoljiti, da so stali na prostem, akoravno so plačali isto vstopnino kot oni, ki so imeli sedeže.

Udeležba je bila tudi iz sosednjih mest. Program se je vršil po sledečem redu:

1. Illinois Reserve Militia.
2. R. O. T. C.
3. United Spanish War Veterans.
4. Veterans of Foreign Wars, Con-tigny Post.
5. Veterans of Foreign Wars, Stone City Post.
6. Disabled American Veterans.
7. American Legion.
8. Boy Scouts of America.
9. Girl Scouts of America.

Ko vsi zgoraj omenjeni zgotovijo svoje točke, vsi pričujoči vstanejo iz svojih sedežev ter ponovijo obljubo zastavi, namreč "Pledge of Allegiance," katero so malo prej dvignili, da je vihrala visoko nad nami. Nato sledi pesem "Star Spangled Banner," nakar se prične drugi del programa:

1. Crete School Band.
2. Mokena School Band.
3. St. Joseph School Band (naša farna godba).
4. Frankfort School Band.
5. Fairmount grade School Band.
6. Lockport Grade School Band.
7. Joliet Grade School Band.
8. Rockdale School Band.
9. Joliet Catholic School Band.
10. Joliet Township High School Band.
11. Lockport Township High School Band.
12. Stone City Post Junior Drum and Bugle Corps.
13. Slovenian Women's Union Cadets, Branch 20.

Gori omenjene godbe so tvorile srednji del programa. Naj bo omenjeno, ko so naše kadetke imele prikorakati za nastop, se jih je kakor vse ostale skupine, posamezno klicalo po zvočniku, namreč ime skupine in kaj zastopajo. Ko smo slišali: "Slovenian Women's Union Cadets, Josephine Mahkovec, captain," takrat je pač moralo ponosno biti srce vsakega Slovenca in Slovenke, kateri ima v sebi še kaj čuta do svoje narodnosti, kajti naše kadetke so bile edine kadetke na vsem programu. Bile so tudi edine Slovanke, katere so nastopile isti večer. Imele so tudi slovensko zastavo, katere je ponosno vihrala poleg bandera in ameriške zastave. Slovenska zastava je bila tudi edina slovenske narodnosti torej ni zamen, da smo bili ponosni, da so ravno naše Slovanke bile tiste, katere so zastopale slovenski narod, od katerega je bilo pričujočih lepo število zastopnikov.

Ko so kadetke prikorakale na sredo velikega prostora, so se ustavile, nakar so se na povelje kapitanke vse skupaj obrnile proti veliki ameriški zastavi ter ji salutirale. Vajam so udeleženci sledili z napeto pozornostjo. Za vsako posamezno točko so prejele burno odobravanje in ploskanje. Krasna je bila slika, pod tisočimi luči! Ko so bile gotove, so odkorakale na odkazan prostor na bleachers, kjer so lahko do konca sledile ostalim točkam.

Tretji del programa je bil veliki pevski koncert. Nastopile so razne pevske skupine. Program se je zaključil s pesmijo "God Bless America."

Pred nastopom isti večer je kapitan-ka Josephine Mahkovec prejela po naročilu polkovnice (Colonel) Albine Novak, medaljo v spomin za njeno zanimanje in aktivnost pri krožku. Bila je zelo presenečena tega odlikovanja in je obljubila, da jo bo s ponosom in častjo nosila, skupno z medaljo, katero je lansko leto prejela na Field Day v Clevelandu, Ohio. Obljubila je, da bo skušala prihodnje leto pripeljati svoj krožek zopet v Cleveland na tekmo.

Kadetke podružnice 20 zaslužijo vso čast in priznanje za njih nastope in na katere smo lahko vse ponosne.

S pozdravom,

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Te dni se prav srečna počuti naša mlada sestra Mary Hunter, ki se je vrnila iz bolnišnice ter prinesla s seboj darilo od tete štorke, namreč zalo deklico. Naše čestitke!

Nevarni operaciji sta prestali naši mladi sestri Mary Les in Agnes Gulič. Da bi kmalu popolnoma okrevali, je naša srčna želja.

Za kratek dopust iz službe strica Sama je bil med nami sin naše vrle sestre Anne Zupančič. Dobrodošel, Albert, s željo, da Ti ugaja vojaški stan! Dalje je bil na dopustu med nami tudi sin sestre Mary Felician. Želimo, da bi se sinovi zdravi povrnili domov po dokončani službi.

Najlepša hvala sestri Mary Jurca za lepo darilo na zadnji seji. Bog Vam stotero povrni ter ohrani zdravo še na mnogo let.

Lepo prosim vse naše sestre, da pridete v velikem številu na prihodnjo sejo, ker imamo mnogo važnih zadev za urediti glede letošnje božičnice, saj veste, da moramo tudi letos razveseliti naše malčke. Navzoča bo med nami naša urednica Albina Novak, zato pridite prav vse na sejo.

Obenem vas opominjam na kampa-njo za nove članice, ki se prične s 1. decembrom. Pokažimo, da smo zares zveste članice Slovenske ženske zveze, ki bo obhajala 15-letnico obstoja v decembru.

Najsrčneje pozdrave vsem sestram.

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Po dolgem času se moram zopet oglašiti. Zadnje mesece sem bila zelo vesela videti dopise iz naše naselbine in tako je prav, da se večkrat oglašimo ter poročamo o našem delovanju in bomo imele vedno kaj brati iz Ely-a.

O Zvezinem dnevu v Minnesoti ne bom poročala, ker to so storile že druge pridne poročevalke, pripomniti želim le toliko, da je bil nastop naše mladine vsem navzočim v najlepši užitek, ker slišati naše malčke deklamirati lepe pesmice v materinem jeziku, je bilo nekaj res pomenljivega in bo nam vedno ostalo v spominu. Pripraviti majhne deklice za ljubki nastop je vzelo precej truda in časa in jaz dostikrat občudujem vneto zanimanje in neumorno delovanje naše glavne nadzornice gospe Mary Lenič. Ona vztrajno dela, kar se tiče naših podružnic v Minnesoti in ugled celokupne organizacije in me smo zelo hvaležni.

ne njej in zvestim odbornicam št. 19, ki so vse izvrstno uredile za našo zabavo na ta dan.

Obisk naše Albine je bil vsem zelo dobrodošel. Njen govor v angleščini kot slovenščini je bil zelo pomenljiv in najrajši bi jo bili kar naprej poslušali. Stala sem v gruč poslušalcev in slišala sem opazke: "Oh boy, ta pa zna govoriti. Ali je v Ameriki rojena ali v starem kraju, ki govori en jezik kot drugi brez vsake teže." Res, bila sem zelo ponosna in sem si mislila, kako fejsť odbornice imamo pri naši Slovenski ženski zvezi. (Hvala lepa za poklon, kakor tudi za Vaše prisrčno zanimanje. Tudi zame ostane tisti dan v Minnesoti zapisan kot eden izmed najdražjih v moji spominski knjigi. Vsa čast, Minnesoti! A. N.).

In sedaj bi pa rada podala moje najtoplejšje priporočilo v dobrobit približujoče kampanje za nove članice. Prične se s 1. decembrom in konča prihodnje leto 31. majnika. To bo nam dalo šest mesecev časa za agitacijo. Jaz sem kar gotova, da bo kampanja imela velik uspeh, ker članice se čim bolj zavedajo važnosti združenja in skupnega delovanja. In to je naša dolžnost, da delujemo za napredek pri svojih podružnicah, kjer svojo moč najboljšje pokažemo z velikim številom. Jaz srčno upam, da bo vsaka članica pripeljala ne samo eno novo članico v tej kampanji, pač pa po dve in tri. Da bo še več živahnosti, se pa poprimimo dela za zmago, namreč, da bi letos v Minnesoto prišla tudi katera izmed večjih nagrad ali pa mogoče zmagovalna kupa. Res bi bilo za vse članice v Minnesoti častno, ako bi v tem letu šle pri vseh podružnicah na delo, da bi bila Minnesota enkrat med prvimi.

Tudi pri naši podružnici št. 23 imamo več marljivih in zvestih delavk in kadar so se zavzele za uspeh, so se zares potrudile, zato upam, da bo tudi v tej kampanji obilo zanimanja. Apelim na vas, da pripeljete med nas vse vaše dobre prijateljice, ki so katoličanke in pa seveda poštene in skrbne za plačevati asessment. V teh ozirih bodite previdne, da ni potem sitnosti ali zamere.

Kegljaška sezona se je tudi pričela in med našimi dekletki je mnogo navdušenja. "To bo pokalo, ej dekleta!"

Na oktobrski seji smo sklenile, da bomo priredile kino 9. novembra, 1941 in vsaka članica mora kupiti dva tiketa katera se lahko igra štirikrat. Katera članica ne more kupiti dva tiketa, bo morala vseeno prispevati 25 centov v ročno blagajno. Prosim, da to vpoštevate in vsaka stori svojo dolžnost, kakor smo obljubile, da bomo, ko smo pristopile k podružnici. Zato vas prosim, da ne iščete izgovorov temveč vsaka pomaga v kolikor največ mogoče, ko pridejo članice do vas s tiketi. Ako slučajno ne dobite tikete v predprodaji, pa pridite vseeno na prireditve dne 9. novembra v Community Center Cafeteria ob pol osmih zvečer. Igrale bomo za grocerije in purane in ena bo dobila tudi nagrado tri dolarje. Pripeljite tudi svoje prijateljice in prijateljce, ker pri veliki udeležbi je tudi bolj luštna zabava.

Vse članice se prosí, da redno pridete k sejam, saj imamo po vsaki seji domačo zabavo, ki se zelo prileže v jesenskem času. Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Shepel, predsednica.

Iskrene čestitke!

Uredništvo je prejelo poročilo, da imajo v družini naše glavne odbornice in predsednice št. 23, sestre Mary Shepel zelo nadarjene otroke, ki so imeli priliko do visoke izobrazbe. Namreč hčerka Josephine je letos graduirala iz University of Minnesota in je zdaj v službi kot "music supervisor" v White Lake, Wis. Želimo ji mnogo zadovoljstva in uspešne bodočnosti v lepem poklicu v glasbi.

Sin Frank Shepel se je pa pred kratkim oženil s gđ. Frances Prosen. Obilo sreče in blagoslova želimo novemu paru.

Družini Shepel pa naše iskrene čestitke nad nadebudno hčerko in podjetnim sinom!

Frances Ponikvar: VOLITVE SO PRED DURMI

Svet je velik in na njem živi milijone ljudi, ki se razlikujejo drug od drugega po narodnosti, plemenih itd. Kakor se ljudje razlikujejo po plemenih in drugostih, tako različno tudi žive.

V Zedinjenih državah živi ljudstvo prilično najboljše, to pa največ zato, ker uživa svobodo demokratične vlade. — Ozirimo se po drugod, kjer morajo ljudje živeti pod abosultno diktaturo ali drugače povedano, ljudstvo mora delati le to, kar si nekateri mogotci, ki so prišli kakorkoli do svoje moči umišljajo. Pod tako vlado mora biti težko in grenko življenje. Razvoj časa bo enkrat tudi tem zatiranim narodom prinesel odrešenje, kajti sistem stoletji se ne more prenašati. Dosedanji zgodovinski dogodki kažejo kako so razni narodi počasi stopali navzgor iz teme in suženjstva v kar je pripomoglo razviti je vsestranske civilizacije. Tako upanje je tudi za tiste narode, ki sedaj trpe pod peto zatiralcev in osvajačev, da tudi njim pride tisti čas, ko jim bo پسijalo sonce svobode.

Pa k stvari, demokratičen narod ima torej tako vlado kakoršne si izbere sam potem volitev. Na volitev pride tudi več takih stvari, ki so potrebne za splošno korist. Zato mora volilec poznati prave smernice, ker le tako je vredno voliti.

Nekdaj pa ženstvo ni imelo volilnih pravic, zato so se borile naše prednice, da smo dosegle, da smo žene postale enakopravne, zato naj bi ne bilo niti ene državljanke, ki bi ne storila svoje dolžnosti ob času volitev, ampak vsaka naj si šteje v svoj ponos imeti priliko oddati svoj glas za kar misli, da je dobro in prav.

V Clevelandu imamo za kandidata za župana našega velikega mesta spoštovanega Slovenca Mr. Frank J. Lauscheta. On je poštenjak in pravi vzor moža. Zato apeliram na vse državljanke v Clevelandu, da gotovo greste na volišče dne 4. novembra ter oddaste svoj glas za Slovenca Frank J. Lauscheta. Nikar ne recite, saj bo mož šel volit in otroci tudi, jaz čem grem ali ne, vsaj bo vseeno izvoljen, ker morate se zavedati, da je vsak glas velike vrednosti zanj in med nami ne sme biti ene Slovenke, ki bi ne šla volit kakor tudi priporočat njega svojim sosedom, ki so mogoče drugih narodnosti. To je naša narodna dolžnost in je ne sme nobena izmed nas zanemarjati. To-

rej vse na volišče 4. novembra in volimo za Slovenca za župana mesta Cleveland!

Št. 25, Cleveland, O.—Poročano je bilo, da bomo praznovali 13-letnico naše podružnice prihodnji mesec, namreč v novembru, toda ker ni bilo mogoče dobiti dvorano za tisto nedeljo, kot je bilo sklenjeno, zato se ne bo vršila proslava kot prvotno sporočano, ampak bomo imele lep program kar po seji 10. novembra. Pridite v velikem številu, ker program bo kratek in lepo izbran, nato bomo pa še malo pokrivala številke ter iskale srečo.

V decembru se pa prične zopet nova kampanja za članice in se vljudno prosi vse članice, da bi se potrudile za lep uspeh, ker to bo jubilejni mesec naše Zveze, ki bo stara 15 let dne 19. decembra. Kot največja podružnica pri Zvezi, bo lepo, ako bomo pridobile tudi največ novih članic v tem mesecu. Prosi se nas vsaj 15 novih, toda pri nas bi morale dobiti vsaj 15-krat 15 in to se prav lahko doseže, ako gre nas vsaj 15 članic na delo. Kaj pravite, sestre? Ali se bomo postavile? Čas je, da bi bila zopet naša podružnica med prvimi!

Torej na svidenje na seji 10. novembra!

Mary Otoničar, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Tem potom se želim zahvaliti vsem tistim, ki ste nas posetili na dan prve obletnice našega vežbalnega krožka, katero smo praznovali v nedeljo 12. oktobra, 1941. Udeležba je bila večja kot smo pričakovali in zato smo bile tem bolj veselo presenečene. Prav lepa hvala našim igralkam, ki so tako lepo izpeljale svoje vloge v slovenščini in ravno tako v angleščini ter občinstvo zelo zadovoljile z nastopi. Prav lepa hvala našim spretnim kuharicam in sploh vsem skupaj, ki ste sodelovali pri tej prireditvi. Naj Bog poplača vsem skupaj!

Ne morem povedati, kako z velikim veseljem smo se zbirale v Pittsburghu za skupni poset Mladinskega tabora, ki se je vršil v Clevelandu v velikem parku. V resnici je to ena najlepših prireditev, kar jih je mogoče predstaviti, ko nastopijo vsi naši mični vežbalni krožki ter korakajo ponosno v svojih skupinah, eden lepši od drugega. Vsa čast in pohvala gre tem našim ličnim krožkom!

Ko smo se odpeljale iz Pittsburgha proti Clevelandu, to je bilo v soboto 13. septembra, smo šle prav po ribniško, ker smo takoj spoznale, da bo treba avtobus razriniti, da bo za vse prostora. Ravno tako je bilo po ribniško, ko smo dspele v Euclid Beach park, kjer so se vse razkropile, brez da bi naznanile, kje se bodo ustavile. Mislila sem, to je res prav tako kot takrat, ko je Ribničan vozil zelje in se je voz prevrnil, vsaka glava se je pa potočila v svoj kraj, pa je rekel Ribničan: kolikor glav, toliko pameti! V Euclid Beach park nas je prišlo v soboto 43 oseb in v nedeljo zjutraj pa jih nisem mogla več naštet kot 15 skupaj. Potem namesto, da bi šle k svetli maši v Collinwood, kjer je bilo najbližje, pa smo šle v Cleveland, k sv. Vidu. To vam rečem, v Clevelandu pa imate res dolge dneve; če so vsi dnevi tako dolgi, kot je bila nedelja 14. septembra, potem ni res čudno, da tako

sijajno napredujete. Najsrčnejša hvala Mrs. Frances Kurre in njeni mami Mrs. Agnes Schmuk za vso gostoljubnost. Bog vama stotero povrni!

Drage članice! Ne pozabite priti na sejo v novembru, da boste slišale račune od zadnje prireditve.

Bodite pozdravljene vse glavne odbornice in članice SZZ!

Mary Coghe, predsednica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Mesec november je tu in tudi hladni dnevi se nam počasi približujejo. V tem mesecu bomo tudi praznovali dan mrtvih, ko se bomo v molitvah spominjali naših dragih, ki so odšli pred nami v dolgo večnost. Nekatere znanke krije črna zemlja, ki so nam bili dragi v življenju. Obiščimo njih grobove, predno pritise huda zima ter jih pokrije s snegom. Spominjajmo se pa tudi ubogih žrtev v Evropi in posebno v naši lepi Jugoslaviji, koliko jih je moralo preliti svojo kri in sam Bog zna koliko časa bo trpelo to hudo klanje. Kako težko nam je pri srcu, ko bomo, kako so naše rojake in rojakinje pregnali od svojih domov v tuje kraje, kjer umirajo od gladi. Molimo vsak dan, da bi tudi nas ne zadela ta strašna nesreča.

Pri naši podružnici imamo več članic, ki imajo svoje sinove pri vojakih. Želimo jim, da bi se vrnili krepkejši in veseli med svoje.

Spoštovane sestre! Meseca decembra bo poteklo 15 let, odkar je bila ustanovljena naša Zveza. Vse smo brale, da se bo s 1. decembrom pričela nova kampanja in zato prosim vse naše sestre, da bi pokazale svojo ljubezen do Zveze v mesecu decembru ter prav gotovo vpisale lepo število novih članic.

Dne 5. novembra bo rojstni dan naše urednice. Želimo ji vsega najboljšega. (Hvala lepa za iskrene želje, A. N.)

Naša agilna sestra A. Petelin je praznovala svoj rojstni dan 5. oktobra ter prišla na sejo in nas vse pogostila, za kar lepa hvala! Da bi jih dočakala še mnogo!

Opozorjam vse naše sestre, da se skupno zavzamemo za razpečevanje listkov v mesecu decembru; časa je še en mesec, da se pripravimo tako, da bo šlo vse v redu.

Bolnih je več naših sester, katerim želimo vrniti ljubelega zdravja v najkrajšem času, ker zdravje je največje bogastvo na svetu. Prosim vas tudi, da redno plačujete mesečnino. Prav lep pozdrav!

Anna Tomažin, predsednica.

Št. 29, Brounald, Pa.—Velik in pomemben dan je bil za našo mladino 5. oktobra, ko se je vršila sveta birma. Častiti gospod župnik so nas v cerkvi opomnili, da naj bomo vsi navzoči popoldne v cerkvi in to se je tudi zgodilo, kar vem, da je bilo v veliko veselje prevzvišenemu škofu in našemu župniku. Bil je važen dan za vso faro v Forest City.

Tem potom opominjam vse naše sestre, da se vrši važna seja dne 10. novembra na mojem domu. Imamo več koristnih točk za razmotrivanje. Naša sedanja tajnica Mary Znidaršič se pridružuje temu vabilu z željo, da boste res vse navzoče.

Pozdrav vsem sestram v širni Ameriki!

Mary Pristavec, predsednica.

ZOPET BODO ZACVETELI GROBOVI

Zopet bodo zacveteli grobovi v razkošju barv: suhega listja, rumenega zlata, nežne sinjine in beline. Zopet bomo poromali k mrtvim, tja, kjer se bo nekoč ustavila tudi naša pot, k onim, ki že poznajo veliko skrivnost, katero mi sami slutimo, tja, kjer je naš nemi pogovor—nujno in celo med brezverci—postaja molitev. Tam se bo prav na lahno vtihotal v nas—zmeden morda, gotovo pa blagodejno—pojem onostanstva. Iz teme groba bo vstala jasnost dneva, vizija zarje jutranje, ki se nenehno ponavlja in vedno bleščeča se ostaja vekomaj. Tam, kjer se nam smrt zazdi, ne več konec, marveč začetek, grob ne več vrata, za vedno zaprta, marveč prag, preko katerega mora naše življenje, da se podaljša drugje.

Mrtvim smo mi torej dolžniki. Zato hitimo k njim s cvetjem v rokah. In tedaj utihnejo v nas vse strasti, vse sovraštvo. Danes morda bolj kot kdaj rabimo vas, o smrti, rabimo tega občutja, tega soglasja, katerega simbol ste vi. Zato v duhu pošiljamo cvetke tudi na one grobove, katere so po s krvjo napojeni v Evropi skupale zločinske roke. Zato svoje žuljave dlani sklepamo tudi za vse one, ki spe v oceana globini, ali pa temnega gozda tišini...

DRAGIM POKOJNIM

Telesa vam počivajo in spe v grobeh, a naše misli snivajo o tistih dneh, ko vi hodili ste med nami, ki zdaj ste skriti v tihi jami...

Težak je bil ločitveni čas, grenko slovo!

V življenju smo ljubili vas, vi nas zvesto! —

Naš up, da duše šle so k Bogu, da srečne so v nebeškem krogu!

Če v ognju čistilnem so, molitve naj ponižne jih tolažijo, da kmalu raj sprejel jih bo v veselje svoje, plačilo dal za trud in boje!

Št. 30, Aurora, Ill.—Kakor je lepa pomlad, tako krasna se meni zdi tudi jesen (morda zato, ker sem sama v jesenski dobi življenja) ter vidim, kako se vse v naravi nekako šibi in poskuša ostati lepo in zeleno, a kljub vsemu temu raz drevja list za listom pada na travico, ki se žalostna klanja v senci pod težo, ki jo bo kmalu položila v zimsko spanje. Cvetke se trudijo obdržati svoje mehke in žive barve, četudi že v manjših cvetih ali morda samo na pol odprtih, toda vidi se, da bi rade še živele. Pa tudi za nje je prišla jesen in z njo slana, ki jih bo pomorila. "Ptčki, dajte mi peruti, naglo z vami da zletim proti jugu in zapadu, če ne pa vsaj počakajte, da vam napišem in na peruti pripnem štiri listke, katere ponesite enega v Washington, D. C.; enega v državo Tennessee, enega v South Carolina in enega v California. Pošljite tam okence, za katerim živi moj sin ali hči ter trkajte tako dolgo, da vas spozna, da mu prinašate materne pozdrave. Potem pa ptčice moje, nadaljujte svojo jesensko pot, na po-

mlad se pa zopet vrnite!"

Tudi od drevesa naše Zveze list za listom pada. Vsak mesec nam Zarja prinese nekaj imen—članic, ki so odšle v večnost. Ne pozabimo jih! Pohitimo na njih grobove in molimo za njih duše v zavesti, da se enkrat združimo in se skupno veselimo večne pomladi pri Bogu. Vsem pokojnim članicam naj sveti večna luč.

Prav z veseljem poročam, da je naša marljiva sestra Antonia Aister napletla več stvari za naše reveže v domovini. Doslej je zgotovila že pet parov nogavic in gotovo bo še več, ker je zelo hitra v pletenju. Žal, da ji tudi druge ne moremo pomagati v tem plemenitem delu. Vzrok je največ bolezen. Volno je dobila od gospe Fotič, Washington, D. C. Pozdrav!

Frances Kranje.

Št. 32, Euclid, O.—Na septembrski seji smo pričakovali boljši obisk od članic, ker so bile oddane lepe nagrade. Dobile so jih sledeče: Mary Budan je dobila srebrno namizno orodje; Molly Rupar svoto pet dolarjev, Mrs. Škvarca kvart likerja. Odbor se prav lepo zahvaljuje našim sestram, ki so lepo sodelovale v korist naše ročne blagajne. Najlepša hvala sestri Tereziji Zdešar, ki je prodala lepo število listkov, katere so nekatere članice vrnile, ki živijo daleč na farmah. Bog živi vrlo delavko sestro Zdešar ter jo ohrani zdravo še mnogo let, ker njo bi pa res zelo pogrešali, naj si bo pri naši podružnici ali pri drugih cerkvenih društvih, kjer je ona vneta so-trudnica. Sestra Zdešar se ne ustraši nobenih potov ali potrkati na vrata, čeravno se primerijo slučaj, kjer ni sprejeta z dobrodošlico, toda sestra Zdešar se ne ustavi zaradi neljubih opazk, ampak gre nemoteno naprej in pravi, da takih je bolj malo in se jih ne smemo ustrašiti. Zato ji tem potom izrekamo najlepše priznanje za njeno vztrajno, dobro voljo. Zato je pa tudi naša prireditelj v septembru prinesla lep uspeh naših blagajni, kar nam je vsem v veselje.

Drage sestre, prosim vas prijazno, da bi kmalu plačale za vstopnice, katere sem vam poslala po pošti, ker bi rada uredila račune. Dalje prosim vse tiste, ki ste zaostale pri plačevanju mesečnine, da poravnate, ker meni je nemogoče zalagati, ko pride čas za odposlati acesment na glavni urad, pa nimam zadosti denarja za vse plačati. To je res velika skrb za tajnico, ker ne vem ali je vaš namen ostati članica ali ne. Zato vas lepo prosim, da bi prišle na sejo in plačevale sproti, ker s tem bi mi olajšale mnogo skrbi in dela.

Saj ni čudo, ako se vsaka tajnica brani biti nadalje v uradu in tudi nobena noče prevzeti urada, ker ve, kaj jo čaka vsak mesec. Ne vem, zakaj so članice tako brezbržne. Slišala sem že večkrat, da bi nekatere članice rade več plačevale na mesec, ako bi bilo mogoče posmrtnino povečati, ker nekatere ne spadajo k drugim društvom in sedanja posmrtnina ni dovolj še za krsto in koliko je drugih stroškov ob smrtnem slučaju. Upam, da se bo v tem oziru kaj storilo, mogoče na prihodnji konvenciji. Ako bi bila večja mesečnina, bi se članice tudi bolj brigale s točnim plačevanjem, tako pa rečejo, da je premalo vsak mesec sproti nositi na sejo.

Vsem bolnim članicam želim skoraj-

šnega okrevanja. Najlepše pozdrave pošiljam.

Eva Majcen, tajnica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Vsem članicam naznanjam, da smo na zadnji seji sklenile prirediti kart in banko pardi po prihodnji seji 13. novembra, ki se bo pričela ob sedmi uri zvečer in ob osmih začnemo s pardijem. Osvoben je bil tudi sklep, da mora vsaka članica plačati vstopnico, ne glede, ako se udeležijo ali ne, ker moramo vse enako pomagati v korist naše ročne blagajne.

Poročati imam žalostno novico, da je dne 27. septembra umrla naša zvesta sestra Angela Skull na posledicah poškodb, katere je zadobila v avtomobilski nezgodi. Pogreb se je vršil 30. septembra ob veliki udeležbi članic in prijateljic kot sorodnikov. Naše globoko sožalje žalujemo družini nad težko izgubo blage matere. Naj ji sveti večna luč! Pozdravljeni!

Mary Shubitz, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn.—V Minnesoti je že po navadi bolj zgodaj jesen in letos imamo pa še bolj neudobno vreme, kot zadnja leta, ker je vedno dež in kadar se sonce prikaže, se človek kar smeje od zadovoljstva.

Zahvaljujem se za nagrado, katero sem prejela iz glavnega urada za pridobitev novih članic. Prejela sem štiri dolarje, katere sem darovala našemu večalnemu krožku, kjer se kadetke trudijo za sklad za nove uniforme in moja srčna želja je, da bi zopet imele pri podružnici dril tim.

Naznanjam vsem članicam naše podružnice, da je bilo sklenjeno na septembrski seji, da ne bo mogoče dobiti prostor za sejo na prvo sredo v mesecu, naj se potem vrši en dan prej ali pozneje in naj bo oznanjeno v cerkvi nedeljo prej, kakor tudi na radio. Zato vam priporočam, da poslušajte pazno za tozadevno sporočilo. Seje se bodo vršile v navadnih prostorih, ampak prosim vas prav lepo, da pridete v velikem številu, kar napravi seje vse bolj živahne in zanimive.

Najlepši pozdrav vsem članicam in odbornicam Slovenske ženske zveze!

Na svidenje na seji!

Mary Knaus, predsednica.

Ker ravno dežuje, imam toliko časa, da spet malo napišem o tem in onem, ker od nas se oglasimo bolj poredkoma.

Naša podružnica št. 38 v Chisholmu je imela dokaj lepo udeležbo na seji 2. oktobra. Po seji smo igrale karte, seveda za nagrade, kateri sta prejeli sestre Mary Žurga in Mary Cvar. Deležne smo bile tudi okusnih okrepčil. Sklenjeno je bilo, da bomo imele zabavo tudi po seji v novembru in želeli je polnoštevilno udeležbo. Odslej bodo spet dolgi večeri in je zdravo za nas, da pridemo skupaj in se malo pogovorimo, nasmejemo in s tem pozabimo na vsakdanje gorje.

Poročati imam veselo novico, da je sestra Frances Debelak stopila v zakonski jarem. Frances je prišla v Ameriko pred dvema leti na prizadevanje njene tete, gospe Knaus, ki je predsednica naše podružnice. Gospa Knaus je res imela mnogo skrbi in truda, predno se je posredovanje posrečilo. Za moža si je Frances izbra-

la g. Štefana Shaltz, s katerim sta nedavno skupaj igrala v igri "Vaška venera," ki je bila podana v mestu Eveleth in na Ely, kakor tudi v naši naselbini. No pa sta se zares zaljubila v igri, da sta postala mož in žena.

Poročila sta se v farni cerkvi sv. Jožefa po obredih č. g. župnika J. Schifferja. Novima zakoncema želimo obilo blagoslova in sreče v bodočem življenju.

Pozdrav vsem sestram SZZ!

Jennie Perko, podpredsednica.

Št. 41, Cleveland (Collingwood), O.—Po dolgem času sem se pripravila k pisavi, ker vem, da članice radi berejo dopise.

Novic od podružnice nimam za poročati, ker to bodo druge, toda rada bi pa priporočala vsem cenjenim sestram, da bi se v večjem številu odzvale na mesečne seje, ker bi lahko marsikaj koristnega ukenile. Dalje vam toplo priporočam, da bi se bolj vneto potrudile za nove članice in prihodnji kampanji, ki se prične s prvim decembrom. Nikar ne odlašajte do zadnjega meseca, ker potem se rado še takrat odloži in pri tem ni napredka, toda vsaka naj bi se potrudila takoj prvi mesec, da vpiše vsaj eno novo članico in letos je mesec december velikega pomena, ker bo ravno v decembru poteklo 15 let, odkar je bila ustanovljena naša priljubljena Zveza.

Poročam tudi, da je dne 24. septembra preminul blagi rojak Joseph Sajovec, ki je zapustil žalujočo soprogo

Mary in več otrok. Mrs. Sajovec in hčerka sta obe članici naše podružnice. Vsem žalujočim preostali izrekam naše globoko sožalje. Pokojniku pa sveti večna luč!

Najlepše pozdrave vsem sestram Slovenske ženske zveze!

Mary Lušin

Kakor bodo članice št. 41 tako je tudi uredništvo veselo teh vrstic od sestre Mary Lušin, katere se je nahajala resno bolna skoraj dve leti in njena dobra volja ji je prav gotovo pomagala do zopetnega zdravlja, kar nas prav veseli. Bog Vam daj še nadaljnega zdravlja, kar želimo vse Vaše prijateljice. Ured.

Poziv članicam št. 41

Članice št. 41 se vljudno prosijo in vabi na prihodnjo sejo 4. novembra, ker je zadnji čas, da ukrenemo vse zadeve tikačje se naše lepe predstave, ki se vrši v nedeljo 23. novembra. Ako boste, drage sestre sodelovale, bomo gotovo imele lep uspeh. Izgovor, da brez mene se lahko opravi, ni na mestu in tudi res ni to, ker čim več nas bo navzočih, tem večji in boljši bo uspeh za vse in za našo podružnico. Vstopnina bo samo 40 centov za osebo, kar je res poceni za lepo igro in samo za ples bo pa vstopnina 25 centov.

Saj je vsem našim članicam znano, da bo vzporedna lepa igra "Najdena hči," ki je posebno pomembna za naše matere. Igrale bodo naše najboljše igralke, zato je naša dolžnost, da jim damo priznanje in napolnimo dvorano do zadnjega kotička. Torej nikar ne zamudite lepe predstave "Najdena hči." Vse članice vljudno prosimo, da prodaste kar je največ mogoče vstopnic, ker kdor ima vstopnico kupljeno vnaprej, je potem tudi prav gotovo navzoč. Oddan bo tudi krasen ročno izdelan (kvačkan) namizni prt, za katerega članice pridno prodajajo listke. Ako katera članica še nima listkov za prt, naj si jih prav gotovo dobi!

Na zadnji seji je bilo klicano ime sestre Mary Radell, ki je botra naše zastave in od bandera našega krožka. Ker ni bila navzoča, je ostala svota \$4 v blagajni, dokaz članicam, da se naj bolj pogostoma udeležujejo naših sej, ker se nikdar ne ve, katero čaka nagrada.

Torej na svidenje na seji 4. novembra!

Anna Prišel, predsednica.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH

ŠTEV. 33 — Mrs. Angela Skull, 1309 — 104th Ave. W., New Duluth, Minn. Rojena 24. julija 1899, pristopila 11. novembra 1931, umrla 27. septembra 1941.

ŠTEV. 47 — Mrs. Anna Sulen, 10402 Park Heights, Garfield Heights, O. Rojena 10. septembra 1887, pristopila 17. junija 1931, umrla 26. septembra, 1941.

ŠTEV. 66 — Miss Mary Frances Konte, 112 W. Catlin Ave., Canon City, Colo. Rojena 28. marca 1923, pristopila 2. aprila 1939, umrla 3. septembra 1941.

Gospod sprejmi blage duše v Svoje nebeško bivališče!

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Opozarjam članice, ki še niste oddale tajnici odrezke od listkov za "pillow-case" pardi, da to storite do 1. novembra. Domača zabava se vrši dne 9. novembra, to je na dan naše seje. Pridite vse, da bomo šle skupno na zabavo.

Vljudno vabimo tudi članice od sosednjih podružnic št. 12 in 17, da nas posetijo in se z nami zabavajo. Članice so obljubile pripraviti okusen prigrizek kakor tudi preskrbeti izvrstno godbo in tudi dobre kapljice ne bo manjkalo. Torej vsi v Tivoli dvorano v nedeljo 9. novembra zvečer.

Nova kampanja se začne s prvim decembrom. Članice, ki se bodo pomujale v tej kampanji, bodo deležne prav lepih nagrad. Upati je, da bomo tudi pri naši podružnici pomagale k uspešnemu izidu.

Operacijo je prestala sestra Mary Stušek. Bolni sta še naprej sestri

Schneider in Augustine. Vse želimo, da bi kmalu okrevale. Prosim, obiščite bolne sestre! Pozdravljene!

J. Verbič.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Prošene ste, da se polnoštevno udeležite seje 8. novembra ob sedmih zvečer, saj to vam je v razvedrilo priti skupaj enkrat na mesec. Posebno bližnje bi se morale večkrat udeležiti. Oddaljenim ni še toliko zameriti, ker jim vzame pot in cestna železnica več kot eno uro časa. Če ni navzočnosti članic na seji, ni življenja pri društvu in odbornice nimajo veselja do delovanja. Na tej seji se bo poročalo o izidu 10-letnice.

Dne 18. septembra se je pri sestri R. Šuštar zglasila teta štokljica ter za spomin pustila zalo hčerko. Vsi so jo veselili in tudi me, ker naša želja je, da postane članica, ko bo stara štiri leta. Čestitke!

Dne 26. septembra se je nenadoma zglasil smrtni angel ter odpeljal v večnost sestro Ano Sulen. Z istim namenom je prišel zopet 10. oktobra in s seboj vzel sestro Margaret Vičič na Rosewood ter jo odpeljal po večno plačilo. Ona je bila več let v bolehnem stanju ter svojo bolezen z največjo potrpežljivostjo in v zaupanju na božjo pomoč vse voljno prenašala. Naj jima Vsemogočni bo dober plačnik in milostljiv sodnik. Me se pa spominjamo njuni duši v molitvi. Vsem preostalom žalujočim izrekamo naše globoko sožalje.

Šele pred kratkim sem zvedela, da se je na Delavski dan poročila naša mlada sestra Mildred Huth iz 86. ceste v Garfield Heights. Zenin je John Janežič iz Reno Ave. Želimo jima vso srečo v zakonskem življenju!

Naša predsednica Mrs. Louise Zidanč je postala v septembru stara mamička, ko so pri njenem sinu kupili fejest sinkota. Čestitamo!

Pozdravljene!

Helen Tomazič, tajnica.

Št. 49, Noble, O.—Naša deseta obletnica z banketom in lepim programom je nad vse pričakovano dobro izpadla. Ker je bilo krasno vreme ves dan, smo bile res v strahu, da bo šlo vse na farne, me se bomo pa žalostno gledale v prazni dvorani. Toda hvala Bogu, še pred določenim časom je bila dvorana napolnjena, da se nam je kar srce smejalo. Po res izvrstnem banketu, za kar gre najlepša hvala našim kuharicam, je naša urednica Albina Novak otvorila lep program, ki je sledil na odru. Najprvo je bil poklon ameriški zastavi z nastopom naših kadetk in s petjem ameriške himne, katero je nad vse svečano pela gospodična Mary Gombač, ob spremljevanju gospe Mary Gerl. Lepa jima hvala za krasen nastop.

Nato so bile predstavljene ustanoviteljice, katerih je bilo pet navzočih. Pripeljane so bile na oder v spremstvu kadetk, ki so jim na odru pripele lepe šopke cvetlic. Zatem je sledil žalosten toda krasen prizor v spomin umrlih članicam, katerih slučajev smo imele pet v desetih letih. Lep prizor, namreč živ križ so napravile naše kadetke, ki so bile oblečene v dolgih večernih oblekah in v rokav države palme, v sredini križa se je pa videlo pet gorečih sveč, spominjajoč nas na pet

umrlih članic. Nato je kapitanica gđ. Ann Intihar prebrala imena umrlih, zatem je pa sledila krasna pesem "Rožni venec," katero je izborna pela gospodična Mary Gombač. Bil je res ganljiv prizor.

Sledila je predstavitev častnih gostov in glavnih odbornic, ki so bile navzoče, namreč gospe Frances Rupert, Frances Ponikvar, Frances Sušelj in Josephine Seelye. Imele smo tudi lepo število zastopnic od naših sosednih podružnic, ki so bile po številkah predstavljene, katerih poset nam je bil vsem v veselje.

Pozdravil nas je tudi župan mesta Euclid, Mr. Sims, in prebrana je bila tudi brzojavna čestitka podružnici od naše spoštovane glavne predsednice Mrs. Prislend, katera nikdar ne pozabi na obletnice podružnic in smo ji zelo hvaležne za pozdrave.

V petju sta nato nastopili sestri Mary in Josephine Coprich, kateri je spremljal na harmoniko Mr. Joseph Kušar. Navzoči so imeli lep užitek od lepega petja, ter pokazali svoje zadovoljstvo z močnim ploskanjem, da sta morali zapeti še par pesmic za nameček. Zaključna točka je pa bila nad vse krasna, ko so nastopile naše kadetke v pomenljivem prizoru, ki je predstavljale desetletnico podružnice. Med tem prizorom so bile predstavljene odbornice in nato se je program zaključil v skupni pesmi "Happy Birthday No. 49!"

Program je bil končan ob devetih in nato je pa prišla mladina na svoj del. Ob izvrstni godbi pod vodstvom Mr. Malovašiča se je vrtilo mlado in staro. Tako je bila za vse zabava prvovrstna.

Da je bil program tako lepo izpeljan, gre v prvi vrsti hvala Albini Novak, ker ona je rojena za to. Ko se ustanovlja podružnica, je prvo vprašanje: "Ali ste povabile Albino?" Ko se blagoslovi zastavo in prireja načrte za proslavo pride zopet sugestija, naj pride Albina, da nam bo pomagala; če se namerava ustanoviti vežbalni krožek, se sliši, najbolje bo, da pokličemo Albino, itd. Tako je v Clevelandu in tudi ako jo povabijo oddaljene podružnice, ne odreče. Zato še enkrat najlepša hvala. (Op. ured. Hvala tudi za vneto sodelovanje. Vse to delo je meni v veliko veselje in mi tudi polni življenje s kratkim časom in zabavo. In kadar je uspeh, kot ste ga imele pri vas, je pa vse delo stokrat poplačano.)

Iskrena hvala vsem sosednim podružnicam, glavnim odbornicam, vsem prijateljem in še posebno našim marljivim članicam in odbornicam, kakor tudi našim ljubkim kadetkam za vso izkazano zanimanje in naklonjenost. Ob priložnosti bomo z veseljem vrnille. Živele! Pozdrav vsem sestram!

Mary Stušek, predsednica.

Št. 54, Warren, O.—Zopet sem se namenila malo pismeno pomeniti s članicami Slovenske ženske zveze, katerim v prvi vrsti želim ljubega zdravlja, da bi vsaka nadaljevala pri velikopoteznem delovanju za Zvezo in narod.

Naša vrla gospa Marie Prislend je imela lepo misel, da je zasejala prvo seme za žensko organizacijo, iz katerega je vzkilo veliko lepega sadu. Želela bi, da bi vsaka katoliška žena in dekle pristopila k naši dični organizaciji. Poglejte, koliko pobude za združenje je dala tudi moškimi naša ženska

zveza, ki imajo tudi svojo organizacijo in počasi stopajo za nami. Le pogumno naprej, fantje in možje! Čas je tu, da vsi skupaj strmimo za napredek naroda. Malo truda in poguma, pa bo šlo!

Misli mi uhaajo v staro domovino, kjer smo mnoge izmed nas prebile svoja detinska leta in pozneje svoj dekliški stan! Kako svobodno smo se tedaj gibale in veselile med svojimi domačimi! In kaj se godi sedaj onkraj morja z našimi dragimi, ki jih tare lakota, pomanjkanje, zapori in ubijanja. Najhujše med najhujšim mora biti za vse rodoljube pregnani iz svoje lastne zemlje. Uboga srca vseh mater, ki gledajo nedolžne žrtve, svoje hčere, ki se morajo ukloniti barbar-skemu poželenju sovražnikov. Vsi čutimo z njimi srčno bolj, a pomagati ne moremo. Vse to je povzročilo in skoraž ves svet pahnil v vojno vladar, ki je zverina v človeški podobi. On je kakor kralj Nero, ki je preganjal in trpinčil kristjane in poglaval v katakombe in njegovi pristaši so se zabavali, ko so zverji trgale na kose nedolžne žrtve.

Nekateri vprašujejo, kje je Bog, da gleda na tako trpljenje svojih otrok? Vsi se zavedajmo, da Bog je dal človeku prosto voljo: delaj kar hočeš—samo ne boš to delal, dokler hočeš! Vsakega čaka plačilo! Največ kar moramo mi storiti, je podpirati našega hrabrega voditelja predsednika Roosevelta, da mu Bog da zdravje in moč ter razum, da bi bila vsaj Amerika rešena nadlog vojske in končno pokazala drugim narodom, da je vsak zemljan enako vreden na svetu, ker smo vsi od Boga otroci!

S tem sem povedala svoje mnenje glede sedanjih mednarodnih situacij.

Zdaj pa še nekaj vrstic našim članicam št. 54. Prosim vas, da pridete v polnem številu dne 12. novembra ob pol osmih zvečer na prav prijetno zabavo, ki se vrši v spodnjih prostorih naše nove cerkve St. James na Burton cesti. Oddane bodo zelo lepe nagrade. Pridite v lepem številu! Bodimo ponosni na našo lično novo cerkev.

Naša sestra Antonija Dolgan se nahaja že tretje leto v bolniški postelji na posledicah mrtvouda. Vse članice želimo, da bi čimprej ozdravela, ker jo zelo pogrešamo. Ona je pri vseh zelo priljubljena.

Poročila se je Viktorija Rifel. Novemu paru želimo najsrečnejšo bodočnost.

Najlepše pozdrave vsem sestram Slovenske ženske zveze!

Ivana Šajn.

NAJLEPŠE ROKE

Poznaš li roke svoje matere?

One so ogledalo velike ljubezni in dela. Ako pa se hoče razumeti njih govorico, je treba imeti za to oko in srce.

Nikoli brez dela, materine roke ne najdejo časa, da bi mislile nase. Kjer je delo, tam poprimejo, pa bilo še tako težko.

Nosijo razpoke in žulje—kot znake ljubezni. So hrapave in trde, pa vendar znajo tako mehko božati...

Materine roke—vele in zgubane—so najlepše in najdražje na svetu. So častitljive, četudi so uvele in zgrbančene. Bog sam jih je ustvaril...

ODBOR PODRUŽNICE ŠT. 47 SŽZ OB 10. JUBILEJU LETA 1941

PRVA VRSTA, sedijo, od leve na desno: Mary Rickard, blagajničarka; Antonija Dolinar, podpredsednica; Louise Zidanič, predsednica; Helen Tomažič, tajnica.

DRUGA VRSTA, od leve na desno: Louise Stopar, zapisničarica; Frances Brice, nadzornica; Anna Mareda, predsednica nadzornic; Mary Mauer, nadzornica.

Št. 62, Conneaut, O.—Drage sestre! Že dolgo nisem pisala dopisa, a zdaj sem se namenila prekiniti molk.

Pri naši podružnici, ki obstoji že šest let smo imele dosedaj dva smrtna slučaja in obe mladi članici. Prva nas je zapustila leta 1936 in druga pa 9. septembra letos. To je bila naša draga sestra Mary Horvat, stara komaj 27 let. Zapustiti je morala ta svet vse prezgodaj, kakor tudi vse najdražje njenemu srcu, namreč ljubko hčerkico, stara komaj dve leti in pol ter svojega bolnega soproga. Članice št. 62 izrekamo vsem žalujočim sorodnikom iz dna srca najgloblje sožalje. Ti pa draga Mary, prestala si težave in trpljenje na tem svetu in se preselila v kraj večnega miru. Bog Ti daj večni pokoj!

Vse članice vljudo prosim, da bi bolj redno hodile na seje in pridobile kaj novih članic, da nas bi bilo kaj več skupaj.

Za poročati imam tudi veselo novico, katero bom kar natiho povedala. Dne 11. oktobra se je zaročila naša sestra Mary Kodelja s fejš mladencem Mr. Joe Strle-tom, ki je tudi iz Conneaut, Ohio. Bilo srečno!

Sestrski pozdrav vam pošiljam,
Jennie Sedmak, tajnica.

Št. 64, Kansas City, Kans.—Dnevi se se že krajšajo in jesen je tukaj vse prehitro. Minulo poletje nam bo ostalo v lepem spominu, ker smo imele kratkočasne seje.

Prav lepo je bilo dne 26. julija zve-

čer, ko smo praznovali imendan sv. Ane, ki je patrona naše podružnice ter se skupaj zbrale vse članice in priredile "Shower" za častite sestre v Le-montu. Članice so prinesle vsakovrstne lepe stvari za njih novi dom. Ker se nismo mogle udeležiti skupnega romanja Slovenske ženske zveze, smo pa na ta način pokazale svojo velikodušnost. Tozadevna zahvala od častitih sester je bila že priobčena v Zarji pred par meseci. Bil je res pomenljiv in prijeten sestanek. Bog živi naše Ančke, ki so nas isti večer pogostile. Vročina ni bila prehuda omenjeni večer in tako smo imele res najlepšo zabavo.

Naznanjam, da se je oženil sin naše tajnice Joseph Toplikar z Olgo Ožbolt. Ženin, Joseph Toplikar je večletni tajnik društva Najsvetejšega Imena in cerkveni pevec, kakor tudi izvrsten igralec. Upamo, da bo tudi odslej pridno sodeloval pri naših prireditvah.

Poročila se je tudi hčerka od naše zapisničarice Mrs. Mary Bajuk, z Robert-om Macornich, kakor tudi hčerka Mrs. A. Orel z Thomas O'Brien, ter hčerka Mrs. J. Poje z Roman Čap. Vsem skupaj želimo zdravo, srečno in zadovoljno bodočnost.

V višje šole so se podali sledeči: Mr. Frank Svab v Holy Cross Abbey, Canon City, Colorado; Mr. John Višćak v St. Benedict Atchison; za bolničarko je šla v Chicago, Ill., Miss Anna Kastelic. Vsem želimo najlepši uspeh! K vojakom so se podali sinovi iz družin Jankovič in Svab. Prostovoljno za tri leta je odšel k vojakom Frank A.

Cvitkovič in se nahaja v Fort Leavenworth, Kansas.

Iz obiska v Canadi se je srečno vrnila družina Juratovič. Mrs. Anna Springer je bila na obisku pri svoji sestri v Wisconsinu.

Na zadnji seji so bile oddane nagrade pridobljene v zadnji kampanji. Odlikovani sta bili tajnica Josephine Toplikar in zapisničarica Anna Bajuk. Moja želja je, da se bomo prav vse potrudile v prihodnji kampanji. Zelo bi me veselilo, ako bi se združile naše mlade članice ter ustanovile vežbalni krožek. Večkrat sem že nagovarjala nekatere članice, toda se premišljujejo in pravijo, da je s tem preveč stroškov. Tukaj manjka dobre volje! Le pogledite v Zarjo, kako se drugod dekleta zanimajo in postavljajo s svojimi krožki! Tudi pri nas bi lahko imele uspeh, ker ste večini zelo pridne pri fari za pomagati in zato se ni treba bati stroškov tudi v tem oziru, ki je za korist in napredek podružnice.

Na zadnji seji je bilo prebrano pismo od naše urednice in obljubimo po svoji moči sodelovati. (Hvala lepa, za prijazen odgovor. Dovolite, da se tudi jaz pridružim k Vašem apelu za ustanovitev novega vežbalnega krožka, ker vidim, da se res zelo zanimате. Le pogum in dobro voljo, pa boste v kratkem času imele uspeh!—A. N.)

Ob tem času se želimo najlepše zahvaliti našim vrlim članicam, ki so pripravile večerjo v korist cerkve sv. Družine. Tako še niste pridno tikete prodajale kot letos. Le tako naprej!

Bog naj vam povrne za vašo dobra dela in velikodušnost. Prisrčna hvala Mr. J. Petelin-u za dar. Le zmeraj ostani priden fant od fare, ko se boš oženil, se bomo pa me spomnile nate.

Z lepim pozdravom vsem članicam,
Theresa Cvitkovič, predsednica.

Milena:

MOŽ IN OTROCI SVETUJTE

Nekateri ljudje ne znajo obvladati življenja. Če zaidejo v dolgove ali v druge neprijetnosti, izgube glavo.

Gospoj Olgi se je podobno godilo. Imela je hude skrbi in je večkrat po cele ure sedela nad gospodinjsko knjigo ter premišljevala, kako bi se sprijaznila z zvišanimi izdatki v gospodinjstvu. Njeni štirje otroci so potrebovali od leta do leta več obleke, jedi in druge in njen mož je komaj nosil težko breme. Toda gospa Olga ni videla nikjer izhodišča in je pustila, naj se vse godi, kakor hoče. Seveda je pri tem zelo trpela rodbina in gospodarstvo.

Nekega dne je prišla na obisk njena sestra in prinesla pomoč.

"Že zdavnaj bi se ti morala zavedeti in se odločiti za kak korak, da bi vzdržala izdatke in prejemke v ravnovesju," ji je rekla. "Kdaj ste imeli poslednje domače posvetovanje?"

"Domače posvetovanje? Kaj misliš s tem?" je vprašala gospa Olga.

"Poslušaj," je rekla sestra. "Imaš četrto otrok in pametnega moža. Vi vsi potrebujete reči, ki jih že ne morete več plačati. Vsi bi radi uravnesili prejemke in izdatke. Ali vedo otroci, kako težko jim vidva kupujeta vse potrebščine?"

"Otroci niso potratni," je dejala gospa Olga. "Ali naj še otroke mučim s svojimi skrbmi? Saj bodo še dovolj zgodaj spoznali resnost življenja!"

"Slabo ravnaš, draga sestra. Kako naj se otroci nauče varčevati, ko se jim niti ne sanja, kako bidek je vama vsak izdatek?"

"To sem jim že zadostokrat povedala."

"To ni dovolj. Moraš jim jasno razložiti, da se morajo v vsakem pogledu uskomniti in—če je mogoče—pomagati tudi nekaj prihraniti. Tvoj najstarejši sin vendar lahko pomaga kake-mu mlajšemu dijaku, ne? Vsak teden bi vi morali imeti domače posvetovanje. Tudi najmlajši bi se ga moral udeležiti. Posvetujte se o svojem življenju v prihodnjem tednu, ne izdajte niti centa več, kakor to, kar je potrebno za najemnino in za gospodinjske stroške. O tem si naredite pismen zapis. Čudila se boš, na koliko strah se da prihraniti."

"Na vsak način morajo vajini otroci vedeti za vajine skrbi. Sami morajo premišljati, kako bi pomagali svojim staršem. Saj so še revnejše družine, kakor ste vi, pa morajo tudi izhajati s svojimi prejemki. Denarne skrbi imajo tudi bogati ljudje. Čim več zaslužijo, tem večje zahteve imajo. Vse je odvisno od tega, kako znajo ljudje izravnavati prejemke in izdatke. Ne pozabi torej na domače posvetovanje!"

To noč je gospa Olga spala spet po dolgih tednih dobro. Njen mož je pohvalil predlog svakinje, otroci so ga sprejeli z navdušenjem in takoj ustanovili "hranilnico," da bi po nepotreb-

nem ne zapravili niti centa. Pri domačem posvetovanju so ugotovili celo vrsto reči, katerih bi se lahko v bodočnosti kupovalo manj, in so se odrekli dragi zabavi. Skrbi gospe Olge so se zmanjšale, povračalo se ji je veselje do življenja in z njim je vsem rasel pogum za boj z življenjem.

Št. 64, Kansas City, Kans.—Hladna jesen nam že prihaja, po dolincih nam slanca pada in kmalu nas bo objela dolga zima. Čas je tudi že, da se oglasimo iz Kansas City, kjer nimamo posebnih novic, tikajočih se naše podružnice, samo da smo imele malo veselja meseca septembra, ko smo priredile skupno večerjo "Pigs in blankets." Udeležba je bila polnoštevilna, za kar smo hvaležne vsem našim prijateljem in znancom in tudi našim sestram, ker so pridno pomagale. Le pojdimo tako naprej, da bo več živahnega gibanja med nami in s tem tudi več napredka, kakor tudi v gmotno pomoč naši cerkvi. Saj je zdravo, da se malo razveselimo v družbi. Veselje nas poživlja, da pozabimo naše gorje in skrbi.

Seje so lepo obiskane ali vseeno se primeri, da nekatere kaj rade pozabijo priti, akoravno nas gospod župnik opominja vsak mesec. Priporočljivo bi bilo, da bi imele tudi na naših sejah veselo družabnost, kakor imajo pri drugih podružnicah.

Na septembrski seji je predsednica razdelila lepe nagrade, katere so si zaslužile naše agilne članice v zadnji kampanji. Hvala lepa glavnemu uradu za poslano denarne nagrade in čestitke našim agitatoricam, kakor tudi zahvala za delo in trud.

Pozdrav vsem sestram širom Amerike!

Mary Horzen.

JUANITA

(Angleško besedilo Mrs. Caroline Norton, španski napev. Poslovenil Ivan Zupan.)

Solnce zlato že
tone za gore, poglej!
Ali ti srce
bije kaj povej;
Boš li kaj jokala,
ko od te se ločil bom;
boš mi šopek dala,
ko zapuščam dom?
Ni-ta, Jua-ni-ta,
daj poljub mi v slovo.
Ni-ta, Jua-ni-ta,
stisni mi roko!

Jutri v tuji kraj
pot me bo peljala že;
pridem li nazaj,
tega se ne ve.
predno boš zaspala,
misli, moli še za me,
zvesta da ostala,
dok ne vrnem se.
Ni-ta, Jua-ni-ta,
Zdrava bodi, mir s teboj,
Ni-ta, Jua-ni-ta,
zbogom srček moj!

Št. 66, Canon City, Colo.—Naša zadnja seja je bila slabo obiskana. Ne vem, kaj je vzrok, da ni več zanimanja med članicami in posebno med mladino.

Razmotrivale smo, kaj bi storile v korist naše ročne blagajne, ki je zlezla precej nizdol. Predlagano in spre-

jeto je bilo, da vsaka članica prispeva svoto 25 centov v blagajno in s tem bomo lahko krile poslovne stroške ob koncu leta. Dolžnost članic je, da pridete na seje, ter izrazite svoje dobre nasvete, kar bi služilo za korist in ugled naše podružnice in Zveze.

Ze sedaj vas prijazno opozarjam na našo glavno sejo, ki se vrši 7. decembra. Če več nas bo navzočih, lažje bomo vse zadeve uredile v splošno zadovoljstvo.

Vsem bolnim sestram želim hitrega okrevanja.

Na svidenje na seji! Vsem članicam Slovenske ženske zveze pošiljam sestr-ske pozdrave od št. 66.

Katarina Jekovec.

Št. 71, Strabane, Pa.—Jesen nam pri-naša vsak dan hladnejše dneve in go-sta megla nam priča, da bo kmalu tu-kaj zima. Torej doba piknikov in za-bav v prosti naravi je popolnoma pri-kraju; sedaj se bo treba stiskati po dvoranah.

Tako smo sklenile pri št. 71, da pri-redimo plesno veselico dne 29. novem-bra v slovaški dvorani na Iron cesti, Canonsburg, Pa. Čeravno imamo v nasebini dve dvorani, smo sklenile, da gremo enkrat drugam, kjer bomo lahko točili nekaj več kot samo vodo, kar sicer tukaj ne smemo. Najele smo najboljšo godbo in pravijo, da so mu-zikantje prvega reda, ki zadovoljijo mladino kot starejše plesalce. Pridite v velikem številu, da se boste prepri-čali, če je res tako, kot vam obljublja-mo. Torej ste vljudno vabljeni na po-set.

Dne 29. novembra je tudi zadnja so-bota pred adventom, zato se priča-kuje velike udeležbe.

Sedaj je doba za kegljanje in smo se tudi pri nas zavzele za ta šport, ka-kor smo rekli, da se bomo in imamo že dve skupini. Kapitanki sta Rose Kap-len in Mary Tomsich. Pridružite se še druge, da vidite, koliko zabave in smeha imamo pri vajah. Letos ni iz-govora, da je predaleč, ker imamo kegljišče v SNPJ dvorani. Sedaj, ko so že daljši večeri, se bo začelo tudi s šivalnim klubom. Jaz bi priporočala, da se snidemo vsaj dvakrat na mesec za šivanje. Prosim vas, da pridete v večjem številu na sejo, da se spora-zumemo, ker ne želimo biti pozneje kritizirane.

Par članic me je opomnilo, da bi po-ročala tudi druge novice iz naše nase-bine. Vem, da ni prostora za vse no-vice, toda bom vseeno poročala par slučajeve. Od 18. do 28. septembra smo imeli v nasebini en smrtni slučaj, eno poroko in enega novomašnika. V noči 18. do 19. septembra se je smrtno po-nesrečil, ko je šel od dela, Joe Bevec, star šele 34 let. Za njim žaluje neuto-lažljiva soproga in tri leta star sinček, oče, bratje in sploh vsa nasebina. Vsak, kdor ga je poznal, ga je ljubil, kar je pričal njegov svečan pogreb. Njegovo krsto je krasilo čez sto vencev in daril za svete maše. Naše sožalje. Naj počiva v miru.

Dne 27. septembra se je poročila Justina Chesnik. Na poročni slavnosti je bilo vseh dobrot v izobilju, kakor tudi veselega razpoloženja, saj meni se je tako zdelo. Mlada zakonca sta se nastanila v Clevelandu. Želimo jima mnogo sreče in zdravja v novem stanu.

Dne 29. septembra smo pa imeli pri-

vega novomašnika v naselbini č. g. Jo-sepha Durkac-a, ki je slovaške narodnosti. Kako ginjaivo je bilo v cerkvi, ko je obhajal svoje starše, brate in se-stre. Po maši smo pa vsi navzoči pre-jeli novomašnikov blagoslov. Na slav-nostnem banketu v počast novomašni-ku smo pa slišali mnogo izbornih go-vorov. Vzelo bi preveč prostora, da bi bolj obširno poročala. Gospodu novo-mašniku želimo veselo bodočnost v vi-nogradu Gospodovem.

Fonovno vas opominjam na veselico 29. novembra. Ako pridemo vse članice ter pripeljemo tudi svoje muzičke in domače, pa bo že precej velika udelež-ba in je tudi za nas žene najboljše, da so z nami na zabavi, potem je še bolj lušno.

Pozdrav in na svidenje v soboto, 29. novembra v slovaški dvorani na Iron St., Canonsburg, Pa.

Anna Sterle, tajnica.

MLADINSKI TABOR

Krona letošnjih uspehov

V tem letu so imele skupne podruž-nice in vežbalni krožki v Clevelandu že več pomenljivih in lepo uspešnih pri-reditev. Toda krona vseh uspehov je bil prav gotovo Mladinski tabor, ki se je vršil v soboto, 13. septembra, 1941 v velikem Euclid Beach parku.

Manifestacija naših brhkih kadetk in mladinskih krožkov je očarala vse posetnike, ki so prišli iz vseh krajev, da vidijo njihove lepe nastope in da-nes vam s ponosom poročamo, da je bil ves program en čudovit uspeh. Le-pi pokloni od navzočih so nam pričali, da je med avdijenco prevladovalo splošno zanimanje, napolnjeno z zadovolj-stvom nad vsemi točkami.

Ljudstvo je pričelo prihajati v park že popoldne in do sedmih zvečer, ka-kor je bilo določeno za pričetek pro-grama v dvorani, so bili že vsi sedeži zasedeni in velika množica ljudstva je že stala ob krajih dvorane.

Prva točka na programu je bil spre-jem naših spoštovanih glavnih odbor-nic. Med nami so bile naša priljub-ljena glavna predsednica Mrs. Marie Prislend, glavni podpredsednici Mary Coghe in Frances Rupert, glavni nad-zornici Mary Otoničar in Josephine Seelye ter odbornici prosvetnega od-seka Frances Ponikvar, Anna Petrič in Frances Sušel. Na častni prostor na oder so jih spremile zastopnice od krožkov. Nato je bila slovesno prine-sena v dvorano ameriška zastava, ob katerem prizoru je občinstvo bilo po-zvano, da vstane ter ponovi zaobljubo zastavi. Takoj zatem so pa veselo priplesale v dvorano članice skupnih mladinskih krožkov ter mično podale več plesov, kar je na navzoče zelo ljubko vplivalo.

Takoj zatem nastopom je bila tekma za popularnost med mladinskima krož-koma št. 10 in 14. Vsak krožek je na-stopil posebej ter podal slične staro-krajske plesne in vsak krožek je štel 12 parov, oblečenih v narodnih nošah, namreč deklice so predstavljale tudi fantke ter bile oblečene v hlačkah. (Zgledale so zares kot fantki). Odlo-čeno je bilo, da se nagradi oba krožka, namreč vsakemu pokloni zlato kupo v priznanje za lep nastop. Ljudstvo je najbolj zaploskalo deklicam št. 14 in zato so one prve dobile kupo in nato pa še deklice od št. 10. Trofeja je iz-

ročil učiteljicama Mrs. Frances Globo-kar in Frances Sušel jugoslovanski konzul, dr. James W. Mally. Za sku-pino od št. 14 je igral na harmonike mladi Vinko Globokar in za št. 10 pa Frankie Kapelj. Oba sta izvrstna godca.

Druga točka na programu je pa bila posvečena v spomin 15-letnice Sloven-ske ženske zveze. Pri tem prizoru so sodelovale članice mladinskega oddel-ka, ki so takorekoč v dvorano pipe-ljale "Kraljico." Bilo je 14 parov, z bleščečimi napisi od 1 do 14 kakor vzorečih pri vozičku in sicer prav od majhnih do večjih in ti so vozili zalo 15-letno dekle (Miss Betty Plevnik) oblečena v krasni narodni noši. Ayba, katero je nosila, je dragocena last nje-ne mame Mrs. Frances Plevnik in na-šita z zlatimi niti ter prinešena pred nekaj leti iz domovine. V rokah je držala bleščečo številko 15 in črke SZZ. (V prihodnji izdaji bo slika, ki je bila vzeta en dan pozneje na vrtu Mr. Starmana, čigar last je tudi voziček, katerega nam je iz prijaznosti posodil Mr. Starman, za kar mu lepa hvala).

Na straneh vozička sta pa plapolali ameriška in slovenska zastava in med njima znak Slovenske ženske zveze. Tako je bil voziček pripeljan v dvora-no z vso svečanostjo in to po zvokih valčkov, katere je izborni igral Tre-barjev orkester. Bil je res pomenljiv in imponanten prizor.

Tretja točka je pa bila zopet nekaj posebnega, ko so v dvorano prikora-kale naše kadetke z ameriškim zasta-vami in bandieri ter se uvrstile krožek za krožkom v sredini dvorane in članice z njimi mladinskega oddelka. Ko so bile vse lepo uvrstene, so zastavono-šinje z visoko dvignjenimi ameriškim zastavami stopile pred oder, na kar je zadonela iz grl vseh kadetk naša ameriška narodna himna, katero je vodila naša slavna pevka Miss Irene Jazbec.

Ker imamo vedno kako novost, smo imele tudi to pot na čelu parade štiri deklice, oblečene vse enako in na pri-sih imele velike črke, namreč vsaka eno črko S-W-U-A. V rokah so držale dolge palice, s katerimi so delale vsa-kovrstne vaje (kot drum-majorettes).

Še nekaj, kar nikdar ne manjka med nami so vesela presenečenja in tako ni tudi brez njih minilo to pot in se posebno ne zato, ker to je bil naš peti tabor in je bilo praznovanje torej popolnoma na mestu. Prva je bila presenečena naša glavna predsednica, ko je stopila do nje kapitanica Fran-ces Kurre ter ji poklonila naslov nad-poveljnice v imenu vseh pričujočih krožkov. Gospa Prislend se je ljubko zahvalila za lepo odliko, katero bo ohranila kot najdragocenejši znak od kadetk. Nato je bilo drugo presene-čenje, ko je bila pisateljica teh vrstic pozvana pred kadetke, nakar ji je go-spa Frances Kurre izročila krasno zla-to zapestno uro kot v priznanje za njeno delovanje med krožki. Bila sem globoko ginja na nad tako krasnim da-ri lom in drugega nisem mogla takrat reči, kot se na skromen način zahva-liti, ker ob takih slučajih človeku zmanjka besed. Toda tretjič rado gre, tako je narodni rek in tudi to pot je bilo nekaj za tretjič, ampak povedati moram to, da so bila vsa ta presene-čenja popolna tajnost in zato je bilo toliko več veselja za vse. Namreč mo-

ja naloga je bila povišati naslov go-spe Frances Kurre od kapitanke na majorjo (Major) in ti izročiti zlati znak, na katerem je engravirao njeno ime in beseda MAJOR.

Po vseh teh poklonih je bil pa po-klican za kratek nagovor naš spošto-vani Slovenec, Mr. Frank J. Lausche, ki bo gotovo dne 4. novembra izvoljen za župana našega vele mesta Cleveland. Med nami ga ni človeka, ki bi znal bolj jedrnat in obenem v srce sega-joče govoriti kot zna Mr. Lausche. Poudarjal je, da ni bil še nikdar v svo-jem življenju bolj ponosen na svoj narod, kot je bil ob pogledu na čudo-vito lep prizor, ki so ga napravile na-še kadetke. Prisrčno je pohvalil našo Zvezo, ki goji to narodno ljubezen med svojimi članicami in obenem polni v srca pravi ameriški duh.

Tako smo prišli do četrte točke in ta je bila najvažnejša za kadetke. Ker je vzelo nekoliko minut časa, da so se uvrstili krožki po vrsti, v katerih so potem sledili za tekmovanje, smo imele za ta čas določeno nastop mla-dinskega krožka št. 25. V tem krožku so mlade deklice od 8 do 12 let staro-sti, ki so korakale izvrstno, za kar najlepše priznanje kapitaniki Sophie Baraga, ki jih je tako lepo izvežbala.

Kakor je bilo naročeno vsem krož-kom, tako se je tudi vršilo, namreč da je imel vsak krožek le sedem minut časa za pokazati svoje najboljše vaje. Tekmovalo je deset krožkov in ti so bili: Pittsburgh Cadets od št. 26; Trumbull Cadets od št. 55 in 57; Bar-ber-ton Cadets od št. 6; Lorain Cadets od št. 40; Marie Prislend Cadets od št. 50; St. Mary Cadets od št. 41; St. Christine Cadets od št. 32; St. Vitus Cadets od št. 25; St. Lawrence Ca-dets od št. 15 in Frances Sušel Cadets od št. 10. Sodnikov je bilo pet, trije častniki in dve ženski, ki sta vrhovni kapitaniki krožkov pri drugih organi-cijah.

Ob 11 je bil pa določen čas za na-znanit zmagovalni krožek. Sodniki so imeli vse natančno zaznamovano na listinah, namreč vsako najmanjšo na-pako in krožek, ki je dobil najvišje od-stotke, je bil krožek št. 10, ki se ime-nuje po naši glavni odbornici Frances Sušel. Kapitanica krožka je bila letos hčerka gospe Sušel, Miss Frances Sušel. To je bila druga zaporedna odli-ka za ta krožek.

Po proglasitvi zmagovalk je naša glavna predsednica osebno pripela zla-de medalje vsem kadetkam, ki spada-jo k tem krožku. Dalje so prejele lepe medalje tudi kapitanke od vseh krož-kov, ki so prisostvovali tekmi, katere jim je izročila gospa Prislend.

Odlikovane so bile tudi kadetke od št. 15, ki se imenujejo St. Lawrence Cadets. Njih kapitanica, Miss Elinore Hrovat je prejela krasen trofej kot v priznanje največjemu krožku pri Slo-venski ženski zvezi v Ohio.

Tako je minula zopet ena lepa pred-stava, katero so omogočili naši aktiv-ni krožki in podružnice. Vsa čast in pohvala vsem, ki so se trudili in zvesto sodelovali z odborom. Naj bo lep uspeh vsem v zadoščanje, da je bilo naše delo bogato poplačano z uspe-hom! Še posebna hvala Mrs. Frances Rupert in Frances Kurre, ki sta bili desna roka pri delu. A. N.

Št. 77. N. S. Pittsburgh, Pa.—Na naših sejah je precej živahno, akoravno nas pride le malo število. Veliko več bi bilo življenja, ako bi se vse sestre zavzele za priučujočnost vsak mesec ter s tem tudi vzbudile nekoliko več zanimanja za društvene stvari. Koliko lažje bi ukrepale za napredek podružnice! Vsaka nekaj ve in več nas pride skupaj, tem več bi dobrega sklenile za dobrobit podružnice.

Tudi na zadnjem bingo pardi je bila majhna udeležba, ne vem ali je bil kriv dež ali je bilo to samo izgovor, namreč da se mi ne lušta iti od doma! Prihodnjic nikar ne ponovite te prazne izgovore, ampak pridite v veselo družbo in se pošteno razveselite.

Najlepša hvala sestram od podružnice št. 26, ki so posetile to prireditev. Prišle ste bolj pozno, toda pogovor pravi: bolje je biti pozna kot pa ne navzoča! Hvala vsem, ki ste se odzvali!

Naše seje se vršijo vsak drugi tork v mesecu in v tem letu imamo samo še dve seji, zato je upati, da boste prišle v lepem številu obkraj. Pozdravljene!

Mary Chnart, tajnica.

Št. 84. New York, N. Y.—Dopisi od naše podružnice so redki; le par jih pride v Zarjo vsako leto. Ako bi članice po Ameriki našo delavnost sodile po naših dopisih, bi opravičeno smatralo našo podružnico zelo zaspanim. Resnica pa je, da je naša podružnica zelo aktivna in članice se po večini za Zvezo in za svojo podružnico zelo zanimajo.

Dopisovalke od raznih podružnic se v svojih dopisih pritožujejo, da so njihove seje slabo obiskane. O tem se jaz ne morem pritoževati, kajti pri naših sejah je vselej najmanj ena tretjina članic navzoča. To je tem bolj hvale vredno, ker so članice razkropljene po vsem obširnem New Yorku in poleg tega so mnoge zaposlene čez dan v tovarni in je zato treba precej dobre volje in zanimanja, da kljub oddaljenosti in zaposlenosti pridejo na sejo. Kljub temu bi pa bilo želeli, da bi se obisk sej zvišal saj na polovico vseh članic.

Po sejah imamo vedno nekoliko skupne zabave, da se tako članice med seboj porazgovorimo. Navadno še katero zapojemo in ker med članicami tudi zabavnega talca ne manjka, ne manjka smeha in dobrega razpoloženja. Nadaljni dokaz za zanimanje članic je to, da skoro ne mine seje, da bi ne bilo predlaganih nekaj novih članic in tako smo sedaj presegli številko 90 v svojem članstvu, kar je za naše razmere že jako lep uspeh, da so članice nanj lahko ponosne.

Glede ostalega dela podružnice naj pa omenim, da imamo vsako leto par svojih prireditev. Prihodnja naša prireditev bo 18. januarja, 1942, kar naj druga tukajšnja društva vpoštevajo, da ne bo več prireditev na isti dan. Poleg lastnih prireditev, naša podružnica vsako leto korporativno sodeluje pri drugih slovenskih prireditvah. Tako bomo korporativno nastopile pri proslavi 35-letnice društva sv. Ane, št. 105 KSKJ na 26. oktobra in pa na skupni prireditvi vseh tukajšnjih slovenskih društev dne 30. novembra v Arlington dvorani. Čisti dobiček te prireditve je namreč namenjen v od pomoč naši trpeči stari domovini. Ker je ta prireditev nekaka manifestacija

vseh newyorških Slovencev in je prirejena v tako plemenit namen, apeliram na članice, da se ta prireditve udeležijo v narodnih nošah, kolikor največ mogoče.

Pripomnim naj tudi, da naša podružnica tudi zbira prispevke za naše nesrečne in trpeče rojake v starem kraju ter da ima že precej dolarjev zbranih v ta namen. Ko vsota doseže določeno število, bomo ta znesek odposlale na glavni urad Zveze, kakor to delajo druge podružnice. Tako bo naša podružnica tudi pri tej pomožni akciji storila svojo narodno dolžnost.

Kar se pa naših posameznih članic tiče, je pa pri nas seveda isto kot drugod. Pri njih se oglašajo bolezni, pri drugih pa storklja, žalost in veselje, dobro in slabo. Veseli me le to, da mi za enkrat ni treba poročati o kakem smrtnem slučaju. Resno pa so bile bolne zadnje čase: Mrs. Gosar, Mrs. Zajc, Mrs. Favlja Curl in tudi delavna in postrtovalna gorenjska korenina Mrs. Holeček. K sreči pa so vse okrevale in so zopet pridno na delu. Le Mrs. Pavli, ki je že dolgo na bolniški postelji, je še vedno v bolnišnici. Članice so naprošene, da jo po možnosti obiščejo ter ji s svojim obiskom lajšajo njeno gorje. Po nesrečnih slučajih pa sta bili prizadeti zadnje čase družini članice Mrs. Giovanelli, naše vrle blagajničarke ter Mrs. Kleinercher. Upajmo pa, da bo čas tudi njeni nesreči ublažil. Obe zagotavljam, da vse članice sočustvujemo z njima in njunim družinama.

Predsednica.

Št. 88. Johnstown, Pa.—Drage sestre! Še vedno vas pride premalo na naše seje, zato vas ponovno opominjam, da bi prišle bolj redno k sestankom, vsaj zdaj v zimskem času, ker je prav prijetno se snideti v prijateljskem krogu v topli dvorani. Po seji imamo pa vselej prav lepo zabavo kakor tudi ukrepamo o tem in onem ter pripovedujemo o raznih dogodkih med našo odsotnostjo druga od druge in bilo bi še bolj prijetno, ako bi nas prišlo še

več skupaj. Posebno za mesec december vas že sedaj opominjam, da pridete na sejo. Oprostilo se bo le bolnim in tistim, ki delajo ali imajo majhne stroške, katere ne morejo pustiti same doma. Vse druge pa morate priti in katere ne bo, bo morala plačati 10 centov v ročno blagajno. Vljudno se vas prosi, da pridete prav vse na decembrsko sejo.

Darilo, katero je pripravljeno za članico, ki je navzoča, ko je klicano njeno ime še vedno čaka, ker je vselej dobitna, katere ime pride na površje, odsotna.

Dalje vas prijazno prosim, da mi naznanite v slučaju bolezni in še posebno takrat, ako se morate podati v bolnišnico, v svrhu zdravljenja. Ako ni mogoče, da bi vsaka sama to poročala tajnici, pa prosim, da sporočite prijateljici ali sosedji z naročilom, da naj naznani vaše ime, da se pošlje cvetlice in obiske. Na zadnji seji je bila pritožba od članice, ki je bila v bolnišnici, pa jo nismo obiskale in krivda ni bila tajnice pač dejstvo, da nisem dobila tozadevnega poročila. Zato prosim, da prav gotovo naznanite vsak slučaj.

Vsem je prav gotovo znano, da se prične prihodnja kampanja s prvim decembrom in posebno za mesec december smo prošene, da bi pridobile nekaj novih, ker bo jubilejni mesec naše Zveze. Kako bi bilo izvrstno za vse, ako bi se vsaka članica potrudila pridobiti vsaj eno novo v decembru! Lepše organizacije itak ni, kot je naša dična Slovenska ženska zveza in vsaka količkar zavedna žena in dekle bi morala biti ponosna članica edine slovenske ženske organizacije v Ameriki.

Zato pa, drage sestre, kar odločite se takoj, da eno novo članico moram pa tudi jaz pridobiti naši podružnici v tej kampanji in prej ne odneham, da jo dobim. Zagotavljam vam, da vam bo to delo v veliko zadovoljstvo in čast!

Pozdrav vsem sestram SZZ!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 95. South Chicago, Ill.—Sada prvi put pišem članak za našu Zarjo od

SEDEM ČLANIC SZZ V ENI DRUŽINI!

Mrs. Theresa Zallar, podpredsednica št. 88, Johnstown, Pa., in njenih šest hčera, vse članice Slovenske ženske zveze. Naše čestitke zavedni materi!

kako sam bila bolna, nakan par mesecev. To se puno zahvalim sestri Tumpič, naši predsednici, koja je vršila moje delo na sjednicah. Puno hvala svim sestram, koje su se setile mene sa sv. miso i sa onako lepimi rožami. Svim sestram još jedamput hvala i od Boga obilna plaća.

O sat sam puno vesela, da mi ljubi Bog dao, da sam malo ozdravila i došla medju vas, moje drage sestre, da svami opet radim za dobrobit našeg društva.

Drage sestre, kako vam je nekim poznato da pripremamo po prvi put veliki dance sa prestavom u nedjelju 23. novembra, 1941 u Hrvatskom domu na 9622 Commercial Ave. S toga vas pozivam sve na slozan rad za ovu zabavu. Mi smo sretni, da imamo ovako mladih agilnih članica, koje tako neumorno delaju, da nam ovaj zabava što bolje uspije za korist naše blagajne. Dajmo i me starije pomoći rame uz rame i sve će biti dobro. Ja se nadam, da ćemo imati veliki posjet, jer je ova orkestra Mickey Isley poznata našem mlademu naraštaju posvem Illinoisu i Indiana.

Drage naše mlade sestre, koje se toliko sada žurite i radite na tom, ja se nadam, da budete poslije toga vesele i zadovoljne. Molim vas, da dođete sve na sjednicu 3. novembra, da se što bolje pripremimo i odobremo odbor za rad za 23. novembra.

Sada vas pozdravljam sve te vam kličem na: dobro nam došle sve sa svojom obitelji na ovu veliku zabavu. Z Bogom do videnja na sjednici 3. novembra!

Mary Markežich, predsjednica.

Draga Nežika:

Iz domovine sem prejela pismo, da je tam umrl moj stric, ki je moral biti že okrog 90 let star.

Tale moj stric mi je zlasti v spominu od tokrat, ko je šel prvič v Ljubljano. Spravljal in pripravljaval se je na to pot mesece in leta. Kar škoda se mu je zdelo denarja za vožnjo in če bi se dalo priti peš, bi pot ubral že davno. Ker je bila razdalja, se je moral ločiti od par goldinarjev za vož-

njo, kar se mu je neznansko škoda zdelo.

Ko je prišel nazaj iz potovanja, smo ga vsi vprek hiteli vpraševati, kako je bilo, kaj je videl, kako se mu je Ljubljana dopadla. Povedal nam je mnogo zanimivega, najbolj mi je pa v spominu ostala pripomba, ki jo je stric napravil o nekem fotografskem atelju, kjer je videl mnogo razloženih slik, izmed njih eno, ki je prikazovala žensko, prav malo oblečeno. Dobri mož se je nad to rečjo strašno razburil in se kregal:

"Vidite! Takele so te mestne frajle! Za obleko nimajo denarja, fotografirati se pa morajo dati."

Da si mi zdrava!

Teta Katra.

Prijatelj Tone, mi je pravil naslednji komični dogodek, ki se je pripetil pred kakimi 25 leti, torej takrat, ko še nismo bili vsi tako hudumana smart in izobraženi kot smo danes, ali si vsaj mislimo, da smo.

Bilo je na seji podpornega društva. Tajnik bere pismo in prošnjo od neke Književne Matice, ki apelira za denarne prispevke.

Predsednik vpraša članstvo: "Kaj se vam zdi, dragi sobrat, da se v tem oziru stori? Ali se Književni Matici kaj daruje, ali nič?"

Vse je tiho. Končno se iz zadnje vrste počasi dvigne član in vpraša:

"Kje pa tista baba živi?"

Surprise party

Meri: "Koman Eni, sem k vindov bom ti nekaj povedala."

Eni: "Gud morning vac di njus?"

Meri: "Naša nebor bo napravila suprise pardi za svojega žana. Ona tebe lajka, pa pojdi k njej in vse ti bi povedala. Reci ji, naj tudi moške povabi, ker jaz bolj lajkam z moškimi denat."

Eni: "Jubeč ju lajf, da grem! Samo flor še moram posvipat."

Meri: "Ne smeš povedat, da sva o tem pardi tokali."

Eni: "Saj nisem krezi. Gudbaj!"

Zbira Frances Sušel:

DOMAČA KUHINJA

Telečja rižota z gobami

Telečje meso zrezi na kocke, zmešaj z na listke zrezane gobe in odišavi s soljo in poprom. Segrej mast in prepraži veliko seseklano čebulo, dodaj meso in gobe, malo kumno, paprike in strtega česna in praži, da se meso posuši. Dodaj riž, še malo praži, zalij z vodo ali juho in pokrito praži, da se riž zmeha. Predno daš na mizo, ga potresi z naribanim sirom.

Nadeti telečji prsi z rižem

Potegni iz telečjih prsi rebra in jih položi v dolgo ponev, v kateri boš pekla pečenko. Meso pa nadrgni s soljo. Potem sprži z maslom malo drobno sesekane čebule in zelene sladke paprike en funt riža in prilij z juho. Ko se nekoliko ohladi, primešaj par žlic na drobne kocke zrezane kuhane šunke in jajce ter napolni s tem prsi. Zdaj jih peci kakor drugo pečenko.

Pečeno koštrunovo stegno

Operi dobro koštrunovo stegno, odstrani mu maščobo in ga nadrgni s soljo. Potem stolci prav drobno vršiček timeza, majerona, dve zrnja česna in

kumne za nožev vrh. V tem povlaljaj na rezančke narezano prekajeno slanino (bacon) ter pretakni stegno z njo prav na gosto. Nato ga položi v dobro ponev, polij z vročo, z maslom zmešano mastjo, prideni še košček korenja, zelene, potersilja in malo popra. Feci ga približno dve do tri ure. Medtem ga pa pridno polivaj z juho. Ko je došti pečeno, poberi maščobo in prilij malo juhe. Potem zreži in precedi nanj sok.

Surev paradižnikov čutni

Eno šalo jesiha, eno in pol šale rujava sladkorja, poldrugo žličico soli, dve žlici zribanega hrena, dve žlički zmletih dišav (allspice). To vse stresi v lončeno posodo ter premešaj, da se sladkor raztopi.

Drobno sesekljaj dva funta paradižnikov, dve jabolki, dve čebuli, eno sladko, zeleno papriko in eno rdečo papriko. To mešanico stresi med jesiha in ostalo primesi. Dobro premešaj z leseno žlico ter pokrito pusti na hladnem 24 ur. Drugi dan pa prekuhaj kozarce in jih napolni s tem čutnijem do vrha ter trdno zapri. Ta zmes se lahko hitro napravi in pride prav kot dodatek k raznovrstnim mesnim jedem. Iz te majoneze se napravi približno štiri pajnate čutnija, ki je res dobrega okusa in v steriliziranih steklenicah se tako dobro ohrani, kakor če bi bil kuhan.

Izvrsten jabolčni paj

Pri pajevem testu pazimo, da je zgneteno kar najbolj mogoče na suho. Preveč vode napravi slabo skorjico, ki ni nobenemu po volji.

Za testo presejaj dve šali navadne krušne moke. Med moko vdrobi dve tretjini masti. Potresi četrt žličke soli in prilij eno tretjino šale prav mrzle vode. Naglo zgneti skupaj, zavij v voščen papir in položi v ledenico. Med tem časom pa olupl nekaj jabolok. Razreži jih na osminke. Razvaljaj malo več kot polovico testa in položi v plošček, katerega prej namaži z maslom in posuj malo z moko. Po testu pa lepo v vrsti naloži krljke jabolok in kar je bolj drobnih koščkov, pa potresi med vse prazne kotičke.

Potresi po jabolkih eno žlico drobne tapioke (quick cooking tapioca). Raztopi pol šale belega in pol šale rujavega sladkorja v eni šali kisle smetane. S tem polij vsa jabolka. Ostalo testo razvaljaj, napravi zarez za soparo ter pritrdi ob robu ploščka na spodnje testo. Postavi paj v vročo peč za deset minut, potem pa zmanjšaj plamen ter peci primeroma tri četrt ure.

Želi iz kutin (Quince)

Kutne se dobijo še pozno v jeseni in iz njih se napravi najokusnejši želi. Operi jih, razčetrta ter položi v lonec vse skupaj s peškami in olupki vred. Zalij jih z vodo, da jo je za dva palca več kot je sadja. Pokrito kuha, dokler se ne zmeha. Razkuhano stresi v močno vrečo, katero napni na obroč ter počakaj, da se sok sam odteče. Če vrečo stisneš, bo želi motan. Forabi rajši sam čist sok. Odmeri na vsako šalo soka eno šalo sladkorja ter naglo zavri in kadar se kaplja strdi, je dovolj kuhan. Odstavi ter vročo napolni prekuhane, v vroči vodi držane kozarce. Zalij s parafinom, pokrij in drži na temnem in hladnem prostoru. Ostalo goščo pa lahko osladiš in porabiš za omlete ali za servise.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD
 DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Mrs. Albina Uehlein, 1686 E. 32nd St., Lorain, Ohio

TO OUR DRILL TEAMS AND
JUNIOR CIRCLES

IT was a happy privilege for me to be present at the fifth annual field day held by our drill teams and junior circles at Cleveland, Ohio, on Saturday, September 13, 1941. This was the third time out of five, that I witnessed the wonderful performances of our groups and I must admit that I'm more impressed every time because of the progress achieved by these units. Each time there is a greater improvement in uniforms and in precision of marching and maneuvering. The uniforms now worn by the cadets would stand a good showing with any of the former royal guards.

How significant was the colorful spectacle when all of the drill teams and junior circles were lined in the center of the spacious hall to pay homage to the American flag! Visualize about 400 young girls, dressed in beautiful uniforms and native costumes, one more adorable than the other, standing at attention, pledging their allegiance to our flag and then singing the national anthem with the greatest pride in their young hearts! What a spectacle! Everyone was touched with emotion.

At occasions such as this public manifestation, we repeatedly recognize how fortunate we are to live here and to be citizens of this free and broad-minded country, America! According to our free will we hold meetings, speak the language of our parents and move around like free men and free women. Our old country has no such liberties now but instead is suffering under cruel foreign rule. There the people are pushed around, tortured and deprived of their highest ideals, freedom of worship and nationality. The churches are closed, downtrodden is the Slovenian language, everywhere is heard the voice of a stranger. Sorrowful Slovenia! . . . Fortunate and blessed, America!

Therefore, my dear SWUA Cadets! Put forth double energy in your public appearances! Hold your heads high when marching behind the Stars

and Stripes, our symbol of independence and liberty and by its side also pay homage to the flag of Slovenia. Display at every public manifestation that you are worthy offsprings of the honorable Slovenian nationality.

God bless you!

* * *

For the excellent demonstration of our youth the first honors go to the branches and their respective members for providing the sources which are needed for the upkeep of these groups. Then recognition is given to our untiring director of drill teams "Colonel" Albina Novak, for on her shoulders always rests the greatest part of the responsibilities for every performance. She has a very able assistant in "Major" Frances Kurre and also wonderful support from the drill team captains and instructors of the junior circles, who are always ready and willing to co-operate. To all of these, in behalf of our Union, most sincere appreciation!

I was very happy to meet so many visitors from nearby cities of Cleveland such as Pittsburgh and Moon Run, Pa., Barberton, Lorain, Girard, Niles and Warren, Ohio. It was a pleasure to see the many visiting cadets and also members which made the occasion seem like a miniature convention.

It is my dearest privilege to meet and get acquainted with the members of our Union. As always, this occasion brought many exchanges of warm greetings and good wishes. The mutual understanding and the congenial friendliness of our members, often supplies me with new strength and perseverance to overcome many a trial and tribulation.

My sincere greetings to all!

MARIE PRISLAND.

REPORT FROM HEADQUARTERS

Free Assessment for Junior Department

There will be no collection of dues in the month of December for junior members. All girls from 4 to 14 years of age are exempt of paying the regular monthly fee. Secretaries and mothers, kindly take notice.

Election of Officers

Since some branches hold their meetings in the early part of the month and the Zarja has not as yet been delivered to them, the following rules for the election of officers are to be observed. The articles in our by-laws from 142

to 149 are as follows:

The officers of a subordinate branch shall be: President, Vice-President, Secretary, Assistant Secretary, Treasurer, 3 Auditors, and Sergeant-at-Arms (Sentinel). The President, Secretary and Treasurer shall constitute the Executive Committee.

The duties of the officers shall be to act conscientiously and uphold the by-laws of the Union and the subordinate branch.

Whenever an officer of a subordinate branch shall withdraw from office she shall surrender to her successor

all properties of the branch which may be in her possession.

Any member capable of reading and writing and having been a member at least 4 months may be elected to office. She must, however, be present at the time of elections.

Officers shall be installed at the January meetings. If an officer is absent at the time of installation without a sufficient reason, another member shall be elected to her office.

An officer being absent from three (3) consecutive meetings without being excused may be removed from office by the branch and another officer shall be elected to take her place.

Any officer who has been found guilty of misdealings, may never again be elected to office.

To the above I find it necessary to add the following: When a member is elected to any office of her branch, she is to realize that more activity is expected from her than from an ordinary member. She is expected to fully co-operate with the rest of the officers; must always be ready, when called upon, to go places for the benefit of her branch. And she is expected to attend every meeting during the year. A mere excuse is not enough reason for her absence. If an officer does not attend the meetings regularly, what shall we then expect from other members?

It is her duty to attend all festivities and all gatherings held by her branch. Statements as "I am also an officer of this and this lodge, and had to help there and it is

impossible for me to be at both places at the same time," are inexcusable. Why give such excuses to your branch? Why not give this same excuse to your other lodge? Why must Zveza be the one who must always suffer? If anyone has more interest in other lodges than she has in Zveza, why not speak up at the time of election? Why should anyone accept an office, if she is not willing to co-operate?

At the time of the installation of officers, an officer must be fully aware of all her responsibilities as an officer of Zveza. At that time she makes a solemn promise to do all in her power to work for the welfare of her branch and organization. Why not live up to these obligations?

If we have officers who are willing to give our branches their entire support and attend all activities during the year, then we may rest assured that our branches will prosper. Let our slogan be: "We'll all work for one, and one for all."

I have given you the above mentioned reminders in good faith and hope that inactive officers of the term ending this year will ponder upon these reminders and act according to suggestions for our office receives various complaints during the year and we have no remedy to offer outside of promising to caution all officers before the coming annual meeting not to accept an office if you are not fully interested in the duties. Let us make 1942 free of any such complaints!

JOSEPHINE ERJAVEC.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — Our last meeting was instructive with a demonstration by Mrs. Mary Champa, auditor of our branch. We received some good "tips" on how to make extra good chocolate cake and a special, delicious frosting. Next month she will make several kinds of cookies. The instruction will begin at 7:15 p. m. and every-one present will get a sample.

The card party scheduled for November 30th has been postponed until December 28th because of the church bazaar.

The officers are doing their duty by co-operating to the fullest extent for the Yugoslav War Relief Fund, which we hope will be carried "over the top."

MARGARET FISCHER.

No. 10, Cleveland, O. — Each new month brings with it new surprises and October was no exception. Our greatest surprise was an invitation received through Mr. Hutton to be the guests of the Cleveland Grays in January, at which time we are asked to put on a demonstration drill. The Cleveland Grays are nationally famous and have long been Cleveland's official band, therefore we consider it an honor and a privilege to perform for them.

The girls sewing club has convened again after suspending its gatherings for the summer. The club is made up mostly of cadets of our team and meets every Wednesday evening. Last season the girls did much work for the Red Cross, knitting and sewing garments for the refugees in Europe and I feel certain that they will eventually be blessed for their noble work. With conditions as they are, we should all endeavor to lighten the burden of the oppressed as much as possible; and no organization merits our united support as much as the American Red Cross, which since its founding has been the Angel of Mercy to all who needed its help.

Our team is also in the process of organizing a Young Ladies Club of the Slovenian Home to serve in the interests of cultural advancement. Such an organization has long been needed and we are happy to be able to announce its organization.

Perhaps it is the cooler weather that stirs us to industry but at any rate we are becoming more and more engrossed in team work and in cultural activities. Our members are becoming more united in pursuing a common course for the benefit of the team, and our meetings lately have had 100% attendance. I hope that we may be able to continue our amiable understanding and the pursuit of the high ideals we have set for ourselves.

We are happy to announce that our Barn Dance was a great success both socially and financially (according to our treasurer) and we wish to thank all who attended. Our next social affair will be our Anniversary Dance February 7, 1942.

FRANCES SUSEL, Reporter.

No. 15, Cleveland (Newburgh), O. — The month of September was a very busy and interesting month for the St. Lawrence Cadets. In this month, two of our cadets entered into a more fruitful life, Holy Matrimony. The marriage dates were: September 6: Mary (Tomazic) Benko; September 27: Albina (Kodek) Arko. May their future be very happy, contented and successful! We know that the cadets will remain faithful to their duties in the drill team, even though they are married. So, I, too, wish you loads of luck and happiness, always!

The big excitement of our first appearance in the adorable new uniforms is over with for a while. I am certain the cadets were very pleased to hear so many complimentary remarks made by the spectators present at the fifth annual field day on September 13. Please

accept my sincere appreciation for your co-operation and I'm especially grateful to the mothers for their loyal support to the team.

On September 28th we attended the Marie Prislend Cadets' dance and are looking forward for another visit with them but this time it'll be at our dance, I hope. — In October we attended two very interesting celebrations. On October 12th it was the tenth anniversary celebration of No. 49 at St. Christine's Hall and on October 19th we participated in the parade held by the Little Flower Cadets of No. 47, Garfield Heights at the occasion of the dedication of their staffs and American flag.

The St. Lawrence Cadets are ready to appear at every SWUA celebration in the future and I can safely vouch for every cadet that she'll always bring honor to the team and to our Union. I have complete confidence in their loyalty.

At this time, I have some very interesting news for our sister members and cadets. It is hereby announced that the St. Lawrence Cadets will celebrate their fifth anniversary on November 9th on which date we'll also have the blessing of our staffs. We are hoping to see all the drill teams both at the parade and at our dance in the evening. We assure you a very enjoyable time!

Now a reminder to the St. Lawrence Cadets: we have a meeting every first and third Thursday of the month with our Drillmaster. Remember, cadets, it is your duty to be present on time, which is 7:30 p. m. sharp. I'll be expecting every cadet at the next meeting and also our brides for I know that they have returned from their honeymoon. I forgot to mention before that Theresa went to Michigan and Albina to New York. We know they had a lovely and interesting trip.

In conclusion, I wish to remind you again that we are going to look forward to having a good attendance at

our anniversary celebration on Sunday, November 9, 1941. Greetings to all!
ELINORE HROVAT, capt.

No. 15 Bowlerettes Reporting

After spending a happy week-end together at Geneva, we were very well prepared for the bowling season. It sure went off with a B-A-N-G! Mary Novak hit a 225 game and Julia Turk followed with 201. Keep it up!

Wedding bells will soon be ringing for our former bowlerettes Misses Rose Hren and Anna Kastelic. We wish them the very best of everything!

Congratulations to Mr. and Mrs. F. Duplay on the birth of a daughter who may some day be a very good bowler like her mother Julia Duplay or like her daddy who is a very good rooter. Will be seeing you!

Alice ARKO.

No. 16, So. Chicago, Ill. — As most everybody will say: "It's about time we hear from So. Chicago!" Yes, it's a long time since you've heard from us but we are not sleeping. Things have been happening very fast around here and everyone has been working very hard to make news worthwhile.

As most of the members know, we had the privilege of entertaining the last SWU bowling tournament which turned out to be a great success. Next we had a big benefit party for the Yugoslav Relief fund. We had hoped for a better turnout but most folks seem to think that Hitler will get it before the poor element and that is the reason they won't donate. I visited many places and heard many stories which do not help the matter at all and we should not heed them. Just think if everybody would give one dollar how much more help we would give to the needy instead of spreading harmful propaganda. This war would end much sooner if the people would believe those who are telling the truth. No doubt other branches have the same propaganda to contend with for they seem to be just as slow in getting contributions. Let's all get together and help all we can. Don't be afraid of the "big bad wolf Hitler!" He'll get his punishment before this terrible war is over.

Remember this, dear members, we don't have to send the money over there until things are in better order and that time will come some day, that we all know. Then it'll be impossible to get the money together at once so why not work towards establishing a fund gradually, that is to do our share month after month for the fund must grow since the poor people will be needing it very much. The cause has a great purpose, so let's all give until it hurts. Let's make our contributions the largest of any other organization in the land. Let's all strive towards one goal and that should be: to help the poor unfortunates, victims of war! Our branch will be doing its part, that I assure you!

Next is the biggest surprise of all! We have a new drill team in So. Chicago! There are 26 cadets in the group. We had many meetings in the past but we had no response from our

girls until we bought uniforms. Now we are getting more girls interested every week. The cadets made their first appearance in the procession during the Confirmation at St. George Church. We really had little time to get ready and it meant a lot of work. We have no banner as yet but hope to have one for the next appearance. The Bishop called our cadets "the Irish girls" because the uniforms have green toppers and green hats with white skirts. He mentioned them several times in his address which, of course, made us very proud. (Congratulations!—A. N.)

Attention all Cadets! You are to report for drill practice at Calumet Park gym every Monday at 7:30 p. m. sharp! We are very fortunate in getting a fine instructor, Miss Anderson, and a grand gym at no cost at all to us, so put on your gym shoes and come and join us, we will be glad to have you and your friends among us.

Members, attention! Please attend our meeting Thursday, November 20 at 8 p. m., also please pay your dues by December 15, 1941. We are going to have a new system of bookkeeping in 1942 so we wish to have all assessments paid. We also have to get a new secretary, the old one is resigning. At the November meeting we will have the tickets on hand for our big party. Cadets please come and get yours and a few extra ones to sell to your friends. I urge the members to please help the cadets, they need your assistance now in order to get a good start.

We were very happy to have our dear Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec, Supreme Treasurer Mrs. Josephine Muster and Mrs. Erjavec's family with us at our special meeting on September 22 at which time we got the uniforms for the cadets. Refreshments were served and our president Miss Katie Triller treated us with her famous "kolački."

Wishing all drill teams the best of success in the future and again reminding the members to open their hearts for a more generous response to the Yugoslav relief fund. Greetings to all!

ZORA YURKAS, secretary.

Welcome, welcome, welcome—Cadets of Branch No. 16! We can no longer claim the title of being the only drill team in Illinois. We've got competition. But we are glad. Glad to have company and above all, glad to know that girls of other branches are interested in drill work besides us. Our reporter's sister, Mildred, was in South Chicago one evening recently. Her report was most favorable, stating that you were a fine and most enthusiastic group. We are looking forward to meeting you and to become acquainted. Best wishes for happiness and lots of luck from the

CADETS OF BRANCH NO. 20.

No. 20, Joliet, Ill. — Richards Field, Sept. 19, 1941. — 7:30 p. m. The bleachers as well as standing room filled to capacity—10,000 spectators. The gates were closed. The conductor raised his baton, and the 12th annual Music Festival was on its way with the playing and singing of "My Country 'tis

of Thee" and the unfurling of our Stars and Stripes. Twelve bands marched onto the field, one by one, and played their number. And then we came, "the only Slovene and Slav drill team in Joliet" and the only all-feminine group. Yes, indeed, we were excited. With our hearts beating faster than the beat of the drum, we marched proudly into the center of the field where we performed our drill and then very artistically formed a straight line. In this position we stood at attention during the lowering of the flag. Our formations and our uniforms added up to a response of much applause and felicitous remarks for weeks thereafter. We noticed that the only Slav flag exhibited was our Slovenian flag.

On that very evening before the program commenced, Mrs. Josephine Erjavec, in the name of Colonel Albina Novak, presented our captain Jo Mahkovec with a medal in recognition of her work with the team during 1941. May she continue her good work so that in a few years she may display rows of medals. No doubt her coat would then resemble that of a general in the army.

I almost forgot that at this Music Festival which was held September 19, we wore white stockings for the first time. According to our drillmaster, Mr. Fred Pearson, we now look like a million dollars.

All of the cadets are of Slovene descent except Tillie Pavesich. On her alone rests the responsibility of representing the Croatian nationality in the team. We found her to be a most willing worker and the possessor of a winning and charming personality.

Lest we forget. A token of appreciation is extended to Mrs. Marie Nemanich for allowing us the use of her palms and grass on the float of which you must have read about in the last issue of "Zarja."

The second cadet to be awarded the campaign brooch was none other than our lieutenant, Bertha Planinshek. — Congratulations!

Drills will be held henceforth at the Armory on Wednesday evenings at 7:30 promptly.

To the cadets of Branch No. 10, we express our fondest congratulations. Winners in two successive years they offer strong competition even for us Joliet cadets. Beware!

A birthday salute to Colonel Albina Novak! May smiles and sunshine, joy, laughter and contentment march along with you on this birthday and many more. (Thank you, very kindly!—A. N.)

Wishing you all the joys of a happy Thanksgiving Day, I remain, as always, your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

No. 25, Cleveland, O. — "Suprise!" It really was a surprise for Millie Mahne when she came to a supposed-to-be meeting that turned out to be a party in her honor. The cadets decided to show their appreciation to Millie for her fine services as a faithful captain for two and a half years. It turned out to be a good time for all. Did your neighbors complain, Ann? As Millie and Mary Hrovat walked in, we yelled

"surprise" and Millie was dumbfounded thinking it was for Mary, so she began clapping and saying: Hurrah! Finally she realized it was for herself and then began asking questions: why the party? We presented her with a camera, knowing that she'll always cherish and appreciate the gift. For all the cadets and myself, once again I'll say: Millie, we shall always remember all you have done for us.

Here's another surprise: Our captain Ann Tomazin is going to say "I do!" on Saturday, November 15, 1941, at St. Vitus Church. More news about her wedding next time.

Thanksgiving Day is just around the corner. We won't have any bombs coming down on our heads or be chased out of our homes because we have peace and a great deal to thank our Lord for. Thanksgiving Day is one day we should devote to prayers of thanksgiving. Wishing everyone a joyous Thanksgiving Day!

Many happy returns of the day to Cadet Marge Tomazin who is celebrating her birthday this month. Happy birthday, Marge!

Your wandering reporter,
ELSIE HRASTER.

No. 38, Chisholm, Minn. — During the last few months, we had more rain in Minnesota than we cared for and with winter coming on, we know it'll be plenty cold up here in northern Minnesota.

Many thanks to the Supreme Office for the gift of four dollars which I received as a campaign award. I turned the check to the drill team uniform fund for which the cadets are working very diligently with the hopes of making an appearance in new uniforms in the very near future. I hope the date will soon be announced.

I hereby notify all our members that we do not know the exact day of our monthly meeting which is supposed to be the first Wednesday of the month. We urge you to listen to the radio announcement and also in Church the Sunday prior to our meeting for the definite date. The meeting will be held at the usual place. Please attend!

MARY KNAUS, president.

No. 40, Lorain, O. — At our last meeting October 9, we discussed plans for our dance to be held on November ??, 1941, at our Slovenian National Home, Pearl Ave. and 31st Street. Johnnie Bove, a rising band of Lorain and vicinity, will furnish the music for all our jitterbugs, waltzers, and also for those who just love polkas.

Before I forget, I must tell you about our dance which was held on September 20th. I'd like to thank all who attended from Barberton, Akron, Cleveland, and vicinity. Our dance was a success.

On our sick list is Cadet Bertha Anzel, who is confined at the hospital. We wish her a speedy recovery and to all others who are ill. Our Cadet Jennie Tomazic is getting along splendidly. She will soon be back with her co-members. So come on, Jennie, do your stuff and keep up that good old spirit.

Our drillmaster "Uncle Bill," was at

Thank you, Cadets and Juniors in Cleveland,

for the lovely gift presented me at the 5th Annual Field Day in Euclid Beach park.

I am also very proud of the distinction to be your "Commander in Chief," an honor you so sincerely bestowed upon me.

My love to you all,

MARIE PRISLAND,
president.

a convention in Wisconsin recently. He told a few fish stories, which were very amusing to the girls oh's and ah's.

ALICE DEBEVEC, reporter.

No. 43, Milwaukee, Wis. — Members who have not made returns on tickets, please do so by November 1st or at least a few days before our dance on Sunday, November 9, 1941. We cordially invite our neighboring branches Nos. 12 and 17 to attend our "Zabava" for we'll have a jolly good time together. Members have promised good refreshments, the musicians good music, and the bartenders will keep everybody feeling gay. So come one, come all, to Tivoli hall. Remember the date: Sunday, November 9th, in the evening.

On the sick list are Mary Stusek, Mrs. Schneider and Mrs. Augustine. With best wishes to all!

J. VERBICK.

No. 49, Noble, O. — It is a joy to report that the tenth anniversary celebration of our branch held on Sunday, October 12, 1941, ended with much satisfaction to the officers, cadets and members. We appreciate the assistance rendered by our editor Mrs. Albina Novak in planning the program and also in helping us to carry it out. We started with a banquet held in honor of our charter members which was attended by our Supreme Officers: Mesdames Frances Rupert, Frances Ponikvar, Frances Susel, Josephine Seelye, Major Frances Kurre, Captains Frances Susel, Elinore Hrovat, Josephine Jamnik, and many officers and members of our neighboring branches. Mayor Sims of Euclid was also with us and many other distinguished guests and friends.

The cooks and waitresses are to be complimented on the delicious chicken dinner and the extra fine service that evening.

The banquet was followed by a program on the stage in charge of Mrs. Albina Novak. The cadets participated in the program dressed in pastel shades evening gowns which went over very big with the audience for many a compliment was heard from the guests. Vocal numbers were rendered by Miss Mary Gombach, assisted on the piano by Mrs. Mary Gerl. Miss Gombach sang the "Star Spangled Banner" in the opening exercises and the "Rosary" in the impressive memorial services in memory of the five deceased members

of the branch. During the memorial services, the cadets formed a living cross holding palms and in the center of the cross stood five girls with lighted candles. Captain Mary Ann Intihar read the names of the deceased.

We were also entertained with a medley of popular folk songs by Josephine and Mary Coprich who were accompanied by accordionist Joseph Kuchar. The audience demanded encores with a loud ovation which the singers graciously consented.

The final number on the stage was a beautiful scene depicting the ten years of the existence of No. 49. The cadets formed a lovely picture with Captain Mary Ann Intihar taking the part of SWU Queen. During the scene, Goldie Stefanic brought in a large sign with glittering letters with the good wishes of HAPPY BIRTHDAY NO. 49. Everyone then joined in singing Happy Birthday to No. 49.

Between these acts our charter members and officers were presented on the stage and each one was presented with a gardenia corsage. The program was over by 9 p. m. Dancing to the popular music of Mr. Malovasic as director followed the program. We had a big crowd of young people who had the best time in town that evening.

Congratulations were expressed by the Supreme Officers and Mayor Sims and a telegram of congratulations was received from Mrs. Marie Prislend.

In behalf of the cadets and members of No. 49, I wish to express a most hearty thank you to all the participants and guests with sincere hopes that you will again be with us at our next social affair. The success of this party will always be an inspiration to us!

FRANCES INTIHAR.

No. 50, Cleveland, O. — For the benefit of those who were unable to attend our 10th anniversary celebration, I will give a brief outline of our program, held at the Slovenian Auditorium, Sunday, September 28, 1941, with a concert at 4 p. m. and dancing from 8 p. m.

Mrs. Frances Kurre, president of No. 50, gave the address of welcome in English and how lovely and demure she looked in formal attire.

Mrs. Albina Novak, streamlined and lovely as a picture, was more than just a toastmistress. We all know what a pep-wagon she is, and the things she does and says make us never be in doubt. Believe me she has a magic way that makes us forget our troubles. Mrs. Kurre presented her with an orchid corsage, her favorite flower.

The charter members, distinguished officers and guests were introduced and presented with corsages.

Charter members present were: Frances Bencin, Mary Bencin, Josephine Bencin, Carol Traven, Emma Haller, Antoinette Celesnik, Jennie Suhadolnik and Jo Seelye.

After this introduction I was surprised with a beautiful Bulova watch, a gift from members of No. 50, and to say I was surprised is stating it very mildly. I was dumbfounded. I wish to express my thanks for the beautiful remembrance to all the mem-

bers of No. 50. Thank you, dear members. Thank you again and again and may the Good Lord bless and keep you.

Ann Smolik was also presented with a corsage for being a diligent ticket seller.

Our recording secretary Mayme Marin, looking just as sweet as can be in formal attire, gave a recitation in Slovenian, followed by Esther Zugel with a toast to the American Flag, my daughter Arlene presenting the American Flag. Then followed the concert.

Mrs. Louise Mlakar, our past secretary, sang the opening number in her beautiful soprano voice.

We were highly honored with rendition of beautiful songs by our popular opera singer Mr. Anton Subelj, who entertained us with several numbers in his most artistic and charming way.

In the tableau tribute was paid to our two deceased members, Agnes Zobec and Frances Tillis. Mr. Subelj sang the "Our Father." This was very touching, indeed.

Our sextet: Molly Frank, Louise Mlakar, Carol Traven, Josephine Bradach, Anne Dekleva and Rosalia Jerman all good singers, kept us spell-bound.

After a brief intermission we had a soprano solo by Irene Jazbec followed by Anton Subelj and the sextet.

A thunderous applause came from the audience demanding more and more, and they weren't satisfied until Mr. Subelj re-appeared several times and with more singing.

The accompanist was Mrs. Vera Milavec-Slejko and she is a great artist.

The finishing number was the Birthday Cake, depicting the 10 years of Branch No. 50 with girls in flowing gowns in circle holding lighted candles, Mr. Subelj singing "Happy Birthday" with the sextet and the audience joining in. The telegram from Mrs. Marie Prislant congratulating us on the program and extending best wishes was received most gratefully.

It truly was a great program and everyone enjoyed every minute of it.

Outstanding credit for the success of this distinctive and unique affair goes to Mrs. Novak and Frances Kurre who worked so hard and in behalf of Branch No. 50 I wish to express my appreciation to all who have helped in any way to make our 10th anniversary the success it has been. Thank you, one and all!

JO SEELYE.

No. 57, Niles, O. — This is your roaming reporter back on the air, so tune in and listen!

On October 2nd we had a brief business meeting at which time we discussed plans for the dance. The attendance was rather poor. By the time this edition is printed, our Masquerade dance will be a past affair. Here's hoping it is successful.

Justine Logar was the recipient of the monthly award again this month. (I wonder if she carries a lucky charm.) This is No. 57 signing off.

MARY FRANCES PEKAROVIC,
recording secretary.

No. 87, Pueblo, Colo. — Through the Zarja, I wish to extend my sincere thanks to all those who helped make

my trip in the East pleasant and unforgettable. During my trip, I had the privilege of meeting some of our Supreme Officers and must admit that we have some wonderful personalities among them.

In Chicago I stayed with Mrs. Mary Tomazin for a few days; in Joliet with Mrs. Josephine Erjavec, and in Cleveland with Mrs. Frances Ponikvar. I also met Supreme Treasurer Mrs. Josephine Muster. I shall always cherish making these acquaintances.

After the SWA convention in Chicago, my father and I decided to do a little sightseeing and so on Friday morning, August 29, together with Mr. and Mrs. Joseph Ponikvar of Cleveland, we boarded a train for Joliet, Ill. There we were welcomed by Mrs. Josephine Erjavec who invited us to her home, where we met Mr. Erjavec and her three lovely daughters, Olga, Mildred and Jonita, who were just putting the finishing touches to the beautiful SZZ float which was to be entered in the St. Joseph's Golden Jubilee parade on August 31. I certainly wished to have stayed for the festivities because our beloved Rev. Cyril Zupan, formerly of St. Mary Parish, Pueblo, and Mr. John Germ, Supreme President of KSKJ were participating in the ceremonies. But, we just couldn't make it.

While in Joliet, I also had the privilege of meeting Miss Josephine Mahkovec, captain of the No. 20 Joliet Cadets. Jo and I had a nice long talk about drill team difficulties. I found her to be an amiable person and the Joliet Cadets are very fortunate in having such a capable leader. As a true Westerner would say: "Now, there's a girl what's got the makin's of a real captain!"

I've had a wonderful experience meeting all of these interesting people and I wish that every member of S. W. U. A. could have the same privilege because it makes you appreciate being a member of a grand organization and it's an inspiration to continue working harder towards the betterment of the branch in your own community. It was good to see that true SWUA spirit throughout the jurisdiction.

It has always been my desire to witness an annual field day and much to my regret, I was in Cleveland the first week in September instead of the second week, since September 13th was the time set for this great event. It may be long before I have another opportunity of traveling but I shall be hoping to have my desire of being at a field day come true.

In behalf of my father and myself I would like to express most hearty thanks to Mr. and Mrs. John Hovevar, Mr. and Mrs. Joseph Mlakar, Mr. and Mrs. Anthony Zalenik, Mr. and Mrs. John Pezdirtz, Mrs. Margaret Kogovsek and Mr. John Pelc, all of Cleveland, Ohio.

I wish to thank the Supreme Officers for the award of thirty dollars which was received by the St. Mary Cadets. — Greetings!

FRANCES KRALL.

"Hyah, pal, did you have your hair cut?"
"No, I washed it and it shrank."

Prijatel-Burin

Mr. and Mrs. Sam Burin, Sr., announce the marriage of their daughter Margery to Mr. Philip Anthony Prijatel, son of Mr. John Prijatel. The wedding took place in St. Mary's Church, Pueblo, Colorado, on August 16, 1941, at the 8 o'clock Mass. Rev. Father Paulinus Hammer, O.S.B., officiated. Mrs. Dorothy Meister was the organist and Miss Frances Mesner was the soloist.

The bride had as her attendant her sister Miss Mary Burin, and the best man was Ralph Prijatel, brother of the bridegroom.

The bride wore a white satin gown made with a sweetheart neck, long sleeves and a train. Her veil was tulle made with a coronet of pearls. It had a train edged in lace. Easter lilies tied with a white satin bow and streamers were carried by the bride and she wore a gold cross with chain about her neck.

The maid of honor wore a gown of shell pink trimmed in sky blue. She wore a crown made of tiny flowers in contrasting shades with her gown. A tulle veil was arranged over the crown which fell to the shoulders. Her bouquet was fashioned of pink roses and sky blue sweetpeas.

After the ceremony a breakfast was served to the bridal party and close relatives of the couple.

Mrs. Prijatel was born and reared in Pueblo. She attended St. Mary's School and Pueblo Catholic High School. She is a member of Branch No. 87 SWU and St. Mary Cadets. She is the leader of the baton twirlers in the team and is a charter member of the Branch.

Mr. Prijatel was born and reared in Pueblo and attended St. Mary's School and Western State College of Gunnison, Colorado. He was a player on the football team of the college. He is employed at the Colorado Fuel and Iron Company.

Mr. and Mrs. Prijatel are making their home in Pueblo. We wish them every happiness and many years together.
D. J. M.

No. 95, So. Chicago, Ill. — After a lengthy illness, our president, Mrs. Mary Markezich, is once again with us and aptly expressed her happiness at being able to conduct meetings. Our happiness at her presence was clouded somewhat when we learned that Mesdames Bandera and Alevojvodic were ill.

Plans for the dance to be held on November 23, featuring one of the leading orchestras in the Calumet region, are well under way under the energetic management of an industrious and progressive committee, namely: Mesdames Corich, Garvey, Ziganti, Mesin, Desulovich, Turica, Zagar, Plesha, Tumpich, Dujmovich, Tomich, Kearns, Bozich, Markezich and Miss Miskulin.

Those appearing on the WLS Spelling Bee program were: Mesdames Kathryn Garvey, Estelle Dragash, Mildred James, Mary Plesha and Misses Bernadine Novakovich, Mary C. Miskulin, Mary Novakovich, Mary Sprenak, Mary Ann Zagar and Mary Preshan. First prize was awarded to Miss Mary C. Miskulin, second prize to Mary Novakovich, and third prize to Kathryn Garvey. The prizes were donated by the participants and special appreciation and thanks is extended to those, who although not being members, made the contest possible.

MARY C. MISKULIN, treas.

ARMISTICE DAY

Armistice Day was first celebrated on November 11, 1918. Although it was somewhat dimmed by the fact that the signing of the Armistice had been erroneously announced and unrestrained festivities had taken place three days

before, November 11, 1918, was fittingly celebrated by joyous demonstrations throughout the Allied armies and in every city, town and village of the Allied countries. November 11th was first designated as a national holiday in the United States in 1921 out of respect to the unknown American soldier, who was buried in Arlington Cemetery.

Quotation

My first wish is to see the whole world at peace and the inhabitants of it as one band of brothers, striving which should contribute most to the happiness of mankind.—George Washington.

THANKSGIVING

I think God loves simplicity,
He knows that simple things are best—
And, oh, somehow it seems to me
That on this day of peace and rest
He smiles above each meeting place,
Each home that waits, with doors flung wide,
Each table, where folks murmur grace,
Each glowing, friendly fireside.

Though other days hurry by,
This day calls out across the miles;
And God, who watches from on high,
Reads beauty into wistful smiles,
Reads loveliness into each glance . . .
He watches dreams, long still, awake
In eyes that seldom glimpsed romance,
In hearts that life has tried to break.

There is so much of strife and pain
Of greatness lasting for an hour!
This day is sunshine after rain,
Is like an everlasting flower.
Of all the days of all the year,
God loves this one and holds it fast,
A simple day of family cheer,
When wanderers come home, at last.
—Margaret E. Sangster.

Selected by Doris:

CATHOLIC GIRLS' QUESTION BOX

A friend of mine says that the story of Eve eating an apple in the Garden of Eden is only a myth; that there was no fruit, only the knowledge of good and evil. Another friend claims it all transpired as described, that Eve ate of the apple and gave it to Adam. Will you please tell me which of these views is the correct one?

Both err in thinking that there was question of an apple or apple tree. The kind of fruit or what would be the equivalent now, is nowhere stated in the Book of Genesis, the first Book of the Bible. There were all kinds of beautiful trees in the Garden of Eden, but in the midst of these stood two, the Tree of Life and the Tree of Knowledge of good and evil. It was the fruit of the latter that Adam and Eve were forbidden to eat. The traditional view of the Church concerning the narrative of the creation of man is that it is not mythical but historic; his test and failure in Paradise were as real as his creation by God; the main facts described in the early chapters were actual facts and occurrences, not imaginary happenings or allegories, or symbols or legends. Regarding this point the Biblical commission has said that there is not solid justification for those systems of Scriptural interpretation that would do away with the literal and historic sense of the first three chapters of Genesis. Your second friend, therefore, excluding the apple, had the correct view on that most ancient and fatal event.

My parents died many years ago, so I would like to know if at Mass I should continue to pray for them at the Commemoration of the Dead. If they are already in heaven, wouldn't my prayers be useless?

How long souls remain in Purgatory or to what degree they undergo sufferings we do not know, but Holy Mother the Church does tell us that we may aid them by way of suffrage. Hence, it is proper to continue our prayers and offerings of Mass for our departed, leaving it all to the wisdom and mercy of God. No prayer is lost. If those for whom we pray have been released from Purgatory, God will use our supplications for some other needy soul or for our own benefit.

ANNOUNCEMENT OF A GENERAL REFERENDUM

As a result of the resolution which was adopted at the meeting of the Supreme Board of the SWU, July 19, 1941, in Joliet, Illinois, and which was unanimously ratified by all the remaining Supreme Officers, a general referendum, according to the By-laws, article 27, pages 54 and 55, will take place at all the branches. The vote is to be held from November 1 to December 30, 1941.

This general referendum is being held in order to obtain a decision in regard to the following: whether or not the coming convention be postponed for one year, therefore convening in May 1943; and in event of postponement, to confirm the right and authority of the present Supreme Board to continue in its position for another year, since its term ends July 1, 1942.

It is known to the delegates of the last convention, that

those assembled desired that conventions be held every four years, thus eliminating expenses. At that time there were many obstacles. But since they no longer exist, a general vote will take place so that the members will have an opportunity to express their opinions.

Therefore, at the meeting, the president of the branch should read to the members the referendum which will be sent to her, whereupon the vote may be cast. The secretary then notes on the ballot the number of members in favor of postponement, and the number in opposition, after which the ballot is signed by the president, secretary and treasurer. The secretary completes it with the date on which the meeting was held and sends it at once to the home office in Joliet, Illinois.

For the Slovenian Women's Union:

MARIE PRISLAND, president,
JOSEPHINE ERJAVEC, secretary.

FIFTH ANNUAL FIELD DAY

THE ANNUAL FIELD DAY held by the united drill teams and branches of Ohio on September 13, 1941, at Euclid Beach Park, Cleveland, Ohio, met with great success for the fifth consecutive year. The program of the day included amusement rides and races for the children and adults but the main attractions were in the evening, beginning at 7 p.m.

The attendance this year was greater than in the past years and it was a pleasure to have so many out of town guests among us. Our beloved Supreme President Mrs. Marie Prislund was our guest of honor for the day. With us were also the following Supreme officers: Mrs. Mary Coghe, Mrs. Frances Rupert, Mrs. Anne Petrich, Mrs. Frances Susel and Mrs. Josephine Seelye, and two members of our Youth Board, Mrs. Albina Uehlein and Miss Molly Sumich.

The visiting drill teams without a doubt added much to the completeness of the occasion. Among us were the following teams: the Pittsburgh Cadets, No. 26; the Barberton Cadets, No. 6; the Trumbull Cadets, Nos. 55-57; the Lorain Cadets No. 40. These teams brought many visitors with them whom we were very happy to meet. To all these we feel much indebted for their fine sportsmanship and all around co-operation. We know it takes money to travel and that is why we appreciate their many sacrifices and we hope to return the same favor to them when opportunity presents itself.

Before the program began, the visiting Supreme officers were escorted to their seats of honor on the stage by the cadets, that is a representative of every drill team taking part in the events. On the stage were also many other distinguished guests among them Colonel and Mrs. Mirko Burja of Washington, D. C.; Mr. James Debevec, editor of the Ameriška Domovina Slovenian daily newspaper; Mr. Anton Subelj, opera singer; Yugoslav Consul, Dr. James W. Mally; former Judge Frank J. Lausche, Mr. Anton Grdina, Mr. Anton Vehovec, City Councilman; Mr. and Mrs. Joseph Plevnik, Mr. and Mrs. August Svetek and many others.

The first part of the program was dedicated to our juvenile division. First was a pageant in which over a hundred juniors took part. They danced into the spacious hall in couples dressed like farmers and darling farmerettes, and together they performed various dances. This was followed by a competition in folk dancing between the No. 10 and No. 14 junior groups. There were 12 couples in each group dressed in Slovenian National costumes (like boys and girls). Accordion music was furnished for No. 10 by Frankie Kapel and for No. 14 by Vinko Globokar. Both young boys but very good musicians. These groups were to be judged by popular applause, but since they were both doing their very best, it was decided that both groups be awarded trophies. The first trophy a gold plated loving cup was presented to Mrs. Globokar and the second to Miss Susel, the two instructors of these groups, by honorable Consul Dr. James W. Mally.

The highlight of the pageant had a historical significance, pertaining to the 15th anniversary of the Union. Fourteen couples of juniors ranging in sizes from the smallest to the tallest carrying large wheels with numbers from 1 to 14 seemed like hitched to a wagon on which was a lovely young girl of fifteen (Miss Betty Plevnik) dressed in a gorgeous silk Slovenian national costume, the headpiece was decorated with gold motives and it belongs to Mrs. Plevnik and was brought here from Yugoslavia several years ago. In her hand she carried a large glittering sign with a number 15 and the letters SZZ. On each side of the wagon was a flag, the American and the Slovenian colors, and in the center a glittering emblem of our Union. She stood proudly on this wagon which was pulled in by the juniors and taken around the hall in a most impressive way, while the orchestra played a medley of the most popular Slovenian waltzes.

Next on the program was the grand march in which all the drill teams and junior SWUA circles took part, led by four cheer leaders dressed alike with large letters. They all stopped in straight lines in the center of the hall and faced the stage. The flagbearers raised the American flags and presented them in front of the stage. Then all the cadets joined in singing the Star Spangled Banner, led by Miss Irene Jazbec. The cheer leaders next shouted a few yells and they had a very special one for our President Mrs. Marie Prislund who was then presented with the highest honor from the cadets that of being made Commander-in-chief of the drill teams. Mrs. Prislund graciously accepted the title and a medal was pinned on her by Captain Mrs. Frances Kurre. Captain Frances Susel also had a mission to perform and that was to promote Captain Frances Kurre to the title of Major of all the drill teams and she was presented with a special pin with her initials and the word MAJOR engraved on the guard. This was followed by another big surprise. It seemed as though things must happen in threes in order to be complete. At this time Major Frances Kurre stepped forward again and presented the writer with a beautiful "Lady Elgin" wrist watch. This really was a surprise for the writer which she will never forget and will always cherish the gift as one of her dearest treasures. At this time former Judge Frank J. Lausche, who is a candidate for the office of Mayor of the City of Cleveland was presented and gave a brief and very impressive address. (Give him your vote Nov. 4.)

Next in line was competitive drill work and while the cadets were being lined up in their respective places to come in for competition, the junior circle of No. 25 had a five-minute drill which was very well performed and their captain, Sophie Baraga deserves an honorable mention on her splendid accomplishment. These girls range from 8 to 12 years in age.

Ten drill teams took part in competitive work. The four out of town teams, mentioned in the first part of this report and the following Cleveland teams: Frances Susel Cadets, No. 10; the St. Lawrence Cadets, No. 15; St. Vitus Cadets, No. 25; St. Christine Cadets, No. 32; St. Mary Cadets, No. 41; and the Marie Prislund Cadets, No. 50. Each team was given seven minutes time for demonstration. There were five judges: two officers of the U. S. Marines, one Army officer and two ladies, both drill-masters for many years and who know drill work from A to Z. The judges were very alert and also keen in judging. Competition lasted until about 9:30 p. m. Dancing then followed. Music by Louis Trebars' Orchestra.

Eleven o'clock was the time set for the announcement of winners. Everyone waited with anxiety to hear the results. The highest number of points, 97.7, were given to the Frances Susel Cadets, No. 10, this honor coming to them for the second consecutive time.

Our Supreme President presented each cadet of the winning team with a beautiful gold medal, and also to all the captains of the teams participating in the events. The largest number of cadets in one team was the No. 15 team. The St. Lawrence Cadets number 36 members and Captain Elinore Hrovat was presented a beautiful trophy for the distinction of being captain of the largest team in Ohio.

I could go on and on telling you about the many interesting happenings of the day but space does not permit at this time. I know this, that everyone had a very enjoyable time and also learned many new things for the next time. Whatever any one contributed towards this big occasion, will always be greatly appreciated. It is sincerely hoped that the cadets and members will continue in this work with more enthusiasm year by year. For our sixth annual field day, we hope to have all of the SWUA drill teams participating. That would be a glorious triumph! Thank you a million times, everyone!

Ever grateful,

ALBINA NOVAK

FORMAL MILITARY BALL

December 26, 1941, is the date set for the second Formal Military Ball under the auspices of the united SWUA drill teams of Cleveland. It'll be held at the Slovenian Auditorium, 6517 St. Clair Avenue.

We cordially invite all the members to attend for this will be the outstanding dance of the season! Music by Johnnie Pecon's orchestra. Admission 35 cents.

Many of our soldiers and sailors will no doubt be home for Christmas holidays and this will be one big event for them. Girls, write to them and invite them to join us!

Emma Shimkus:

Fashion News

Designers must have foreseen a shortage of silk because a year ago lightweight wools made their first appearance in several styles. Since then it has come to town. Today you can choose an evening gown, afternoon dress or a daytime frock in wool. The most drastic change is seen in trimmings. You can have your choice of gold braid, embroidery, sequins and paillettes.

Bright colored dresses will be ushered in with the fur coat, orange, yellow, tomato red and teal blue with brown fur; purple, rose, raspberry and taupe for black furs. Billowy sleeves, unpursed pleats set in belts and folds that turn inward are slenderizing and wear well under these coats.

Kimono sleeves carefully padded and eased by an underarm gusset look different from the old ones and fit much better. — Raglan sleeves, no matter how rounded, are also padded to give that broad look to the shoulders.

The black dress changes its personality every time you turn around.

A nice surprise is black silk crepe trimmed with insets of black satin. For that special occasion black takes on a festive air with a shell pink yoke of satin heavily beaded. A black velvet dress is trimmed with turquoise beading.

An important feature in the two-piece dress is gathered fullness in either the skirt or jacket. Two pieces go right on being popular.

Purple and taupe are not new colors but you will find them this season in clothes that are the last word in the fashion story. — Fuchsia and red are the suggested shades for accessories to wear with purple, and black, taupe and brown with taupe.

Do not take soaps and cosmetics for granted. Read the labels and you will know that most soaps are good. But there are many types of skin. So for dry skin use an oily soap and cold cream that is soft and fluffy to cleanse it with. For oily skin most any kind of soap can be used, but be sure to use the liquifying type of cream, it melts instantly and will not add greasiness.

The best way to avoid most pimples and skin blemishes is to avoid constipation.

Selected by Anne Petrich:

HOME-MAKING

TURKEY ROASTING

For turkey roasting temperature should begin at 500 degrees F. and should remain at that point for about 15 minutes that the surface of the meat may be seared, reducing to 375 degrees for remaining roasting period.

If you have a deliberate carver in your family, keep the vegetables hot in the kitchen until the first signs of serving the first plate. If you have covered vegetable dishes it is a good idea to use them, heating both the dish and the cover.

Make twice as much gravy as you think necessary. You will need plenty to serve with left-over turkey, dressing and potato cakes. What remains can well go into soup, but refrigerate gravy thoroughly and quickly, for it is a great picker-upper of germs.

CHESTNUT DRESSING

- 3 cups chestnuts
- 2 cups dry bread crumbs
- 1 cup hot water
- 2 teaspoons minced parsley
- grated rind $\frac{1}{2}$ lemon
- $\frac{1}{2}$ cup melted butter
- 2 teaspoons salt
- $\frac{3}{4}$ teaspoon pepper

Cook the chestnuts either by roasting or boiling — the simplest way to prepare them is to cut a slit in each with a pointed knife and place them in a moderate hot oven till very thoroughly heated so that both outer and inner skins can readily be removed, after which simmer in the water which is subsequently used in moistening the dressing; or if preferred, substitute stock for the water. When the nuts are tender, press through a sieve or chop finely and add to the remaining ingredients.

SAGE and ONION DRESSING (for Duck)

- 2 cups mashed potato
- 2 cups cooked chopped onion
- 1 tablespoon powdered sage
- $\frac{1}{4}$ teaspoon paprika
- 1 teaspoon salt

See that the potato is free from lumps, add the onion, sage and seasonings and blend thoroughly.

Coarse bread crumbs or crusts of bread softened in water and then thoroughly squeezed, may be substituted for the potato if desired.—All measurements level.

Plum Pudding

- 5 oz. finely chopped suet
- $\frac{1}{2}$ cup sugar
- $2\frac{1}{2}$ cups bread crumbs soaked in
- 1 cup scalded milk
- $\frac{1}{2}$ cup dark corn syrup
- 3 tbsp. fruit juice
- 4 well beaten eggs
- 1 tsp. salt
- $\frac{1}{2}$ cup flour
- 2 tsp. baking powder
- $\frac{1}{2}$ tsp. nutmeg
- $\frac{3}{4}$ tsp. cinnamon
- $\frac{1}{2}$ tsp. cloves
- $\frac{1}{4}$ tsp. mace
- 2 cups seeded raisins cut small
- $\frac{1}{2}$ lb. citron sliced
- 2 cups currants
- $\frac{1}{4}$ cup blanched almonds cut into strips

Sift together the flour, salt, baking powder and spices. Cream the sugar with suet. Add the soaked crumbs, syrup and eggs, then the dry ingredients and, last, the floured fruits, and nuts. Mix well. Steam 6 hours in oiled molds. Figs or dates cut into strips and chopped, candied orange peel may replace some of the other fruits.

Pumpkin Pie

- $1\frac{1}{2}$ cups steamed and strained pumpkin
- 2-3 cup brown sugar
- 2 eggs
- $\frac{1}{2}$ tsp. salt
- 1 tsp. cinnamon
- $1\frac{1}{2}$ cups milk
- $\frac{1}{2}$ cup cream

Mix ingredients together and bake in one crust. This pie is especially good baked in gingersnap pie crust.

HELPFUL HINTS

Iron a piece of starched net over the hole of a torn lace curtain, instead of stitching or darning.

Beat egg whites for cakes at the time they are to be used. If allowed to stand some of white will go to the bottom of bowl and if this is put in cake it will make cake tough, so beat and use immediately.

If your meat chopper is stiff or hard to turn, take a medicine dropper and put a couple of drops of mineral oil on parts; it will work better than ever.

Sew in your woolen sweater sleeves old silk stockings. Your arms will be most comfortable.

Bathe every other day at least but do not stay too long in a warm bath. It may feel good while you are in it but you will feel better and look better afterward if the bath is not too warm.

When you walk, hold your shoulders erect. When you sit, do not hold one shoulder higher than the other.

Do not allow your skin to become too dry. Dryness makes wrinkles.

SPECIAL AWARD

December 1st is the date our new membership drive opens! Any member securing 15 new members in December will receive a special award from the Headquarters. The number of members secured in December will also count in the final results of the campaign which will close May 31, 1942.

On December 19th our Union will be 15 years old. Therefore, it behooves every branch of our Union to do something for the progress of the organization in December. It would be wonderful if every branch would strive for at least 15 new members in December. Let us make December a red letter month of 1941!

HAPPY BIRTHDAY . . .

. . . to Mrs. Lillian Kozek who celebrates it on November 8, to Miss Molly Sumich celebrating on November 20, to Mrs. Frances Tomsich celebrating November 27 and to ye editor on November 5.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

Albina Uehlein,
President Juvenile
Department

DEAR JUNIORS:

Field Day seems like it was a long time ago, but I must mention how wonderfully all the juniors performed and how lovely they all looked. I have noticed one thing in particular and that is that the little girls seem to be getting bigger and bigger although the faces were very familiar to me from the time we first met. It won't be long when we'll be seeing these very girls marching in line with the older drill teams.

I wish to thank our editor for the sincere wishes expressed to my husband and myself in the last edition. It was lovely of so many members to remember us with messages of congratulations. Thanks to everyone!

Gosh! Just think, Christmas is just around the corner again. It doesn't seem so long ago that it was here. Oh well, we all like Christmas anyway and it is really something to look forward to for getting all kinds of lovely remembrances is very interesting.

It is very encouraging to note that our juvenile department is making fast progress in the communities where we have adult branches of the Union. At this time I have a special appeal to make to all our loyal members.

We have all read about a new membership drive starting on December 1st and we also have been told that our Union was founded in December, 1926. And here's what I would like to ask of you, my dear juniors: Will you make it your point to ask your girl friend to join the group of which you are a member and then go and see her mother and tell her how pleased you'll be

if she will allow her daughter to join our big Union. You may find it a little hard at first to convince your friend and her mother how important it is for all of us to have a large group of juniors. But I assure you, that if you'll tell your friend and her mother all about the many things we offer to our members, they'll both get interested and the next thing you know, you have met with success and then you can go proudly to the secretary of your branch and tell her that you have a new member! That will really be the loveliest Christmas present you could ever offer to our organizer and for 15 years Supreme President—our beloved Mrs. Marie Prislund. Let us make her very happy this coming Christmas and we can do so with little effort and which will mean so much to all of us. So let us give this appeal a little consideration and just make a plan which we'll carry out the first week in December. Remember this, so you'll know how to approach your friend and her mother. We accept girls from 4 to 14 years of age and they pay only ten cents each month. In case of death, of course, we don't want anyone to die, but we never know what our destiny is, then the organization will pay up to one hundred dollars as a funeral benefit. Really, I don't know why you should have any trouble convincing your friend that to belong to our Union is a great pride for every Slovenian girl, so why not join us.

Here's something for you as a Christmas present. According to the resolution which was approved by the Supreme Officers, the juniors who are

already members of our Union will get a free assessment in December as a present from the organization. Just think, you are a member for only a short time and already the organization is giving you a present. Thank you, officers, in behalf of the junior members.

I would like to leave one more thought with you, my dear juniors: In November we will celebrate Thanksgiving Day. This should be a big day for all of us. Let us thank our God, the Giver of gifts for all the fine things in life that He gives us every day—day after day. Also thank Him for giving us America!

In closing, I wish every junior loads of happiness and the best of everything!

URNA NEŽIKA

Father (facetiously): Don't you think our son gets his intelligence from me?
Mother (likewise): He must have. I still have mine.

Jones: To whom were you talking for a whole hour at the gate?

Mrs. Jones: That was Mrs. Smith. She hadn't time to come in.

The movie usher was in the dentist's chair.

Dentist: Now, Miss, which tooth is giving you all the trouble?

Usher: Second from the left in the balcony.

A man wanted to ship some limburger cheese and conceived the idea of putting it in a coffin. At each stop he would walk up to the baggage car to see that everything was all right. At one of the stops the baggage man inquired, "Is this a relative of yours?" "Yes, it's my brother," answered the traveler. "Well," said the baggage man, "you don't need to worry. He's dead all right."

YELLS

SWU! SWU!
Who are, who are, who are you?
We are the girls who do our best,
Are we loyal. Yes, Yes, Yes.

November 11

MY COUNTRY

I am an American.

I love my country because it stands for liberty and against all forms of slavery, tyranny, and unjust privilege.

I love my country because it is a democracy, where the people govern themselves and there is no hereditary class to rule them.

I love my country because it asks nothing for itself it would not ask for all humanity.

I love my country because the only use it has for an army and navy is to defend itself from unjust attack to protect its citizens.

I love my country because it is the land of opportunity; the way to success is open to every person, no matter what his birth or circumstances.

I love my country because every child in it can get an education and more money is spent on training children

here than in any other country.

I love my country because women are respected and honored.

I love my country because we have free speech and a free press.

I love my country because it interferes with no person's religion.

I love my country because its people are industrious, energetic, independent, friendly and have a sense of humor.

I love my country because its heroes are such charming characters as George Washington and Abraham Lincoln, who loved to serve and to rule.

I will serve my country in any way I can. I will strive to be a good citizen, and will not do anything nor take part in anything that may wrong the public.

I wish to live for my country.

If need be, I will die for my country.

V SPOMIN NAŠIH UMRLIH ČLANIC OB 15-LETNICI S. Ž. ZVEZE

Večkrat sem prejela od tajnic naših podružnic prošnjo, ako imamo v glavnem uradu seznam umrlih članic njih podružnic, ker bi rade imele imena ob času, ko obhajajo obletnice. Ker pa nisem imela na rokah nikakega rekorda o umrlih članic, radi tega jim nisem mogla ustreči, toda letos, ko pa obhaja naša organizacija 15 letni jubilej, sem se pa posebno zavzela dobiti imena vseh umrlih članic, od začetka do danes, katera sem uvrstila v posebno knjigo. Sedaj imamo seznam vseh umrlih članic od prve do zadnje podružnice. Na ta način bom lahko ustregla zahtevam naših tajnic, kakor tudi izpolnila željo večjim članicam s tem, da bodo imena priobčena v Zarji.

Ko boste čitale imena naših umrlih članic, se boste zopet spominjale nanje. Nekatere so bile ustanoviteljice vaše podružnice, druge ustanovne članice, nekatere zopet odbornice, katere so skrbele vsa leta za napredek Zveze, ter postavile Zvezo in pa vašo podružnico na lepo mesto, kjer danes lahko nadaljujete njih delo. Mnogo imen vas bo zopet spominjalo na pridne agitatorke, katere so se tako vneto trudile in se odlikovale v raznih kampanjah Zveze. Zopet druge so se udeležile kot delegatkinje raznih konvencij, lepo število je pa bilo dobrih in skrbnih mater, ter pridne gospodinje. Na vse te je naša Zveza ponosna ter bo častila njih spomin na vekomaj.

Ob tej priliki bi rada opomnila tajnice naj si imena prepišejo, ko pride njih podružnica na vrsto, da imajo takorekoč seznam umrlih za vsak slučaj od svojih podružnic.

Slovenska ženska zveza se vedno spominja na svoje umrle članice s hvaležnostjo, zavedajoč, da so bile naše zveste sotrudnice ter delovale za blagor Zveze.

JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica.

* * *

IN MEMORY OF OUR DECEASED MEMBERS

At various occasions I would receive letters from our secretaries asking me for the list of their deceased members. As no such record was kept, I have been unable to favor the request. But this year our organization is observing its 15th anniversary, so I made up my mind to give special attention to this matter and compiled a complete record of all deceased members in the 15 years of our existence and listed them according to their branches. The work has been strenuous but at the same time I was aware that such a record would be appropriate at various times and especially when a branch celebrates an anniversary, where it is a custom to remember its deceased members.

I now have such a "death register" ready for publication in the Zarja. Every member will no doubt be interested in the names of the deceased in her particular branch.

When reading the names of our beloved deceased members, we will remember some of the organizers of our respective branch, also charter members, officers and members who have worked so diligently for our branch. Then again, some of the active campaign workers, members and dele-

gates who have attended various Zveza conventions and many mothers and good housewives, who once have strived for the success of our Union. To all of these our organization is most thankful, and we honor their memory.

I would like to suggest to the secretaries that they copy all names of their own branch that they may have them on hand when occasion calls for them.

Slovenian Women's Union at all times gratefully remembers its deceased members, that is why I am listing the following names at the commemoration of our 15th anniversary.

JOSEPHINE ERJAVEC.

* * *

UMRLE ČLANICE SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

Naj v miru počivajo

PODRUŽNICA ŠT. 1

Ime članice	Umrle
1. Jerale, Anna	3. februarja, 1930
2. Sebanz, Anna	2. septembra, 1933
3. Zupancic, Josephine	9. marca, 1937
4. Rasbornik, Mary	13. maja, 1937
5. Gruden, Mary	1. junija, 1938
6. Erzen, Margaret—ustanov. članica	1. februarja, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 2

1. Laurich, Mary	2. aprila, 1930
2. Kosmach, Anna—ustanovna članica	3. decembra, 1932
3. Schonta, Katherine—ustanov. članica	9. maja, 1933
4. Kremesec, Mary	8. junija, 1934
5. Skala, Antoinette	20. decembra, 1934
6. Schiller, Anna	22. februarja, 1936
7. Kobal, Mary—ustanovna članica	17. oktobra, 1938
8. Kordesh, Elizabeth	1. januarja, 1940
9. Mikush, Fanny—ustanovna članica	18. marca, 1940
10. Nahtigal, Johanna	8. aprila, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 3

1. Kastelic, Tina	10. junija, 1930
2. Bradich, Karoline	25. julija, 1930
3. Prelesnik, Agnes	24. junija, 1932
4. Dremelj, Frances	7. septembra, 1932
5. Mesojedec, Mary	23. novembra, 1932
6. Lest, Johanna	20. novembra, 1933
7. Fatur, Ivana	15. decembra, 1934
8. Gorsich, Pauline	9. februarja, 1935
9. Jaklevich, Barbara	27. februarja, 1935
10. Mohar, Vera	27. oktobra, 1935
11. Petric Frances	25. oktobra, 1935
12. Hiza, Katherine	18. aprila, 1936
13. Jaklic, Josephine	24. aprila, 1936
14. Prijatelj, Frances	4. januarja, 1937
15. Mohar, Catherine	3. julija, 1938
16. Besal, Frances	6. decembra, 1938
17. Egan, Margaret	31. oktobra, 1938
18. Jesih, Vera	18. septembra, 1939
19. Zaletal, Mary	25. maja, 1940
20. Clark, Helen	1. junija, 1940
21. Boitz, Frances	15. maja, 1940
22. Bobek, Caroline	9. julija, 1940
23. Mehle, Margaret—ustanovna članica	9. avgusta, 1940

Ime članice Name	Umrla Date of Death
PODRUŽNICA ŠT. 4	
1. Zalonis, Mary	28. junija, 1936
2. Planton, Mary—ustanoviteljica	24. novembra, 1936
3. Tercek, Anna	11. februarja, 1941
4. Herbst, Johanna	30. aprila, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 5	
1. Bozic, Ivana	22. julija, 1928
2. Rinani, Matilda	26. maja, 1935
3. Perkovich, Augusta	11. oktobra, 1935
4. Zunk, Mary	7. julija, 1936
5. Zgonc, Josephine	24. januarja, 1937
6. Tramte, Frances	14. decembra, 1938
7. Stonich, Katherine	9. marca, 1941
8. Koren, Anna—ustanovna članica	6. maja, 1941
9. Turk, Mary	25. julija, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 6	
1. Zagar, Angela	16. maja, 1935
2. Ambrozich, Angela	2. julija, 1935
3. Jevc, Mary	23. septembra, 1936
4. Krancz, Cecilia	9. januarja, 1937
5. Brunski, Anna—ustanovna članica	22. maja, 1937
6. Kumse, Jennie	30. julija, 1938
7. Prijatelj, Angela	1. oktobra, 1939
8. Spetich, Mary	20. avgusta, 1939

PODRUŽNICA ŠT. 7	
1. Planinsek, Mary—ustanovna članica	29. aprila, 1930
2. Cerne, Mary—ustanovna članica	15. junija, 1932
3. Sever, Fannie	19. maja, 1933
4. Bucenel, Jožefa	5. junija, 1933
5. Gerdin, Helen	19. maja, 1936
6. Svigel, Mary	15. januarja, 1937
7. Gacnik, Ivana—ustanovna članica	22. avgusta, 1937
8. Prudich, Jennie	4. oktobra, 1940
9. Podrzaj, Christina	31. decembra, 1940

PODRUŽNICA ŠT. 8	
1. Lopatic, Mary	2. januarja, 1929
2. Krasevec, Johanna—ustanov. čl.	2. decembra, 1930
3. Kocevar, Barbara—ustanovna članica	17. julija, 1933
4. Brodnik, Mary	29. januarja, 1938

PODRUŽNICA ŠT. 9	
1. Puhek, Mary	22. oktobra, 1929
2. Raski, Agnes	15. julija, 1931
3. Srebernak, Anna	27. septembra, 1935
4. Kauchick, Katherine	30. aprila, 1936
5. Gorshe, Anna	14. septembra, 1938
6. Maierle, Mary	3. novembra, 1940
7. Kotze, Katherine	7. julija, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 10	
1. Rutar, Rose	1928
2. Moran, Helen	29. januarja, 1929
3. Kostelic, Jennie	1. januarja, 1930
4. Levstik, Mary	9. februarja, 1930
5. Starman, Ursula	13. maja, 1930
6. Cimperman, Mary	23. junija, 1930
7. Svetek, Frances S.	1. avgusta, 1930
8. Likovic, Mary	9. novembra, 1930
9. Bozin, Josephine	16. novembra, 1930
10. Leskovec, Ursula	11. avgusta, 1931
11. Zust, Mary	25. avgusta, 1931
12. Anžlin, Mary	2. februarja, 1932
13. Urankar, Lucille	1. februarja, 1932
14. Jerele, Antonia	10. marca, 1932
15. Polis, Frances	15. aprila, 1932
16. Novinc, Mary	23. aprila, 1932
17. Boldan, Margaret	15. maja, 1932
18. Martich, Frances	28. julija, 1932
19. Prijatelj, Angela	7. septembra, 1933
20. Toplak, Mary	16. decembra, 1933
21. Intihar, Mary	2. januarja, 1934
22. Jevnikar, Frances	15. februarja, 1934
23. Kovacic, Mary	25. marca, 1934
24. Lence, Anna	21. julija, 1934
25. Drensek, Anna	2. marca, 1935
26. Zurga, Mary	27. avgusta, 1935
27. Beck, Mary	2. decembra, 1935

Ime članice Name	Umrla Date of Death
28. Rakar, Mary	8. decembra, 1935
29. Potocnik, Mary	21. decembra, 1935
30. Rovere, Michaela—ustanovna članica	3. aprila, 1936
31. Spenko, Jennie	24. aprila, 1936
32. Tercek, Rose	26. maja, 1936
33. Fonda, Frances	22. junija, 1936
34. Ulle, Lucille	14. decembra, 1936
35. Podgorelec, Mary	5. januarja, 1937
36. Vuccevic, Katherine	24. junija, 1937
37. Gorjup Julia	7. julija, 1937
38. Mandel, Louise	5. novembra, 1937
39. Braidich, Katherine	3. novembra, 1937
40. Rejc, Katherine	20. maja, 1938
41. Bittenc, Mary	2. junija, 1938
42. Bruss, Mary	16. junija, 1938
43. Klisurich, Helen	20. junija, 1938
44. Champa, Louise	18. julija, 1938
45. Ferjancic, Johanna	22. novembra, 1938
46. Zagar, Anna	22. decembra, 1938
47. Kertel, Agnes	1. februarja, 1939
48. Gole, Mary	16. februarja, 1939
49. Perme, Mary	13. februarja, 1939
50. Svigel, Antonia	5. novembra, 1939
51. Cepek, Mary	16. novembra, 1939
52. Bezek, Helen	22. januarja, 1940
53. Mlac, Mary	17. januarja, 1940
54. Pozun, Ann	5. februarja, 1940
55. Malnar, Caroline	1. marca, 1940
56. Svete, Margaret	12. septembra, 1940
57. Stih, Johanna	10. decembra, 1940
58. Lukanc, Helen	23. januarja, 1941
59. Krasoc, Anna	17. marca, 1941
60. Vidmar, Mary	5. maja, 1941
61. Marolt, Margaret	26. maja, 1941
62. Muster, Josephine	27. junija, 1941
63. Speh, Rose	27. julija, 1941
64. Louise D. Lokar (mlad. čl.)	12. februarja, 1941

NOVE ODRASLE ČLANICE V SEPTEMBRU, 1941 NEW ADULT MEMBERS IN SEPTEMBER, 1941

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
2	Schiffler Anna	Mary Tomazin
13	Sisich Stella	Kate Duba
25	Hočevan Christine	Magdalena Kremzar
25	Kremzar Josephine	"
46	Johnson Rita Ann	Anna Johnosn
47	Pugely Florence	Jennie Pugelj
47	Pugely Lillian	"
47	Ludvik Josephine	Helen Tomazic, Sr.
47	Tomazic Eleanore	"
47	Malley Antonia	Mary Zupan
47	Sirk Mary	"
49	Zgonc Marge	"
67	Matetich Josephine	Frances Sankovich
74	Kinder Mary	Mary Mutz
84	Lacyan Theresa	Anna Stare
84	Rucigay Mary	"

NOVE MLADINSKE ČLANICE V SEPT., 1941 NEW JUNIOR MEMBERS IN SEPT., 1941

Br.	Name of new member	Name of Worker
47	Pugelj Josephine	Jennie Pugelj
47	Zagar Ludmilla	Agnes Zagar

JUNIOR MEMBERS TRANSFERRED TO ADULT DEPT.

Transferred in August, 1941:

Branch No. 10—Skufca Elizabeth

Transferred in September, 1941:

Branch No. 25—Slonick Anna

Branch No. 26—Jaketic Josephine

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC SEPTEMBER, 1941

Financial Report of the SWU for the Month of September, 1941

DOHODKI:		Mesečnina		Pris.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	St članic	
St.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 44.75	\$ 1.10	—	—	—	—	\$ 45.85	179	11
2	Chicago Ill.	57.50	—	.75	—	.10	.25	58.60	230	—
3	Pueblo, Colo.	56.00	3.50	—	—	—	.45	59.95	224	35
4	Oregon City, Ore.	9.25	—	—	.10	—	—	9.35	38	—
5	Indianapolis, Ind.	37.75	1.90	—	—	—	—	39.65	151	19
6	Barberton, Ohio	51.50	.80	—	—	.30	—	52.60	206	8
7	Forest City, Pa.	40.25	.50	—	.10	.10	.25	41.20	162	5
8	*Steelton, Pa.	42.50	—	—	—	—	—	42.50	85	—
9	Detroit, Mich.	16.00	—	—	.10	—	—	16.10	65	—
10	Collinwood, Ohio	152.50	6.00	—	.10	—	—	158.60	610	60
12	Milwaukee, Wis.	92.65	1.50	—	.10	—	.10	94.35	372	15
13	San Francisco, Cal.	45.65	.30	.75	—	—	—	46.70	181	3
14	Nottingham, Ohio	109.90	5.00	—	.10	.40	.20	115.60	443	50
15	Newburgh, Ohio	100.35	4.30	—	—	—	—	104.65	402	43
16	South Chicago, Ill.	45.00	.60	—	—	—	—	45.60	176	6
17	West Allis, Wis.	42.00	.10	—	—	—	—	42.10	166	1
18	Cleveland, Ohio	25.25	.80	—	—	—	.25	26.30	101	8
19	Eveleth Minn.	36.25	1.90	—	.20	—	—	38.35	143	19
20	Joliet, Ill.	150.50	6.90	—	.50	—	.10	158.00	597	69
21	Cleveland, Ohio	33.50	.90	—	.10	—	.25	34.75	134	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	79.10	3.30	—	—	—	.50	82.90	310	33
24	La Salle, Ill.	38.50	1.30	—	.10	—	—	39.90	155	13
25	Cleveland, Ohio	264.00	5.80	—	.50	—	—	270.30	1,061	58
26	Pittsburgh, Pa.	48.85	.90	—	—	.10	.10	49.95	192	9
27	North Braddock Pa.	24.00	.30	—	—	—	—	24.30	96	3
28	Calumet, Mich.	31.25	.40	—	—	—	—	31.65	125	4
29	Browndale, Pa.	9.00	—	—	—	—	—	9.00	37	—
30	Aurora, Ill.	10.75	.30	—	.10	—	—	11.15	44	3
31	Gilbert Minn.	31.30	—	—	—	.40	—	31.70	125	—
32	Euclid, Ohio	48.25	1.80	—	—	—	.25	50.30	193	18
33	New Duluth, Minn.	19.25	.40	—	.10	—	—	19.75	78	4
34	Soudan Minn.	9.00	.20	—	.30	—	—	9.50	39	2
35	Aurora, Minn.	23.25	.20	—	—	.40	—	23.85	93	2
36	McKinley, Minn.	6.50	—	—	.10	—	—	6.60	27	—
37	Greaney, Minn.	12.00	1.10	—	—	.30	.10	13.50	48	11
38	Chisholm, Minn.	58.75	—	—	.30	—	—	59.05	238	—
39	Biwabik, Minn.	11.50	—	—	.10	—	—	11.60	47	—
40	Lorain, Ohio	40.00	3.20	—	.10	.60	—	43.90	161	32
41	Collinwood, Ohio	84.25	1.00	—	—	—	—	85.25	337	10
42	Maple Heights, Ohio	11.50	—	—	—	—	—	11.50	46	—
43	Milwaukee, Wis.	32.25	2.00	—	—	—	—	34.25	129	20
45	Portland, Ore.	14.50	—	—	—	.20	—	14.70	58	—
46	St. Louis, Mo.	11.00	—	—	—	—	—	11.00	44	—
47	Garfield Heights, Ohio	40.00	.20	.75	—	—	.25	41.20	164	2
48	Buhl Minn.	5.25	—	—	—	—	—	5.25	21	—
49	Noble, Ohio	28.75	.30	—	—	.20	.25	29.50	109	3
50	Cleveland, Ohio	36.00	.40	—	—	—	—	36.40	144	4
51	Kenmore, Ohio	6.00	.40	—	—	—	—	6.40	24	4
52	Kitzville, Minn.	13.50	—	—	—	—	—	13.50	54	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	.25	13.50	53	—
54	Warren, Ohio	20.25	1.00	—	—	—	.25	21.50	81	10
55	Girard, Ohio	20.75	.40	—	—	—	—	21.15	84	4
56	Hibbing, Minn.	44.50	.50	—	—	—	—	45.00	178	5
57	Niles, Ohio	11.65	.90	—	—	—	—	12.55	46	9
59	Burgettstown, Pa.	7.50	.40	—	—	—	—	7.90	30	4
61	Braddock, Pa.	9.75	.60	—	—	—	—	10.35	40	6
62	Conneaut, Ohio	5.75	—	—	—	.10	—	5.85	22	—
63	Denver, Colo.	16.80	.20	—	—	.40	—	17.40	69	2
64	Kansas City, Kans.	19.00	—	—	—	—	—	19.00	76	—
65	Virginia, Minn.	24.00	—	—	—	—	—	24.00	96	—
66	Canon City, Colo.	12.50	.90	—	—	—	—	13.40	50	9
67	Bessemer, Pa.	25.95	.40	.75	—	.30	.25	27.65	88	4
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	6.00	—	—	—	.20	—	6.20	24	—
71	Strabane, Pa.	25.00	—	—	—	.20	—	25.00	100	—
72	Pullman, Ill.	14.25	1.10	—	—	.30	—	15.65	57	11
73	Warrensville, Ohio	17.00	—	—	—	—	—	17.00	58	—
74	Ambridge, Pa.	18.75	—	.75	—	.10	—	19.60	74	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	16.50	.30	—	—	—	—	16.80	66	3
78	Leadville, Colo.	11.35	.20	—	—	.10	—	11.65	46	2
79	Enumclaw, Wash.	6.60	—	—	—	.80	—	7.40	26	—
80	Moon Run, Pa.	8.75	—	.75	—	—	—	9.50	35	—
81	Keewatin, Minn.	16.25	.30	—	—	—	—	16.55	65	3
83	Crosby, Minn.	4.75	—	—	—	—	—	4.75	19	—
84	New York City, N. Y.	22.50	—	1.50	—	.60	—	24.60	91	—
85	De Pue, Ill.	8.50	—	—	—	.10	—	8.60	34	—

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	St. članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
86	Nashwauk, Minn.	9.75	—	—	—	.10	—	9.85	39	—
87	Pueblo, Colo.	15.45	3.60	—	—	.10	—	19.15	58	36
88	Johnstown, Pa.	28.75	1.00	—	—	1.40	—	31.15	115	10
89	Oglesby, Ill.	22.25	1.30	—	—	.20	.25	24.00	89	13
90	Bridgeville Pa.	23.75	—	—	—	.50	—	24.25	95	—
91	Verona, Pa.	13.25	.60	—	—	—	—	13.85	53	6
92	Crested Butte, Colo.	7.50	—	—	—	—	—	7.50	30	—
93	Brooklyn, N. Y.	14.00	—	—	—	—	—	14.00	50	—
94	Canton, Ohio	7.90	.40	—	—	—	—	8.30	34	4
95	South Chicago, Ill.	34.50	1.50	—	—	—	—	36.00	137	15
96	Universal, Pa.	14.00	—	—	—	.40	.25	14.65	55	—
97	Cairnbrook, Pa.	8.50	.40	—	—	—	—	8.90	34	4
99	Elmhurst, Ill.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	26	—
100	Ottawa, Ill.	4.75	.40	—	—	.50	—	5.65	19	4
101	Duluth, Minn.	4.50	.10	—	—	—	—	4.60	18	1
102	Willard, Wis.	8.25	.10	—	—	—	—	8.35	33	1

Skupaj.....\$2,880.00 \$76.20 \$ 6.00 \$ 3.10 \$ 9.50 \$ 4.55 \$2,979.35 11,402 762

Obrestiti od:

Federal Farm Mortgage Corp. bondov	\$ 2,000.00	—	3¼ %	\$ 32.50
U. S. Treasury bondov	3,000.00	—	3¼ %	56.25
U. S. Treasury bondov	11,000.00	—	2½ %	158.09
U. S. Treasury bondov	3,000.00	—	3 %	45.00—\$ 291.84

Skupni dohodki \$3,271.19

*Asesment za avgust in september.

STROŠKI:

Za umrlo Mary Spetich, podr. št. 6 (rojena 31. marca 1896, pristopila 5. avg. 1929, umrla 20. avg. 1941)	\$ 100.00
Za umrlo Jennie Sodja, podr. št. 18 (rojena 31. okt. 1884, pristopila 15. maja 1929, umrla 18. avg. 1941)	100.00
Za umrlo Frances Debelak (družabna), podr. št. 25 (rojena 9. mar. 1871, prist. 12. maja 1930, umrla 10. avg. 1941)	25.00
Za umrlo Margaret Tratar, podr. št. 56 (rojena 14. jan. 1893, pristopila 15. avg. 1933, umrla 2. sept. 1941)	100.00
Za umrlo Mary Frances Konte, podr. št. 66 (rojena 28. mar. 1923, pristopila 2. aprila 1939, umrla 2. sept. 1941) ..	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje septembrove Zarje	695.87
Kampanjske nagrade podružnicam in članicam	341.50
Celoletne nagrade vezbalnim krožkom	385.00
Celoletne nagrade mladinskim krožkom podr. št. 10, 14, 15, 20, 25, 32, 40 in 41	105.00
Avsec Bros., za posebna pisma podružnicam in volilne listine.....	9.75
Press Publishing Co., za kuverte	20.13
Joliet Office Supply Co., kuverte za pošiljanje certifikatov	8.37
Oglasi za "Ave Maria" koledar in podružnica št. 50	30.00
Flota in 200 čevljev filmov ob priliki 50-letnice fare sv. Jožefa v Jolietu, Ill.	35.64
Mr. Anton Grdina, za filme vzete ob priliki blagoslovitve simbolov v Providence Heights (Cleveland, O.), slavnosti pri podružnic št. 55, 57 in 41, in za razstavo ročnih del.....	67.70
Mr. Eli Bratina, za članke o poduku v državljanstvu	30.00
Poslovni stroški	102.49
Insurance Department of California	10.00
Social Security davek od 1. julija do 30. septembra 1941	23.40
Uradne plače	364.50
Najemnina za urade	20.00

Skupaj \$2,674.35

Ostalo v blagajni 31. avg. 1941 (Balance Aug. 31, 1941)\$109,012.47

Dohodki v septembru (Income in September)..... 3,271.19

Skupaj (Total)\$112,283.66

Stroški v septembru (Disbursements in September) 2,674.35

Preostanek v blagajni 30. sept. 1941 (Balance in Treasury Sept. 30, 1941) ...\$109,609.31

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Avtomobile za vse prilike. Tel: ENdicott 3113

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Phone KENmore 1166
CLEVELAND, OHIO.

ŠE NISTE PRETARI

da zboljšate znanje angleščine v branju in pisanju
Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

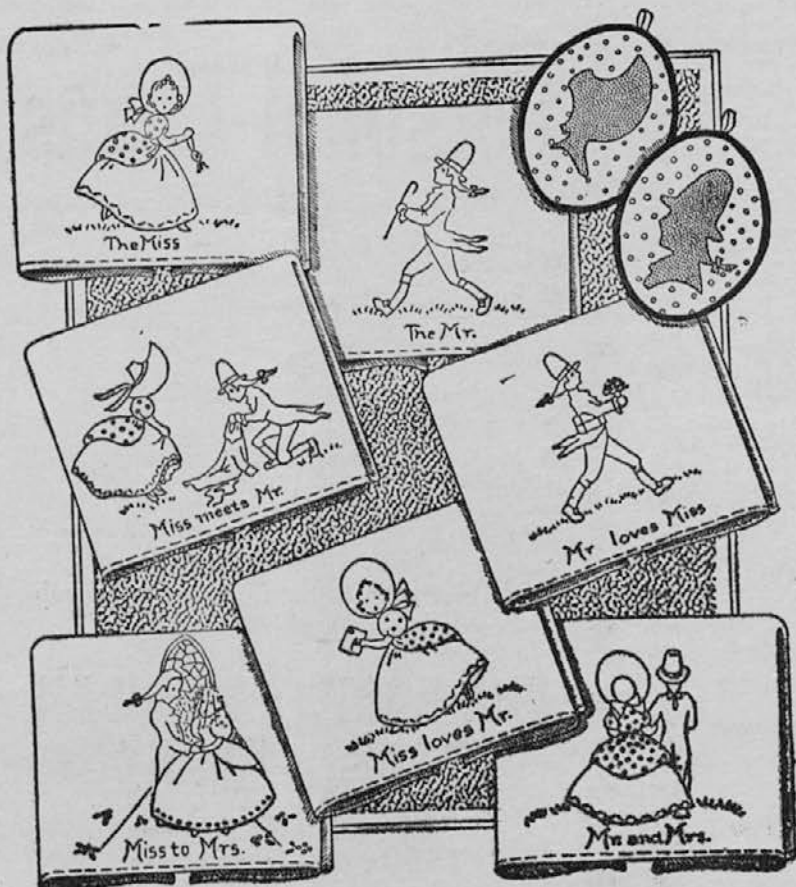
Sestavil dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri Uredništvu "Zarje"

1135 E. 71st St.

Cleveland, Ohio.

SILHOUETTED CUTOUTS

You'll find a dozen uses for these clever new cutouts. Make openings or holes in garden gates, shutters, etc., using these designs for outlines. Just trace on your wood and cut with coping, jig or keyhole saw. Complete directions, of course, come with the pattern—C9164, which brings you a variety of motifs. The cutout silhouette part can also be painted a different color and put on flower boxes gates or shutters.

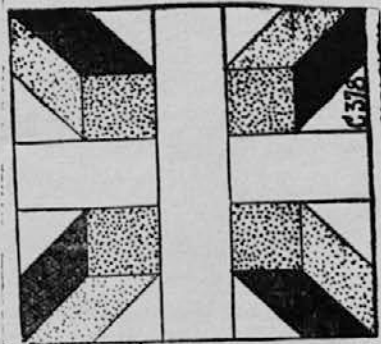
Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. (Any three 10 cent "Make It Yourself" patterns only 25 cents.)

A PAIR OF COWBOYS

The old Bar-X days come to life again in this pair of roping gentlemen, attired in full cowboy regalia. Realistic wood cutouts for your lawn may be fashioned from these designs or you may make a doorstop for a boy's room.

Possibly you'd prefer to stamp these figures on burlap to make a hooked rug for your young hopeful. Both figures are 18 inches tall, and directions for all these uses are given on transfer, number C8801. Pattern 10 cents.

GOLD BRICK QUILT

Yellow, gold, orange and white—use them and your quilt will truly live up to its name. Pieced 10-inch blocks are set with two-inch strips and a triple border to make a quilt about 76x88. You will need 30 of these blocks but, the extremely simple pieces go together with an ease that is astonishing. This cheerful quilt would brighten any room, so start now in spare moments to piece these blocks. As C378, you receive cutting outlines with seams allowed, yardage estimate and color suggestions. Pattern 10 cents.

AN OLD THEME ON NEW TEA TOWELS

The sweetest story ever told—that of a man and a maid who met, wooed and were wed is reenacted here on a set of seven tea towels. A bride would be delighted with these designs, but then who wouldn't? This happy pair is most appealing as they venture forth attired in quaint costumes reminiscent of grandmother's day. There is a motif for each day of the week, and the transfer, C8862, also includes a pair of panholder designs which may be applied to resemble silhouettes.

Order by number, or tear out illustration and send 10 cents stamps or coin.

MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is cents (coin or stamps) for

Pattern No.

Name

Address

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

THESE WILL LIVEN THE NURSERY WALL

Cute enough for any nursery is this pair of embroidered pictures. And they are easy to make, too, for simple running stitch in natural colors works up most effectively.

On one picture the appealing pups seem

to be saying "Horrors, what have we done now?" On the other, the mending basket makes a joyous playground for two mischievous kittens.

Both pictures come on transfer C8610; each stamps to about 13x15 size, and the embroidered border is self-finishing. Pattern 10 cents.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Tel.: HENDERSON 0628

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 2724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212
AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 2220

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 38 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja: prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HENDERSON 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KENmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HENDERSON 2088

CLEVELAND, OHIO.

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnava računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.
Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misli: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavar-
rovana jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 125.19% solvent
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.